

Cai nghiệm phản ứng

Tác giả: Lmogen

Tag danh sách: Original Novel, BL, trung thiên, xong xuôi, hiện đại, giới giải trí, gương vỡ lại lành, mỹ cường, thụ sủng công

Nguyên thủy địa chỉ mạng: <https://www.sosad.fun/threads/159531/profile>

Vấn án trên fw:

Giới thiệu tóm tắt: Chán nản diễn viên công & chó điên ảnh đế thụ

** "Ghi lại một việc bị người đã còn ngoan ngoãn liếm trở về" **

Hắn mở mắt ra trước bình minh, che kín hơi nước chưa tan, tìm kiếm tung tích người yêu trong tro chì hư ảo.

Hắn là con rắn nằm ngủ đông trong vũng bùn u ám, ánh nắng ban mai xuyên thấu qua sương mù nhẹ, thấp sáng đôi mắt chưa ngủ.

Hắn là một con chó điên, là một con thuộc về ngao du chim trung khuyến.

Chu Hoàn & Thẩm Quy Hạc

Mỹ cường thẩm & điên rồi thụ, song hướng cứu rồi

** không phải ngọt văn **

** "Khi đó thế gian có một khổng lồ mặt trăng. Ta nhìn người, xem hồng rồi con mắt. " -- Juan-Rulfo **

Vấn án trên CP:

Chu Hoàn & Thẩm Quy Hạc

Hắc cắt bạch mỹ cường thâm công & ẩn nhẫn si tình bị nhện xấu điên phê thụ

Hắn mở mắt ra trước bình minh, che kín hơi nước chưa tan, tìm kiếm tung tích người yêu trong tro chì hư ảo.

Hắn là con rắn nằm ngủ đông trong vũng bùn u ám, ánh nắng ban mai xuyên thấu qua sương mù nhẹ, thấp sáng đôi mắt chưa ngủ.

Hắn là một con chó điên, là một con thuộc về ngao du chim trung khuyến.

"Khi đó thế gian có một khổng lồ mặt trăng. Ta nhìn người, xem hồng rồi con mắt. " -- Juan-Rulfo

Thụ sủng công, thụ truy công, HE, giới giải trí, gương vỡ lại lành, mỹ cường

01 gãy cánh

=====

Ngoài cửa sổ mây đen lặn lộn, không lâu lắm xanh biếc lá đã bị đậu mưa lớn điểm đánh cong eo. Bên trong phòng căng lò kéo rèm cửa sổ che lại tất cả ánh sáng, đem cả phòng cúi nhốt với âm ái bên trong.

Chu Hoàn nằm ngửa ở trên giường, môi đóng động, khói trắng từ trong khe hở bay ra, tàn thuốc trên linh tinh lóe lên ánh lửa thành duy nhất nguồn sáng.

Chu Hoàn nghe ngoài cửa sổ tích tí tách tiếng mưa rơi, nhưng chói tai chuông điện thoại di động nhưng bạo phát với trong yên tĩnh.

Hắn mò tới điện thoại di động, trượt nút gọi đứt thanh, thời gian dài không nói lời nào cùng hút thuốc để âm thanh trở nên khô khốc thảm khàn.

"Chu Hoàn. " trong ống nghe truyền tới âm thanh vừa xa lạ lại quen thuộc, Chu Hoàn vươn tay ra mạn giường, trắng xám ngón tay phẩy một cái yên thân, hắn chuyển hướng tâm tư, nghĩ đến tội cùng là cái nào bước xảy ra sai sót, mới đi tới hôm nay bước đi này.

"Mở cửa. " Chu Hoàn không có theo tiếng, liền đầu bên kia điện thoại còn nói đến, "Ta tới giúp người. " hắn lại bổ sung câu.

Chu Hoàn trách thanh vươn mình xuống giường, Thẩm Quy Hạc nghe đầu bên kia điện thoại sột tởng hợp ma sát tiếng xột xoạt thanh, cách một cửa đối với hắn mà nói nhưng dường như cách thế.

Cửa mở ra sau Thẩm Quy Hạc nhìn đối diện nam nhân, ngón tay không cảm thấy co rúm, hắn hai bước làm một bước tiêu sái vào trong phòng, cầm trên tay nhắc theo cặp đũa giấy tờ té ở một bên, tàn nhấn mà ôm lấy Chu Hoàn, đem hắn ôm vào trong ngực, căng giống như là muốn bồi thường này 7 giữa năm rất ít mấy mặt gặp lại, hắn tham lam rút lấy Chu Hoàn trong người mùi, chân thì lại ôm lấy khuông cửa hướng về sau đưa tới "Loảng xoảng" một tiếng, một cánh cửa đem ngoài phòng ẩm ỉ tiếng mưa rơi ngăn cách, còn sót lại chỉ có Thẩm Quy Hạc thoáng tiếng thở hổn hển.

Chu Hoàn bị bất thành linh ôm ấp đánh có phần mộng, nhưng hắn không có đẩy ra đối phương, mà là đã ở trong đầu tính toán ra gì đó.

Đợi được đồng hồ điện tử phát sinh "Nhỏ" thanh âm, Thẩm Quy Hạc mới lưu luyến thả ra, nhưng như cũ thủ sẵn Chu Hoàn thon dài rõ ràng ngón tay.

Sau khi ngồi xuống Chu Hoàn từ trong túi tiền móc ra hộp thuốc lá, lấy ra một cái ngậm lên môi, ở yếu điểm yên thời điểm Thẩm Quy Hạc nhưng cướp trước một bước cầm lấy bên cạnh bật lửa dẫn hắn đốt.

"Tìm ta có chuyện gì không?" Chu Hoàn ngữ khí bình thản không có chập trùng, bay lên lượn lờ khói trắng chiếu vào Thẩm Quy Hạc thấu kính trên, mờ hồ mặt mũi hắn.

"Ta muốn giúp người. " Thầm Quy Hạc cầm lấy bị lãng quên ở một bên cặp đựng giấy tờ, từ bên trong rút ra mấy tờ giấy, để lên bàn, hắn đẩy một cái kính mắt không hề chớp mắt nhìn người đối diện. Chu Hoàn liếc mắt nhìn quét mắt, trong lòng hắn lập tức có tính toán.

Hắn cắn cắn miệng thuốc, hít sâu một cái ngửa ra sau ở trên ghế dựa, nhìn tối tăm không rõ trần nhà, Chu Hoàn đánh xong cuối cùng một cái đem thuốc lá đầu nấn diệt ở trong cái gạt tàn thuốc, sau đó đứng dậy kéo áo hoodies vạt áo, cánh tay vừa nhấc vừa rơi xuống quần áo liền thả xuống rơi xuống trên đất.

"Ta không còn gì cả, chỉ có khuôn mặt này cùng vóc người còn có chút giá trị sử dụng. " Chu Hoàn mở hai tay ra, kiện mỹ cao to thân thể không hề che giấu chút nào khắc ở Thầm Quy Hạc trong mắt.

Vóc người của hắn vân da giống như cùng bị nghệ thuật gia tỉ mỉ điêu khắc qua, Thầm Quy Hạc nguyên là yêu cực kỳ này tấm thân thể khi hắn dưới thân thắm trên mỏng mề hôi đáng dấp, cùng người yêu động tình lúc đầy nước con mắt. Nhưng bây giờ Chu Hoàn nhìn hắn đau lòng, con kia cố tình làm bậy cò quăm lại như bẻ đi sí giống như, bị vây nhốt ở trong nhà giam không thấy ánh mặt trời, chỉ có thể một mình liếm láp này không cách nào chữa trị trọng thương.

Thầm Quy Hạc lập tức liền đứng lên, đem trên người mình áo gió cởi quần ở nửa người trần trụi nhân thân trên, hắn hơi cúi đầu, chống đỡ lên Chu Hoàn cái trán.

"Không cần như vậy, A Hoàn, ta là thật muốn giúp người, không phải như thế. " dày thanh quần lại như bị người bóp lấy như thế, liều mạng đè ép tài năng phát sinh hơi thành nhân dạng thanh âm.

Nhưng Chu Hoàn chỉ là nhàn nhạt nhìn hắn, không nói một lời, thấu kính di trên sương mù gọi Chu Hoàn nhìn không thấy Thầm Quy Hạc đáy mắt tâm tình. Thầm Quy Hạc cùng hắn dán rất gần, hắn từ Chu Hoàn làm như tôi bằng trong con người thấy được không tin nhiệm cùng hoài nghi.

Hắn đem Chu Hoàn một lần nữa kéo đến trên ghế dùng tay chỉ vào điều ước nói: "Người gia nhập công ty của ta, ta giúp người trả hết nợ phí bồi thường vi phạm hợp đồng, ta sẽ từ người thù lao bên trong rút ra 60% làm người trả cho ta tiền. "

Thầm Quy Hạc từng cái từng cái bày xong, sau đó nhìn về phía Chu Hoàn, nhưng đối phương chỉ là ngồi trên ghế hai tay buông xuống giữa hai chân, nhìn hợp đồng ngây ngẩn.

Thời gian một chút đêm màn trời kéo dài, lộ ra sau cơn mưa chói chang nắng gắt, Chu Hoàn rốt cục giật giật, cầm lấy một bên viết ký tên ở trên hộp đồng ký xuống tên của chính mình.

02 vò lệ

=====

Ngồi bút trên giấy trượt, đến lúc cuối cùng một bút hạ màn kết thúc lúc Chu Hoàn cũng như thoát lực giống như, nhẹ buông tay viết ký tên xoay một vòng rơi ở trên bàn, phát sinh "Lộc cộc rồi" một tiếng, ngốc lẳng ngồi một chút liền đưa tay chuẩn bị cầm hộp thuốc lá, nhưng ở chạm được rìa ngoài thời điểm một rộng lớn bàn tay nhưng từ trên xuống dưới bao lại tay hắn.

"Có thể, A Hoàn. "

Hai chữ này chỗ vỡ mà ra nháy mắt Chu Hoàn hoảng hốt lại, hắn lẳng lẽ rút tay ra, thô lỗ ở trên mặt lung tung xoa hai lần, phía sau cùng bộ giấu ở lòng bàn tay nơi bóng tối. Mà ngồi ở một bên Thẩm Quy Hạc thấy chỉ có Chu Hoàn không được co rúm vai.

Thẩm Quy Hạc nặn nặn ngón tay ngồi chồm hồm xuống ôm Chu Hoàn, như là hồng đưa nhỏ giống như vồ nhẹ hắn cong lên sống lưng, sau một lát Thẩm Quy Hạc chậm rãi đem người đối diện nâng dậy, sau đó từ từ nắm chặt rồi thủ đoạn của hắn, Thẩm Quy Hạc có phần hoảng sợ, hắn không ngờ như vậy gầy đến chính mình một cái tay là có thể cuốn lại, theo dưới kéo động tác, lộ ra đầy nước con người, cùng bị hun hồng viền mắt, nhưng ở lần này thì không cách nào lơ là thanh hắc.

Thẩm Quy Hạc hơi ngồi xổm người xuống, cánh tay bỗng nhiên phát lực, phút chốc Chu Hoàn hai chân liền treo ở không trung. Thẩm Quy Hạc thoáng điều chỉnh dưới, để cả người hắn đều dựa ở trong ngực của chính mình.

Đã muộn 7 năm ôm ấp vào đúng lúc này được viên mãn, bị ngăn cản chặn trái tim tâm như nổi trống, một giây sau liền muốn phá ngực mà ra, Thẩm Quy Hạc nỗ lực điều chỉnh hô hấp của mình, nhưng trong lòng người nhưng không hề có cảm giác.

Hắn xe nhẹ chạy đường quen ôm Chu Hoàn tiến vào phòng ngủ, từ từ đưa hắn đặt lên giường, toàn bộ động tác nước chảy mây trôi lại như ở trong lòng của hắn diễn luyện vô số lần.

Chu Hoàn một hồi liền hãm sâu với mềm mại trong đệm chăn, khi hắn chạm được giường chiếu trong nháy mắt liền trở mình đưa lưng về phía Thẩm Quy Hạc, cho dù hắn biết Thẩm Quy Hạc cái gì đều thấy được.

Thẩm Quy Hạc cũng không giận, chỉ là bỏ đi giày, theo trên tủ đầu giường "Lộc cộc" một tiếng, phía sau đệm giường, gối đệm lún xuống dưới, theo sát lấy một to lớn nguồn nhiệt dính vào, một cái tay vượt qua Chu Hoàn bụng đem hắn hướng về người sau lưng trong lồng ngực dẫn theo mang.

Thẩm Quy Hạc xoa nhẹ Chu Hoàn mơ hồ làm đau bụng. Chu Hoàn dạ dày vẫn luôn không được, nguyên lai cùng Thẩm Quy Hạc hát thời điểm cũng là từ hắn nuôi, nhưng từ khi hai người bọn họ mỗi người đi một ngã sau khi sẽ không có người lại chiếu cố dạ dày, mình cũng chẳng muốn quản cứ như vậy vẫn luôn trì hoãn, đau liền ăn dạ dày thuốc đem cảm giác đau đớn đè xuống cũng là tốt rồi.

Chu Hoàn kéo về phức tạp tâm tư, mơ hồ đau dạ dày ở một chút giảm bớt, hắn mở miệng nói rằng: "Thẩm Quy Hạc người hà tất như vậy. "

Nói không minh, nhưng câu bên trong lặn ý tứ hai cái người trong cuộc đều rõ ràng trong lòng.

Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn về phía sau ôm đồm ôm đồm, đem hắn vững vàng ràng buộc với trong ngực của mình, nhiệt lượng Nguyên Nguyên không ngừng lưu truyền qua. Hắn không biết Chu Hoàn đã gầy thành như vậy -- cánh tay đi tới chỗ tất cả đều là cộm cộm người xương, lúc đó hắn ôm lấy Chu Hoàn lúc chỉ cảm thấy hắn nhẹ như không có vật gì, thậm chí hoài nghi Chu Hoàn chính là vẫn vít bay yên, vuốt ve một hồi sẽ tiêu tan với trong không khí.

Một lúc lâu hắn mới trả lời: "Ngủ đi, ta ở, đừng nghĩ nhiều như vậy ta cam tâm tình nguyện. "

Khi hắn biết được tin tức liền lấy tốc độ nhanh nhất nghĩ được rồi hợp đồng, nhưng không nghĩ tới A Hoàn dĩ nhiên sẽ đem mình ngọt ngọt đến mức độ này, nghĩ đến này Thẩm Quy Hạc cánh tay không khỏi nắm thật chặt, người bên cạnh ưm lên tiếng, hắn mới cuống quýt thả sức mạnh.

Thẩm Quy Hạc đem chóp mũi chôn ở Chu Hoàn cổ nơi, rút lấy hắn di động với bên ngoài thân khí tức, ánh mặt trời đánh vào dày nặng rèm cửa sổ trên đem màu trắng vải màn ánh sạch sẽ, xuyên thấu qua chưa hợp khe hở, soi sáng ra trên dưới tung bay bụi bặm, mà Chu Hoàn trên mặt thật nhỏ lông tơ cũng bị lột ra ấm người kim.

Hồi lâu sau Thẩm Quy Hạc đang xác định Chu Hoàn đã ngủ sâu liền đứng dậy đi tới nhà bếp, kéo dài tủ lạnh môn là không ngoài dự đoán không hề có thứ gì, hắn nhìn một chút trên tường đồng hồ điện tử, đầu tiên là đem mề đào hảo để vào nồi cơm điện, sau đó để lại tờ tờ giấy liền vội vã mà ra cửa.

Chờ Chu Hoàn tỉnh lại đã là sau giờ Ngọ lúc, cách "Lão hữu" đến thăm đã qua mấy canh giờ, hắn bỗng nhiên ngồi dậy còn buồn ngủ trừng mắt nhìn, thoáng hoạt động dưới ngủ say sau khi như nhũn ra hai tay. Rèm cửa sổ đã bị Thẩm Quy Hạc toàn bộ kéo dài, đi ra khỏi cửa phòng sau loá mắt sáng rỡ đêm Chu Hoàn hai mắt mở, ê ẩm, nhất thời không quan sát vài giọt lệ cứ như vậy rơi xuống.

Mà chuông cửa trùng hợp cũng tại lúc này vang lên, hắn dùng mu bàn tay sát bí ra nước mắt đi tới mở cửa. Thẩm Quy Hạc mang theo bao lớn bao nhỏ đồ vật ở ngoài cửa cùng đợi, làm che kín tầm mắt ván cửa hoàn toàn dời sau, vào mắt là một bộ mỹ nhân vò lệ cảnh tượng.

03 bá đạo

=====

Thẩm Quy Hạc thoáng lảng ngây người, sau đó nhanh chóng chen vào đem đồ vật vứt trên mặt đất, lòng bàn tay nhẹ dán lên Chu Hoàn hai gò má, lồi lõm vân tay lau đi rồi giọt nước mắt.

"Làm sao vậy?" Hắn hỏi.

Chu Hoàn lắc đầu chỉ chỉ mở ra rèm cửa sổ, "Ánh mặt trời. "

"Lối của ta. " Thẩm Quy Hạc nhanh chân đi tới kéo lên một nửa, "Có thể sao?"

Đang nhìn đến Chu Hoàn sau khi gạt đầu, hắn mới quay trở lại dắt Chu Hoàn tay để hắn ngồi ở trên sofa.

Thẩm Quy Hạc một đầu gối nấp chống đỡ , nửa quỳ ở Chu Hoàn trước người, "Ta đi làm cơm, A Hoàn chờ ta một chút được không?"

Ước chừng nếu mới vừa rời giường, một hồi không chậm lại đây, vì vậy Chu Hoàn chỉ là ngoan ngoãn gật gật đầu.

"Ngaoan. " Thầm Quy Hạc sau khi đứng dậy cong khom lưng, khẽ hôn trên Chu Hoàn đỉnh đầu, giống như nhiều năm trước giống như vậy, tự nhiên đến để Thầm Quy Hạc trở nên hoảng hốt -- phảng phất bọn họ này 7 năm chưa bao giờ tách ra qua.

Chờ Thầm Quy Hạc bưng đũa nóng sừng sừng mù cái đĩa đi ra nhà bếp, hẩn theo bản năng hướng về Chu Hoàn phương hướng nhìn lại, đột nhiên đối mặt con mắt của hẩn, Thầm Quy Hạc phát hiện Chu Hoàn ánh mắt không hề mông lung đầy nước, mà là sắc bén cảnh giác, phảng phất trên người chịu giáp trụ chim ưng.

Nghe được tiếng vang Chu Hoàn hướng phòng ăn liếc mắt nhìn, cùng Thầm Quy Hạc từng có ngắn ngủi đối diện sau, lại nhanh chóng quay đầu qua, nhưng người sau lại nhạy cảm phát hiện hẩn nấp trong sợi tóc màu đen bên trong một vệt ửng đỏ.

Không cần Thầm Quy Hạc gọi, Chu Hoàn chính mình liền chậm rì rì mà di động lại đây, ngồi trên ghế quét mắt bàn ăn.

"Đều là người thích ăn. " Thầm Quy Hạc đem món ăn kẹp đến Chu Hoàn trong bát, tiện thể nói câu.

Cũng không biết là dò xét kết thúc vẫn là Thầm Quy Hạc có tác dụng, Chu Hoàn sau khi cũng là yên lặng bới ra cơm không nói một câu nói, đợi hẩn một lần nữa thả xuống bát lúc, Thầm Quy Hạc mới nhìn đến trong mắt cảm giác thỏa mãn.

Thầm Quy Hạc thu thập bàn cùng tử để bát thời điểm, đánh nghĩ sẵn trong đầu suy nghĩ muốn như thế nào đem Chu Hoàn quải đến nhà mình đi, làm cái cuối cùng chữ thành hình, rơi dưới cái cuối cùng tiêu điểm sau, Thầm Quy Hạc cũng làm xong toàn bộ chuyện.

Chu Hoàn vẫn ngồi ở trên ghế nhưng cùng bàn giữ vững khoảng cách nhất định, cẳng chân lại lớn như vậy cười toe toét gác ở một bên khác trên đùi, nhưng lông mày của hẩn nhưng là thủ sẵn, trong miệng

cẩn chưa dứt yên, tay phải siết chặt điện thoại di động, ánh mắt hơi trầm xuống. Thẩm Quy Hạc từ phía sau hắn duỗi ra hai ngón tay kẹp lấy điện thoại di động, đem nó từ Chu Hoàn trước mắt dời đi.

"Đừng xem, ta đến xử lý. "

Chu Hoàn ngẩng đầu nhìn hướng về Thẩm Quy Hạc, nghe hắn không được xía vào ngữ khí, nhíu mày, "Người còn rất bá đạo. "

"Chuyện này làm sao có thể gọi bá đạo. "

Thẩm Quy Hạc làm nổi lên Chu Hoàn cằm, khiến cho hắn ngẩng đầu nhìn hướng về đứng ở phía trên chính mình, "Đây chỉ là thân làm một người đàn ông đối với người yêu nên có 'Thân sĩ' hành vi, không phải sao?"

Lần này Chu Hoàn xuyên thấu qua trong suốt thấu kính, tinh tường thấy được Thẩm Quy Hạc đầy mắt gần như điên cuồng cố chấp.

Một giây sau, Thẩm Quy Hạc đưa bàn tay che với hai mắt của hắn bên trên, ngăn cách thị giác cùng ngoại giới liên khấp, Chu Hoàn đối với đột nhiên xuất hiện hắc ám có phần hoảng hốt, tốc độ nói không cảm thấy gấp gáp lên, "Thẩm Quy Hạc, người làm gì. "

Nhưng mà phía trên nam nhân nhưng ngoảnh mặt làm ngơ, một con khác vô ích ra tay như là xà giống như ở trên người hắn đi khắp, xẹt qua hắn từng tắc từng tắc da thịt, Thẩm Quy Hạc thon dài mạnh mẽ ngón tay đầu tiên là xẹt qua Chu Hoàn sau gáy, ở cảm nhận được dưới thân đột nhiên banh thẳng cổ sau, lại cấp tốc tới lui tuần tra đến nơi khác, mỗi một lần đều tinh chuẩn chạm vào hắn điểm mẫn cảm, gây nên từng trận run rẩy, cuối cùng khiêu khích tay vẽ hướng về phía mờ mờ cổ áo dưới.

"Dù sao ở người sau khi rời đi, ta liền hiểu rồi đối với yêu người không thể một muội thoái nhượng, lúc cần thiết phải dùng chút thủ đoạn đặc thù. " Thẩm Quy Hạc hơi khom lưng, lúc nói chuyện thờ ra nhiệt khí quay đổ Chu Hoàn tai, "Đúng không, A Hoàn. "

Cái cuối cùng âm hạ xuống lúc Thẩm Quy Hạc tay cũng chuyển động.

"A. " nhanh nói ra như là miễn cưỡng bị mắc kẹt, chỉ phun ra một vô dụng đơn độc âm tiết.

Thẩm Quy Hạc nắm trên Chu Hoàn bên trái đầu vú, nhẹ nhàng chà xát liền nghe dưới thân người sâu thở hổn hển một hồi.

"Thích không?" Thẩm Quy Hạc chính là thủ hạ gia tăng chút sức mạnh, trong bàn tay lông mi vũ liên tục rung động, hắn khẽ cười thành tiếng, "Người rất yêu thích. "

Đầu ngón tay không ngừng thường thức khéo léo nếm, tuy rằng Thẩm Quy Hạc không có nhìn được một, hai, nhưng thông qua Chu Hoàn phản ứng cùng trong tay càng nở lớn đầu vú, để hắn biết rõ Chu Hoàn bị chơi rất thoải mái.

"Kỳ thực ở người khi đó nhanh đạp khi ra cửa, ta nên đem cửa quay trên, sau đó đem người đặt ở trên cánh cửa tàn nhẫn mà thao người, chờ đem người thao chảy nước, người cũng sẽ không đi rồi, đúng không?"

Thẩm Quy Hạc ngăn chặn trong cổ họng tàn nhẫn, điên cuồng lời nói một câu câu đánh vào Chu Hoàn màng tai trên. Chu Hoàn hai gò má nhuộm đã ửng đỏ, kiều nữ bị đùa bỡn cảm giác tê dại lan tràn đến toàn thân, trầm thấp ám muội rên rỉ từ Chu Hoàn chưa hợp trong miệng bên trong lộ ra.

Đi kèm rên rỉ, Thẩm Quy Hạc gầy gầy hắn vênh cao mềm nhón, làm trận này bất ngờ phần cuối.

Thẩm Quy Hạc mở ra đối với Chu Hoàn ràng buộc, " 7 năm, A Hoàn, người muốn đem ta bức điên rồi. "

Dưới chương phát rồi

04 người điên

=====

Chu Hoàn đột nhiên quay đầu lại nhìn về phía Thẩm Quy Hạc, sương mù đêm trong con người tia sáng che đậy mà mơ hồ không thể tả, đuôi mắt cũng tràn trề đỏ bừng. Thẩm Quy Hạc lúc này mới chú ý tới Chu Hoàn chân không biết vào lúc nào buông xuống, sẫm màu trên quần cũng xuất hiện một tấm thường nhẵn nhéo.

Thẩm Quy Hạc cất tiếng cười khế, vòng tới Chu Hoàn trước mặt cong người xuống, giơ tay khơi gợi lên cằm của hắn, "A Hoàn khó chịu như vậy à, kia ta giúp người giải quyết có được hay không à."

Chu Hoàn bởi vì dục vọng dần vật, tư duy bắt đầu lơ lửng không có định, hắn hít lại mắt xuyên thấu qua thấu kính không hiểu rõ lắm tích nhìn thấy Thẩm Quy Hạc trong mắt điên cuồng, Chu Hoàn vốn không muốn dành cho đáp ứng, nhưng đối phương thon dài mạnh mẽ ngón tay nhưng ở trên người hắn trên dưới kích thích, Chu Hoàn không tự chủ cắn môi dưới lại bị Thẩm Quy Hạc đẩy ra.

"Ngoan, không muốn cắn chính mình, nói cho ta biết, có thể khiến cho ta giúp người giải quyết sao?" Thẩm Quy Hạc càng dựa vào càng gần, thở ra nhiệt khí xoa Chu Hoàn hai gò má, cuối cùng Chu Hoàn nhắm mắt lại bưng dưới khuất nhục màu lợt, gật gật đầu, nhưng Thẩm Quy Hạc nhưng bắt được cái này cấp tốc xẹt qua tâm tình, phản nỡ nụ cười.

Hắn kéo mạnh Chu Hoàn, chiếm lấy vai đem hắn đặt ở trên bàn thủy tinh, Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn hai tay trói gô ở phía sau, kéo xuống quần của hắn lộ ra cẳng thực vĩnh viễn cao mông thịt. Chu Hoàn cảm thấy eo bị hướng phía dưới ấn ấn, quần bị cời đến chỗ đầu gối, thẳng tắp hai chân cùng tròn trịa mông bại lộ ở trong không khí, để hắn không tự chủ giật cả mình, tiếp theo hắn nghe được phía sau dây đeo mở ra cùng phec mở tuya kéo xuống thanh âm.

Không có gì bất ngờ xảy ra, một cục nóng đồ sắt cắm vào hắn giữa đùi, Chu Hoàn vô lực rên rỉ thanh, đùi bởi vì phần eo lún xuống mà thẳng băng, đường nét đẹp, phía trước cơ quan sinh dục run rẩy dựng đứng lên, vốn là nhỏ bé khả quan nhưng cũng ở Thẩm Quy Hạc vật kia cái so sánh dưới, có vẻ kiêu Tiểu Khởi đến.

Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn về phía sau kéo lại, miễn cảm đầu vú vì vậy động tác, ở thô lệ y vật trên đè ép ma sát, làm cho phía trước cơ quan sinh dục lại đứng thẳng mấy phần.

"Kẹp hảo." nói xong câu đó, Thẩm Quy Hạc liền bắt đầu đại lực thảo phạt, trắng nõn mông một hồi một hồi đụng vào phía sau xương hông trên, nhấc lên từng trận đẹp để mông sùng, dương vật lẫn nhau va chạm ma sát, cùng trứng dái đã kích mang tới khoái cảm để Chu Hoàn có phần thất thần, Thẩm Quy Hạc dương vật đúng là bàn ủi giống như, đem bên đùi mài ra ửng đỏ dấu ấn.

Thẩm Quy Hạc lại bó lấy Chu Hoàn dĩ nhiên buông ra hai chân, sau đó hướng về trên mông quạt đi.

"Ha ~" ngẩn ngừ kiêu mị rên rỉ câu Thẩm Quy Hạc lòng ngứa ngáy, hần điên rồi giống như một hồi lại một dưới quạt đi tới, đem trắng nõn mông thịt đánh đỏ chót.

Cảm giác đau đớn cùng cảm giác tê dại hỗn hợp cuốn sạch lấy Chu Hoàn thần kinh, nỗ lực áp chế lại rên rỉ, giờ khắc này nhưng trút xuống mà ra, "A, Thẩm Quy Hạc người nhẹ chút, ạch... Quá đau. "

Đội được trắng như tuyết trên mông che kín đồ bưng chường ẩn, Thẩm Quy Hạc mới đổi đánh vì là nắm, thịt mềm bị xoa tròn dầm nát, ở trong tay hần biến đổi trò gian.

Chu Hoàn đầu vô lực buông xuống, trong miệng hần lẩm bẩm, "Không muốn, không muốn. " nhưng như cũ ngăn cản không được Thẩm Quy Hạc thô bạo đối xử.

Nước dãi dần dần thấm ra khoe miệng, ánh mắt từ từ trở nên mông lung.

Hạc thân như cũ bị điên cuồng quất, tiếng bành bạch không dứt bên tai, Chu Hoàn thất thần, tay vô lực tiểu bức vung lên, đầu ngón tay vận động để hần tóm lấy Thẩm Quy Hạc mạnh mẽ mạnh mẽ cánh tay, theo tốc độ tăng nhanh, sức mạnh tăng thêm, Chu Hoàn trắng loáng ngón tay nắm chặt, móng tay khảm tiến vào trong thịt.

"A... A. " Chu Hoàn vô ý thức lên tiếng, khơi gợi lên nam nhân đáy lòng giãy dụa kiềm chế lại hung hăng dục vọng, để trống một cái tay kèm ở Chu Hoàn cầm, khiến cho nửa người trên của hần rời đi bàn.

"Người xem một chút người, kia phó tao lẳng đáng đáp, là bị bao nhiêu người thao qua a?" Thẩm Quy Hạc quay đầu chỉ thấy Chu Hoàn thất thần trên người đáng đáp, hần đến gần rồi điềm, lạnh lẽo kính mắt không hề sát ở Chu Hoàn trên mặt, tay dần dần hướng phía dưới, nắm chặt rồi Chu Hoàn dương vật.

"Bọn họ nên không nhìn thấy người như thể động nhân đáng đáp, dù sao người luôn luôn rất hiểu thắng, đúng không? Ngoại trừ ta, còn có ai sẽ đối với người điềm miễn cảm rõ như lòng bàn tay, ngoại trừ ta, ai sẽ cho người thay đổi như thế... Tao lẳng. "

Chạm đến là thôi, Thẩm Quy Hạc vốn tưởng rằng sẽ thấy Chu Hoàn lướt qua mặt cùng trên mặt giận dữ, nhưng ngoài ý liệu chỉ có hấn cắn chặt môi, đáy lòng sinh ra chinh phục làm cho hấn bỗng nhiên rút ra cơ quan sinh dục, vòng lấy Chu Hoàn eo đem người để dưới đất.

Đột nhiên rời đi khoái cảm để Chu Hoàn gian nan mở mắt ra, Thẩm Quy Hạc dùng ngón tay cái sượt sượt gò má của hấn, âm thanh cực điểm ôn nhu, "Chờ chút liền thư thái. "

Đơn giản mở rộng một hồi hậu huyết, nắm chặt Chu Hoàn dương vật cứ như vậy thẳng tắp ngồi xuống. Khô khốc hậu huyết không có làm bất kỳ trơn, mỗi một bước đi tới đều vô cùng khó khăn, đau Chu Hoàn cơ quan sinh dục có phần như nhũn ra.

Theo dương vật thâm nhập, hấn không nhịn được lên tiếng, tiếng nói bên trong không ngờ mang tới khóc nức nở, "Đau, Thẩm Quy Hạc, người đi ra ngoài, ta không muốn, ta không muốn. "

Nghe Chu Hoàn mềm đi thanh âm, Thẩm Quy Hạc cũng nhu đi, hấn nhẹ giọng an ủi, "Lập tức liền hết đau, sẽ rất thoải mái, tin tưởng ta. "

Hấn như cũ động tác nhưng cũng chậm lại tốc độ, đột nhiên một cơn gió thanh kéo tới, kính mắt bị đánh đến trên đất, Thẩm Quy Hạc đầu cũng nghiêng về một bên, hấn sửng sờ phản ứng lại, sau đó liếm liếm đánh ra máu khòe miệng, nhìn Chu Hoàn lạnh lẽo mắt cùng trong mắt mịt mờ sương mù nhẹ, nở nụ cười.

Thẩm Quy Hạc đột nhiên đưa tay ra, kèm ở Chu Hoàn cái cổ, đưa hấn vững vàng siết trên đất, liều mạng dưới xé rách giống như đau đớn ngồi xuống đến cùng, sau đó mở lớn thảo phạt lên.

"A. " Chu Hoàn đau lên tiếng, hấn tóm lấy Thẩm Quy Hạc cánh tay giãy giụa, nhưng cũng như phù du lay cây, di chuyển không nhúc nhích được nửa phần.

"Con mẹ nó người, buông ra. "

Thẩm Quy Hạc không hề trả lời, chỉ tiếp tục dưới thân động tác.

Chu Hoàn gặp không cách nào, hắn chỉ được nghĩ nát óc tìm tới ác độc nhất từ ngữ, mắng.

"Fuck your mother, súc sinh đồ vật, thả ta ra, con mẹ nó nguời là nguời sao?"

"Hừ hừ, đúng, nhiều mắng điểm. " Thẩm Quy Hạc phản cười, hắn siết lại Chu Hoàn cằm, để hắn nhìn mình mắt, nhìn mình bị ngọt ngọt hồi lâu điên cuồng.

Người điên.

Đây là Chu Hoàn đối đầu Thẩm Quy Hạc sau duy nhất ý nghĩ.

Khô khốc hậu huyết dần dần trơn lên, Chu Hoàn nằm trên đất nghe thấy được dày đặc mùi máu tanh, nhưng thân người trên như cũ mặt không biến sắc vận động, chinh phạt.

Chu Hoàn dần dần cảm nhận được khoái cảm, căng thực huyết thịt đưa hắn cơ quan sinh dục dày đặc thực thực bao bọc lấy, lẫn vào càng ngày càng nặng mùi máu tanh.

Rên rỉ bắt đầu tiết lộ.

"Gọi ra. " Chu Hoàn rất hiếm thấy Thẩm Quy Hạc như vậy che lấp vẻ mặt, giống như là một con lại thấy ánh mặt trời rắn độc, Chu Hoàn là nghĩ như vậy.

Nhìn dưới thân người thờ ơ không động lòng, Thẩm Quy Hạc cúi người xuống buông ra kiểm chế trụ Chu Hoàn tay, ngược lại xoa lấy sau não để hắn thấy rõ chính mình hạ thân.

Thẩm Quy Hạc vòng eo phát lực, chín cận một sâu ve vuốt Chu Hoàn dương vật, máu lẫn vào mã nhả bí ra chất nhầy, theo bực phát hành thân uốn lượn mà xuống, đi vào hỗn độn lông mu bên trong.

Cuối mùa xuân không khí là sền sệt, là xao động bất an. Thẩm Quy Hạc trên trán mồ hôi rơi vào sàn nhà bên trong, lưu lại thanh cận dấu. Mồ hôi bịt kín Chu Hoàn mắt, hắn kèm nén không được nữa dưới thân khoái cảm, lẳng kêu thành tiếng.

"A... Thẩm Quy Hạc, nhẹ một chút... Ha, quá nặng. "

"Sửng hay không sửng. " Thẩm Quy Hạc nhanh chóng rất động eo, máu lại như ồ ồ dòng nước càng lưu càng nhanh, giọt máu xệt qua Chu Hoàn bắp đùi nhỏ ở trên mặt đất, dày đặc mùi máu tanh nhi đầy rẫy chớp mũi của bọn họ.

"Thoải mái! A... Quy Hạc nhanh lên một chút, sẵn khoái. "

"Quy Hạc" hai chữ để Thẩm Quy Hạc bỗng nhiên choáng váng, hấn lập tức phản ứng lại, dùng sức ngồi xuống.

"A ~ nhanh lên một chút... Thật thoải mái. "

Đi kèm a a a a tao gọi cùng dưới thân dâm mị tiếng nước, Chu Hoàn cao trào rồi, bụng hấn không được co rúm, ngón tay bóp lấy Thẩm Quy Hạc cánh tay, cho hả giận tựa như cắn tới bắp vai của hấn, rất nhanh trong miệng liền nếm trải điểm điểm ngai ngái.

Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn quần áo trêu chọc đi tới, lộ ra trơn bóng lồng ngực, hấn cầm lấy Chu Hoàn tay, để hấn nắm chặt chính mình dương vật nhanh chóng tuốt động, Chu Hoàn ở không nên bên trong thêm sự vui vẻ quá vì là mãnh liệt cũng chỉ có thể mặc cho người định đoạt.

Cuối cùng Thẩm Quy Hạc đề lên cổ họng gầm nhẹ một tiếng, toàn bộ bàn giao ở Chu Hoàn trong người, một ít ở tại hiện ra đổ ửng trên đầu vú, giống như là Chu Hoàn chảy sữa.

Thẩm Quy Hạc chống tại Chu Hoàn phía trên, một hồi lâu mới bứt ra lên, hấn rút ra mấy tờ giấy khăn, nguyên lành thu thập mình một chút hạ thân, sau đó đem Chu Hoàn từ trên mặt đất ôm lấy, đi phòng rửa mặt, rửa tay xử lý sạch sẽ, nhìn gặt ở trong nước buồn ngủ người, Thẩm Quy Hạc nhanh đưa hấn mò lên phủ lên áo tắm, ôm vào trên giường.

Ở sau khi gọi điện thoại xong, Thẩm Quy Hạc liền ở Chu Hoàn bên người nằm nghiêng dưới, trong mắt đốt người mê không thêm che lấp, hấn dùng ánh mắt tham lam miêu tả người ở bên cạnh.

Cưỡng chế

05 mùa hè giảm cân

=====

Thưa thốt vân lôi đi ban ngày, mở ra màn đêm. Một con trắg nỏn thon dài cánh tay từ trong chắn duỗi ra, Chu Hoàn quờ quờ tay, chạm đến hơi lạnh, tiếp theo hắn ngồi dậy, chắn theo hắn trần trụi nửa người trượt xuống, trước ngực hạm đặm run rẩy đưng đặu, Chu Hoàn cúi đầu nhìn mình vểnh cao núm, nhúu nhúu mảy, sau đó mò lên cuối giường chuẩn bị xong áo ngủ, từng lỏng lỏng lẻo lẻo trói ở trên người sau liền ra gian phòng.

Hắn tìm lộn xộn tiếng người đi tới cửa thư phòng, cửa phòng đại mở, Thắm Quy Hạc đặu lưng về phía hắn ngồi, Chu Hoàn dựa vào trên khung cửa nhìn nam nhắn bóng lưng.

Ở Chu Hoàn bước chân từ xa đến gần truyền đến lúc, Thắm Quy Hạc cũng đã định đặu rồi tuyên bố nội dung, tiến vào cuối cùng phần kết, làm tiếng bước chân ở ngoài cửa đưng lại, hắn bỗng nhiên sửa lại liên quan hội nghị chủ ý.

Thắm Quy Hạc chuyển qua ghế tựa, "Tĩnh rồi?"

Chu Hoàn gật gật đầu, hắn rõ ràng Thắm Quy Hạc ý tứ, liền biết nghe lời phải đi tới, ngồi trên đùi hắn.

Thắm Quy Hạc đặu ghế tựa quay trở lại, thông qua máy thu hình hội nghị bên trong người mơ mơ hồ hồ nhìn thấy Chu Hoàn cổ áo dưới điểm điểm vết đỏ.

Thắm Quy Hạc ôm Chu Hoàn chiều dài áo, nói rồi lần này hội nghị câu nói sau cùng, "Ở thanh minh cuối cùng thêm vào Chu Hoàn đặu cùng ta yêu đặu. "

Màn hình dần dần tắt, Thắm Quy Hạc tay xẹt qua nhắn nhựi da thịt, cảm thụ lấy lòng bàn tay dưới nhiệt độ, ngón tay linh hoạt tới lui tuần tra, nó xoắn lên cổ áo, vốn cũng không bền chắu áo ngủ theo vai trượt xuống, lộ ra hồng mai nhuộm dần thân thể.

Chu Hoàn lười nhác dựa vào Thẩm Quy Hạc trong người, hấn bốc lên Thẩm Quy Hạc dưới cằm, nhìn thẳng hấn.

"Người là của ta cái gì?" Tiếng nói trầm thấp, nhưng cũng cảm giác lơ lửng giữa trời.

"Sugar?" Chu Hoàn khoe miệng giương lên một độ cong.

Thẩm Quy Hạc không có trả lời ngay, mà là nắm nhẹ ở lại cằm trên nhu đề, "Ta cũng không như thế lão, thay cái từ mà nói chúng ta cũng có thể xem như là trai tài gái sắc, không phải sao?"

Hấn đến gần, nhẹ ngậm Chu Hoàn cổ thịt, mà Chu Hoàn nhưng là đưa cổ dài, mặc người hái.

Thẩm Quy Hạc trong mắt dần dần di lên mù mịt. Vốn là dự định nhìn thấy Chu Hoàn còn phê trên nguyên lai tấm kia ôn hòa nho nhã, sắc sảo tỉ mỉ da người, nhưng Chu Hoàn kia không sao cả kia trên ghẹo thái độ, để hấn buông xuống tấm kia từ lâu tiêu tan trong năm tháng người diện, bạo lộ ra chính là viên này bạn hấn nấu qua ngàn ngày thú tâm.

Thẩm Quy Hạc buông lỏng ra hàm răng, hỏi hấn: "A Hoàn có thể đem ta xem thành là bạn trai của mình sao?"

Chu Hoàn hai tay vòng qua Thẩm Quy Hạc sau gáy, mặt của bọn họ dựa vào là rất gần, hơi thở quấn quanh ở đồng thời, Chu Hoàn hôn lên khoe môi của hấn, "Đương nhiên Quy Hạc, người là bạn trai của ta. "

Hấn đối đầu Thẩm Quy Hạc mắt, liền nhìn thấy vờn quanh trong đó giận dữ, Chu Hoàn mang theo trào phúng ngoắc ngoắc khoe miệng.

Thẩm Quy Hạc rõ ràng, hấn không có sợ hãi, 7 năm trước cũng là như thế này.

Thẩm Quy Hạc cuối cùng là xì hơi, hấn bó lấy Chu Hoàn đã chất đống ở cùi tay quần áo, "Xin lỗi A Hoàn..." Hấn môi rung rung phiến, nhưng là muốn nói lại thôi, mãi đến tận cuối cùng cũng cũng không

nói lời nào ra, Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn thả xuống, làm Chu Hoàn đi tới cửa lúc hần lại bỗng nhiên đem hần gọi lại.

"Chờ chút, A Hoàn. "

"Ân?" Chu Hoàn đỡ khung cửa, không quay đầu lại.

"Ngày kia có một tuyên bố, là liên quan với người, ta vừa nãy đã bố trí qua, chính là đem ta hai bó quăn lấy nhau. " Thẩm Quy Hạc dừng một chút, "Sau đó... Ta sẽ cho một mình người vỡ, nếu như người cảm thấy thích hợp, người liền tiếp đón, tất cả đối với tiếp đón công tác sẽ có người chuyên phụ trách. "

Chu Hoàn gật gật đầu, liền đạp ra ngoài phòng, Thẩm Quy Hạc nhìn biến mất ở khúc quanh bóng lưng, ngón tay hơi run rẩy, cuối cùng nắm tay thành quyền, móng tay hăm sâu với trong lòng bàn tay, ấn xuống thật sâu, trắng bệch dấu vết.

Chu Hoàn trở về phòng, kéo dài tủ đầu giường ngăn kéo, đúng như dự đoán phát hiện một gói thuốc lá cùng một bật lửa, hần rút ra một cái ngậm miệng thuốc, ánh lửa bắn ra. Đi dạo đến cửa sổ sát đất trước, nhìn Takahashi trên đứng sừng sững ẩm cam ánh đèn, sương khói từ Chu Hoàn trong miệng phun ra, khói bụi theo hần phỉ yên thân động tác gần một chỗ, lượn lờ sương mù mờ hồ trụ trước mắt thế giới, có như vậy trong chớp mắt để Chu Hoàn cảm thấy, chính mình dường như đưa thân vào hư vô.

Chu Hoàn đi tới sát vách, mở cửa sổ ra, lại đem hai tay đập với bên trên. Dựa ở bên cửa sổ, gió nhẹ lướt qua hai gò má, sợi tóc tung bay, cổ áo cũng theo nhẹ nhàng múa lên, nhưng mát mẻ nhu trong gió còn lẫn lộn vài tia không quan sát khô buồn.

Mùa hè giảm cân muốn tới.

Chu Hoàn nghĩ như vậy đến.

sugar daddy kim chủ, cha nuôi ý tứ

* mặt sau sẽ có đơn độc một chương diễn đàn thể 🙄

06 điều thuốc

=====

Lại bắt đầu trời mưa.

Qua lập hạ, trong mưa đã bắt đầu lan ra chút nóng bức khí tức đến.

Chu Hoàn nằm ngửa ở trên giường, đem tiểu thuyết giờ lên thật cao, thỉnh thoảng để trống một cái tay đơn giờ lật trang, khi bầu trời âm dưới lúc hần liền đem sách hợp lên để ở một bên, chính mình thì lại nằm ở trên giường nhắm hai mắt.

Nửa mê nửa tỉnh bên trong, hần híp mắt liếc nhìn đồng hồ treo trên tường -- 1 điểm. Hần này mới kinh ngạc phát hiện, mình đã tại đây trong phòng ngơ ngơ ngác ngác qua một ngày.

Cửa phòng bị đánh ba lần "Lộc cốc, lộc cốc, lộc cốc", Chu Hoàn ngoảnh mặt làm ngơ, bên ngoài không còn âm thanh, thoáng chốc yên tĩnh lại, mà có người trong nhà cũng không hề để ý, cho đến phía trên bỏ ra bóng đen, che lại trong mắt vì là không nhiều tia sáng.

Chu Hoàn đóng lại con mắt hơi mở cái lỗ, hần nhìn phía trên người không lên tiếng.

"A Hoàn, chuẩn bị ra cửa. " Thẩm Quy Hạc tự giác chính mình quấy rầy sự hăng hái của hần, thức thời hướng về một bên lui bước sau đó ngồi xổm người xuống, đưa tay muốn an ủi đi dính vào Chu Hoàn bên mặt sợi tóc.

Nhưng ở da thịt chạm nhau một kia trong chớp mắt, Chu Hoàn bỗng nhiên ngồi dậy, hần uốn éo "Lão hóa" eo, Thẩm Quy Hạc phảng phất có thể nghe được xương nơi sâu xa lộ ra "Kèn kẹt" thanh.

Chu Hoàn tùy ý đem trên trán tóc rối về phía sau gẩy đi, sau đó quay đầu lại hướng Thẩm Quy Hạc tươi sáng nở nụ cười, "Biết rồi. "

Hiện lên ở thấu kính trên miệng cười để Thẩm Quy Hạc sửng sốt nửa giây, lập tức lại cấp tốc hoàn hồn, nếu như không phải là mình hiểu rõ Chu Hoàn làm người, hay là sẽ đã xảy ra là không thể ngăn cản sa vào với, vừa nãy Chu Hoàn đột nhiên lộ ra xán lạn như nắng gắt trong nụ cười.

Hắn cũng thuận thế đứng lên đi tới cửa, dọc theo đường đi hắn tận lực khống chế lại chính mình, không nhìn tới Chu Hoàn Yên Yên cười mắt, "Ta đã đem quần áo chuẩn bị xong, ta mang người cầm đi vào. "

Thẩm Quy Hạc bước ra môn hít một hơi thật sâu, hắn đối với Chu Hoàn rõ như lòng bàn tay. Thẩm Quy Hạc biết Chu Hoàn càng là như vậy, liền biểu thị đáy lòng đang ẩn chứa che ngợp bầu trời cuồng phong sóng lớn.

Bọn họ ngồi trên sau xe hàng trước trợ lý liền truyền đạt cái notebook, trên màn ảnh tranh ảnh bỗng nhiên là toàn bộ sự việc bắt đầu.

Thẩm Quy Hạc nhanh chóng đem notebook nhận lấy, nhưng trên màn hình đồ vật hay là đang Chu Hoàn trước mắt chợt lóe lên, Thẩm Quy Hạc theo bản năng nhìn về phía Chu Hoàn, như hắn suy nghĩ giống nhau như đúc, đối diện người ánh mắt đột nhiên trở nên tàn nhẫn lên, như là chỉ con sói cô độc muốn đem người trong hình xé nát giống như.

Thẩm Quy Hạc liếc nhìn trước mắt toà trợ lý, trợ lý run lên nhanh chóng xoay người, hắn để trống một tay xoa xoa Chu Hoàn căng thẳng sau gáy, âm thanh thuần hậu động viên lòng người, "Ta sẽ giúp người xử lý tốt, yên tâm. "

Nhưng một bên người không có lên tiếng, hắn liếc chéo Thẩm Quy Hạc, bất quá vài giây hắn liền đem tầm mắt dời, sau đó dựa vào hướng về phía sau da toà, nhìn từ thủy tinh trên vẽ đi hạt mưa, sau một lát hắn mới nói: "Không đáng kể, ta không để ý. "

Thẩm Quy Hạc cười đầy hạ hạ trơn khùng kính, sau đó cúi đầu nhanh chóng cùng người phụ trách đối chiếu toàn bộ quy trình, tới gần sân bãi lúc mới miễn cưỡng đối với xong.

Chu Hoàn sau khi xuống xe dựa cây cột lại đốt một điếu thuốc, oánh ngọc đầu ngón tay mang theo tinh tế điếu thuốc, Thẩm Quy Hạc đáy lòng bỗng nhiên sinh ra chiếm hữu dục, thúc đẩy hắn bước nhanh đi tới, đem người vây ở tầm lòng trong lúc đó chặn lại rồi xung quanh tầm mắt của người, trợ lý gọi hắn chỉ nói là để bọn họ đi trước.

Chu Hoàn ngược mắt nhìn về phía chống tại chính mình phía trên này con sói đối, sau đó cười nói: "Làm sao? Trước công chúng nha, Quy Hạc. "

"Người biết ta không để ý. "

Thẩm Quy Hạc nắm chặt Chu Hoàn mang theo yên cái tay kia, đưa nó điều cái phương hướng, cúi người hút một hơi, phun ra sương khói quay về trên không trung, sau đó hắn nâng lên Chu Hoàn hai gò má tàn nhẫn mà hôn lên, chưa tản mùi thuốc lá ở gần bó của bọn họ lưu chuyển, tiêu tan, Thẩm Quy Hạc là đuổi theo con mồi rắn trườn, trên đùa bảo bối của hắn, yên ở đốm lửa ăn mòn dưới càng ngày càng ngắn, dưới thân bảo bối rất cục không thể nhìn được nữa, cần làm loạn lười.

Thẩm Quy Hạc bị đau, môi cùng rời môi mở sau Chu Hoàn thoáng bình phục một hồi hơi thở của chính mình.

"Hài lòng?"

Không biết tại sao, Thẩm Quy Hạc càng cảm giác thấy hơi hờn dỗi.

"Hết cách rồi, bảo bối quá mê người, gọi người chỉ muốn nhất thân phương trạch. " Thẩm Quy Hạc lấy tay mở ra, lộ ra lòng bàn tay.

Chu Hoàn khơi gợi lên môi, sau đó sắp tắt tàn thuốc nhấn ở Thẩm Quy Hạc trong lòng bàn tay, "Người không phải người, là cầu, còn là một không đánh cuồng khuyến vắc xin phòng bệnh chó điên. "

Nói xong hắn kéo xuống chống đỡ ở một bên cánh tay, trực tiếp hướng phía trước đi đến, Thẩm Quy Hạc đưa tay nắm thành quyền sau đó vừa buông ra, cuộn lại tàn thuốc cùng khói bụi theo tiếng bước chân đồng loạt rơi xuống.

07 nhấn

=====

Bọn họ một trước một sau bước vào hội trường, đèn chớp tức thì vang lên để Chu Hoàn có phần không thích ứng, Thẩm Quy Hạc hiển nhiên là chú ý tới, hắn dắt Chu Hoàn tay, nắm ngón tay giao thủ sẵn ngồi xuống.

Trong hội trường màn trập tiếng vang cái không, hậu đài gấp gần đủ rồi liền cho phát ngôn nhân người làm thủ hiệu, phát ngôn nhân gật gật đầu sau nói rằng: "Trận này tuyên bố toàn bộ hành trình live stream, mục đích gì ở chỗ làm sáng tỏ trên internet liên quan với Chu Hoàn tiên sinh xuất quỹ, lừa gạt kết hôn lời đồn. "

Nàng ẩn ẩn lật trang bút, " 4. 26 ngày muộn 7 điểm, mạng lưới tên là 'Cẩn thận ăn quả cam' người sử dụng ởwb trên bình đài phát ra một phần tên là 'Đang "hot" tiểu sinh Chu Hoàn xuất quỹ lừa gạt kết hôn' văn chương, sau đó nhiều marketing số chuyển đi, 4. 27 ngày ngọ 11 dấu chấm đọc, tham dự đề tài nhân số đạt đến ngọn núi trị.

Việc này vừa ra nhiều hàng hiệu cùng Chu tiên sinh giải ước, thậm chí Chu tiên sinh thuộc công ty đều đưa ra giải ước, Chu tiên sinh danh dự cùng tài sản đều nhận lấy vô cùng tổn thất lớn, có thể nói phải bị giải oan, vì vậy ta tư đem đại lấy Chu Hoàn tiên sinh danh nghĩa khởi tố 'Cẩn thận ăn quả cam'. "

Phát ngôn nhân dừng một chút nói tiếp: "Người sử dụng này ở văn chương bên trong theo ra du ngoạn theo, là Chu tiên sinh cùng với bạn nữ giới du ngoạn thời điểm, phía dưới là chúng ta trải qua bản thân đồng ý trải qua hậu kỳ chế tác video. "

Thanh âm quen thuộc truyền đến, Chu Hoàn buồn bực ngán ngấm ngồi chỗ ngồi, trên mu bàn tay đột nhiên truyền tới thấy nóng, hắn liền mất thấy Thẩm Quy Hạc đem tay trái kéo tới, hướng về trên ngón giữa mang theo nhấn, rút lui sau khi trở lại, hắn liền cúi đầu tinh tế nhìn trên tay nhấn, bạc màu vàng giới trên mặt nạm có một khối chim bồ câu máu đỏ bảo thạch, trong hội trường ánh đèn theo với bên trên, nơi tay chỉ xoay chuyển, thuần sắc huyền quang lưu chuyển khắp bảo thạch mặt ngoài.

Chu Hoàn dấu điểm đáng vẽ nâng lên đầu, tiếp tục nghe phát ngôn nhân nói chuyện.

"Đồng thời, người sử dụng cho ra chứng cứ là ở hội sở ở ngoài Chu tiên sinh cùng một vị khác nam sĩ ôm hôn theo, chúng ta điều lấy hội sở quản chế mới hoàn nguyên chân tưởng -- Chu tiên sinh đỡ vị này say rượu nam sĩ ra ngoài, mà vị này nam sĩ nhưng đem Chu tiên sinh đặt ở trên tường, cưỡng hôn hắn. "Nghe đến đó Chu Hoàn rõ ràng Thẩm Quy Hạc xuống xe phát là cái gì điên, phát ngôn nhân nhìn notebook bên trong biểu hiện hình ảnh tiếp tục nói: "Từ trong video chúng ta có thể nhìn thấy, Chu tiên sinh trong lúc này một mực giấy dựa, vì vậy 'Cẩn thận ăn quả cam' người sử dụng nói ra được quý cùng lừa gạt kết hôn lời nói vô căn cứ, huống hồ..."

Nàng lại ngừng lại, nhìn bên trái Thẩm Quy Hạc, nhưng lần này nàng không nói tiếp nữa, tiếp theo Thẩm Quy Hạc cầm lấy một bên từ lâu chuẩn bị xong micro, "Huống hồ ta cùng A Hoàn đã đính hôn, luyện ái cũng nói chuyện một quãng thời gian rất dài, ta cũng không biết ngoại trừ ta hắn vẫn cùng ai từng có giao du quan hệ, cái này ăn quả cam lời giải thích thực sự là quá mức hoang đường. " nói hắn gơ tay lên hướng về dưới đài máy thu hình phô bày chính mình trên ngón giữa nhấc.

Vào thời khắc này, live stream nhân số tăng vọt có phần thậm chí bị đập đi ra ngoài.

Thẩm Quy Hạc mấy năm gần đây ở quốc nội nơi vui chơi giải trí trên cũng coi như đến nhân vật nổi tiếng, lấy tiểu thành bản web drama lập nghiệp, bởi vì chất lượng cao mà lấy được không nhỏ quan tâm độ, mặt sau lại xứng một bộS+ cổ thỉnh thoảng nam ba cùng một bộB cấp hồi hộp kịch, vốn là đang trong thời kỳ tăng lên nam ngôi sao màn bạc cũng không đi tầm thường đường -- diễn lên kịch bản.

Một năm sau khi trở về màn huỳnh quang tác phẩm là một bộ phạm tội hồi hộp trong phim nhân vật phản diện, bộ phim này vừa bắt đầu cũng không tiền tuyên phát, lời truyền miệng đến lời giải thích là bộ phim này có Thẩm Quy Hạc đầu tư, nói tóm lại bộ phim này bắt đầu ngoại trừ nhà phê bình điện ảnh căn bản không ai đến xem, đến trung kỳ bởi vì nhà phê bình điện ảnh cùng cái khác khán giả hệ thống cung cấp nước uống đề cử tiểu bạo một hồi, đây đối với Thẩm Quy Hạc mà nói mặc dù không tính là đại kiếm lời nhưng tóm lại là có tài chính nhập trướng.

Mà Thẩm Quy Hạc ở bộ phim này bên trong, đóng vai biến thái điên cuồng giết người đạt được to lớn thành công, ngoại trừ nhân vật bản thân song diện tính nhiều hơn là y lại với Thẩm Quy Hạc tuyệt vời biểu diễn, cũng bởi vì nhân vật này chiết lấy được năm đó quế cảnh thưởng tốt nhất nam xứng.

Sau đó Thẩm Quy Hạc giá trị bản thân chính là nước lên thì thuyền lên, ở sau đó bốn năm gián tiếp chém liên tục lấy được các đại tướng mục, ở 27 tuổi năm ấy thành bốn quốc trẻ trung nhất ảnh đế. Mời có thêm cũng là tiền nhiều hơn, hấn nhập cổ nhà này dựa vào hấn nuôi sống công ty, có đồn đại nói hấn đã bắt đầu thử nghiệm biên đạo.

Chờ tuyên bố kết thúc Thẩm Quy Hạc không có tiếp thu phỏng vấn liền mang theo Chu Hoàn đi đầu ròi sân, đợi được bọn họ tránh khỏi đoàn người tiến vào bên trong xe sau Chu Hoàn nhìn chăm chăm Thẩm Quy Hạc nhìn một chút, đột nhiên bật cười, "Thẩm Quy Hạc, người làm sao như thế ấu trĩ, bởi vì một người đàn ông cư ỡng hôn ta liền phát rồ?"

"Đúng. " Thẩm Quy Hạc phát động xe, "Nếu như người cùng nam nhân khác lên giường ta liền đem người giết chết ở trên giường, người biết ta làm được. "

Thông báo một chút, hi vọng logic có thể khép kín 🙏 dưới chương diễn đàn thể

08 diễn đàn

=====

[chu tuyên bố dĩ nhiên tuôn ra như thế cái đại quả dưa, quá mạnh mẽ bạo]

1L:

rt, trợn mắt ngoác mồm, trố mắt ngoác mồm, ngồi trên ghế vỗ tay hô to: "Hảo dũng một nam!"

2L:

Là như thế này, bởi vì ta là Chu Hoàn fan nghe nói trận này tuyên bố muốn hoàn nguyên chân tướng, vì vậy toàn bộ hành trình quan sát, hiện tại mọi người sợ cháng váng.

3L:

Thẩm Quy Hạc như vậy sớm muộn đem mình tìm đường chết, nguyên lai không biết tiến thủ còn chưa tính, bây giờ lại vẫn cùng một lừa gạt kết hôn tra nam làm đối tượng.

4L:

Trên lầu có phải là có vấn đề? Nhân gia làm đối tượng mắc mớ gì tới người a? Hơn nữa ta nhớ tới Thẩm Quy Hạc rất đã sớm nói không muốn dùng cơm vòng bộ kia tới yêu cầu hắn, lại nói nhân gia một bộ thù lao mấy triệu mấy chục triệu, còn tìm đường chết? Theo soi gương đi. Còn có, trận này tuyên bố người xem không thấy a? Nói tất cả là lời đồn, là lời đồn còn nhắm mắt xem thế giới đây? Lui nữa 10 ngàn bước mà nói, Thẩm Quy Hạc chính mình cũng hoà giải Chu Hoàn nói chuyện thời gian rất lâu, làm sao còn có người mất mù tai điếc a? Không có phần tịch, bởi ra cũng vô dụng.

5L:

Lầu trên lầu có bệnh, trên lầu mãnh liệt! Nhưng ta nói thật, lúc đó là do hoàn vũ phát ra ta liền mơ hồ có linh cảm, Chu Hoàn đổi công ty, vẫn là cho Thẩm ảnh đế làm công, kết quả hiện tại nói cho ta biết, Chu Hoàn trực tiếp từ người làm công đã biến thành bà chủ?!

6L:

Ha ha ha ha ha ha Cáp lão bản nương, 5L hình dung tuyệt mắt! Quá hình tượng! Ha ha ha ha, cười không sống được.

7L:

Tuy rằng thế nhưng, bọn họ thật sự quá chân thật đi, còn có người không biết lúc đó Thẩm ảnh đế bộ thứ nhất kịch hơ khô thê tre sau đoàn phim phải đi KTV sau đó... Ám chỉ đúng chỗ.

8L:

Cái gì cái gì cái gì a? Ta không biết, có người hay không đến giải thích một chút?

9L:

Ta là Thẩm ảnh đế 7 tuổi tác nghiệp fan cũ, ta đến giải thích một chút.

Đây là Thẩm ảnh đế bộ thứ nhất cuộn phim, bởi vì là tiểu chế tác tự nhiên là không có tiền, cũng đều là chút không nổi danh tiểu diễn viên, vì vậy hơi khô thê tre yển tùy tiện mở ra, sau đó Thẩm ảnh đế liền hát một ca khúc gọi 《 người làm sao cam lòng ta khổ sở 》 hảo hảo nghe! Thế nhưng ta nhỏ cái nường, ta lúc đó một không nói qua luyện ái người nghe được đều khóc, cũng không phải nói hát tan nát cõi lòng, mà là từ giữa bên trong để lộ ra tuyệt vọng cùng đối với người yêu không muốn xa rời, hiểu không hiểu không, ta ngữ văn không tốt hình dung không ra.

Kiến nghị vào internet tìm kiếm video, nghe người quá khó tiếp thu rồi, làm một ví dụ: Cho ta lúc đó mới thất tình bạn thân nghe, nàng khóc trước cũng ngừng ra sau, suýt chút nữa không từ trên lầu nhảy xuống.

Sau khi có truyền thông cũng hỏi Thẩm ảnh đế vấn đề này, nhưng hần thủy chung là im miệng không nói mỗi lần đều cho hần né qua đi, từ khi hần tiếng tăm sau khi lớn lên cũng là không ai hỏi nữa, bây giờ nghĩ lại sẽ không cùng Chu Hoàn có quan hệ đi? Dù sao trước đều không có động tĩnh a... Paparazi nhiều tinh a, làm sao sẽ quay không tới...

10L:

Đột nhiên hảo dập đầu lên (này là có thể nói sao?)

11L:

Ta nghe xong trở về ô ô ô, quá ngược đi! Quá ngược đi!! Quá ngược đi!!! Quá ngược đi!!!!

12L:

Ta còn không biết Thẩm Quy Hạc biết ca hát đây.

13L:

Nguyên lai còn có tin tức ngầm nói Thẩm Quy Hạc cùng Chu Hoàn đồng thời làm qua ban nhạc đây, muốn cùng công ty lớn ký kết thời điểm Thẩm Quy Hạc liền bay một mình, lúc đó chúng ta còn không tin đây, dù sao Chu Hoàn xuất đạo là so với Thẩm Quy Hạc muốn sớm, hơn nữa Chu Hoàn cũng không biết hát, hai người ngoại trừ tuổi tác trên gần gũi căn bản không tìm được cái gì trùng hợp điểm, bây giờ nhìn lại, khả năng còn phải một lần nữa xem kỹ dưới cái này đưa.

14L:

Còn có chuyện như vậy a!!!!!! Ta đập đầu sinh đập đầu chết!!!

15L:

Lại nói, muốn là như vậy nói kết hợp ca từ đến xem, kia Chu Hoàn hảo tra a, rõ ràng chính là hắn đem người yêu quăng đi a, hiện tại Thẩm ảnh đế còn ra đến giúp hắn, đau lòng Thẩm ảnh đế! Trên lầu điều này cũng đập đầu xuống sao?!

16L:

Ái chà chà, ta đây tiểu bạo tính khí, tra không tra mắc mớ gì tới người a? Người Thẩm Quy Hạc chính là tình nguyện, người ở đây một bên xoi mói bình phẩm cái gì đây? Chẳng lẽ người còn muốn vọt tới Thẩm Quy Hạc trước mặt đối với hắn nói: "Mau rời đi Chu Hoàn! Hắn là cái tra nam!", Internet trên fan làm sao đều như thế hai a, không thấy Chu Hoàn trên tay nhẫn sao? Phòng đoán cẩn thận 20 triệu cát bưóc, nếu như Thẩm Quy Hạc không thích Chu Hoàn, tùy tiện cho hắn một nhẫn cũng có thể đi? Cũng căn bản không cần thiết mở trận này tuyên bố đi? Một không có chứng minh thật giả quả dưa dĩ nhiên nào bỏ nhiều như vậy... Phục rồi, xin mời fan đình chỉ phán đoán đi!

Đi làm việc, không nói gì.

17L:

Gắt gồng chị gái, bò.

Nhưng nói nói ầu nhưng cũng có lý, Thẩm Quy Hạc chính mình cảm thấy trị là được, người ngoài nói nhiều như vậy làm gì? Coi như Chu Hoàn là tra nam đó cũng là Thẩm Quy Hạc chính mình tình nguyện, nhân gia sủng vợ của chính mình cùng chúng ta có quan hệ gì, tản đi tản đi, tất cả giải tán đi.

09 nhà

=====

Ngoại giới cuồng phong sóng lớn không có ảnh hưởng bọn họ may mắn, trở lại nơi ở sau Thẩm Quy Hạc đầu tiên là cho Chu Hoàn rót chén nước, để hẩn hơi ngồi một lúc chính mình đi gian phòng cầm kịch bản, cho đến lúc này Chu Hoàn mới nhịn quyết tâm đến đánh giá gian phòng này.

Nó là một đại bình tầng, một thang một hộ giản lược gió, Chu Hoàn quét mắt nhà, hẩn đột nhiên nhớ lại trước đây thật lâu hẩn từng cùng Thẩm Quy Hạc chen đang chật chội nhỏ hẹp trong căn phòng đi thuê, co rúc ở bếp điện trước, lúc đó chính mình từng ảo tưởng nổi danh sau hẩn nếu muốn muốn một căn phòng lớn, cũng không phải như biệt thự, như vậy bước đi quá mệt mỏi, hơi lớn một chút là tốt rồi, bên trong trang sức không muốn quá phức tạp không phải vậy nhìn hoa mắt, phải có một tấm cửa sổ sát đất nhìn thấy một cửa chi cách ngoài phòng đèn đuốc, còn muốn có phiêu cửa, bởi vì hẩn muốn ngồi ở phía trên ngậy ngậy cùng sáng tác.

Thời gian quá xa xưa hẩn chỉ từ xó xỉnh bên trong lấy ra chút mơ hồ ký ức, hẩn nhớ mang máng là Thẩm Quy Hạc nắm chặt rồi chính mình lạnh lẽo tay, tuy nói mùa đông hai khối băng đặt ở cùng một chỗ vẫn là băng, vốn định bỏ rơi nhưng nhìn thấy Thẩm Quy Hạc trên tay bệnh nề do lạnh chính mình đột nhiên liền mềm lòng.

Mơ hồ thanh âm tái hiện ở Chu Hoàn bên tai, Thẩm Quy Hạc nói: "Vậy ta nhất định phải giúp A Hoàn thực hiện nguyện vọng này, sau đó để trống bạch trên bức tường liền mang theo A Hoàn sau đó cầm thước, còn có..." Hẩn có phần ngượng ngùng, "Còn có chúng ta chụp ảnh chung cùng với A Hoàn người giường theo. "

Chính mình lúc đó là nói như thế nào tới? Chu Hoàn cắn cắn sau răng cái rãnh, sau đó hẩn quyết định từ bỏ hồi ức, chớ sẵn biến thành chó điên đây là ván đã đóng thuyền chuyện, hồi ức quá khứ là vô

dụng nhất, ở giới giải trí những năm này ngàn mài bách chiết, đem hấn đánh bóng đã không còn khi còn trẻ góc cạnh cùng với mới vào vòng lúc rộng lớn hoài bão, Chu Hoàn cảm thấy hiện tại chủ yếu nhất chính là lấy lòng Thẩm Quy Hạc, đem người hồng cao hứng sau đó thừa dịp hấn không chú ý cuốn tiền chạy trốn, chạy đến Tây Tạng, Thanh Hải, Tân Cương đi qua chính mình trú sinh hoạt.

"A Hoàn. " trên thực tế thanh âm đem suy nghĩ của hấn kéo về.

"Ân?"

"Cái này là kịch bản người xem một chút. " một quyển mỏng manh vở đưa tới.

Chu Hoàn tiếp nhận lật xem, Thẩm Quy Hạc liền ngồi ở trên ghế sa lon bên cạnh động lại chúc không chuyển nhìn hấn.

Chu Hoàn 7 năm trước đột nhiên rời đi, hấn cũng từng nghĩ tới oán hận, thật là đối với Chu Hoàn yêu thương lại như không tận xương tủy độc được, không cách nào loại trừ, hấn chỉ có thể không nhìn thấu xương yêu thương cùng Chu Hoàn sau khi rời đi xót ruột đau nhức, nhưng thời gian dài đáy lòng sinh ra nhớ nhung giống như cùng triều trướng giống như đưa hấn nhấn chìm, vừa mới bắt đầu đoạn thời gian đó hấn bị không cách nào nói hết yêu say đắm dần vật cả đêm chưa chớp mắt, sau đó hấn bắt đầu học được khắc chế, nhưng một ở có Chu Hoàn hiện trường, hấn dĩ nhiên không khống chế được đem đối phương hủy đi vào trong bụng ý nghĩ. Lúc này Thẩm Quy Hạc mới phát hiện mình từ lúc Chu Hoàn rời đi những năm này giữa thán, đã biến thành một người điên, một nghĩ độc chiếm Chu Hoàn người điên, cũng là một cái tham lam, xấu xí, tàn bạo khủng bố linh cầu.

"Cho nên nói ta đóng vai chính là ai?" Chu Hoàn hỏi.

Thẩm Quy Hạc đột nhiên nổi lên ác ý, cân nhắc tâm thái, "Người cảm thấy thế nào?"

"Là cái kia bị cha của hấn bán đi mình hôn, cuối cùng biến thành ác quỷ báo thù cái kia?" Chu Hoàn có phần không thể tin tưởng.

Tự tin bình tĩnh biểu tượng bị đâm thủng, hấn khá là cẩn rằng nghiến lợi nói đến, "Thẩm Quy Hạc, người chơi ta đây?"

"Đừng nóng giận A Hoàn, người bây giờ bị người gọi ở trên người nước bắn còn không có triệt để rửa sạch sẽ, mà trước người cũng chính là cái lưu lượng, đây coi như là ta cho người định ra biến đổi làm."

Nhân vật trước sau độ tương phản rất lớn -- trước là không rành thế sự rục rở hài đồng, ở mình hôn sau hỏa thiêu Vinh phủ thành ác quỷ, loại nhân vật này thường thường ra trận không nhiều, thế nhưng nhất định là cái này đơn nguyên bên trong nhất hút fan, hơn nữa rất rèn luyện diễn kỹ. "

Thẩm Quy Hạc nói ngời qua, ôm Chu Hoàn tiếp tục nói: "Đạo diễn cùng ta là quen biết đã lâu, ta cùng hắn đã nói xong, tuyên bố kết thúc sau một ngày buổi chiều người liền đi casting. "

Nhìn Chu Hoàn xoắn xuýt lúc theo bản năng hơi tu tu lên miệng, hắn ôn nhu dụ dỗ nói: "Đương nhiên A Hoàn cảm giác không được, ta có thể cùng đạo diễn thương lượng đổi đi, quyền quyết định ở người. "

"Hảo rồi..." Trong lòng chim lớn chéch nghiêng người tử, đem mặt chôn ở trong lồng ngực của hắn, "Vậy người đến dạy ta, cho ta học bỏ tức học bỏ tức. "

Thẩm Quy Hạc vuốt Chu Hoàn nhu thuận phát, "Được, giao cho ta. "

10 hồ ly

=====

Ngày mai buổi chiều bọn họ đi tới biên giới thành thị trong núi rừng, Chu Hoàn ngồi ở vị trí kế bên tài xế, đem cửa sổ mở ra, đẩy xe gió mạnh trút vào bên trong xe, gào thét phong thanh ở bên tai thổi qua.

Chu Hoàn đưa tay cùi tay chống đỡ ở trên tay vịn trong tay cầm kịch bản, nói lẩm bẩm đồng thời phân ra phân tâm tư, "Chúng ta tại sao phải đi trong ngọn núi?"

" 《 bên dưới ngọn núi 》 đã khai mạc, người đất diễn là ở chỗ đó hoàn thành, ngày hôm nay bọn họ hãy đi trước đáp cảnh, vừa vặn đi thử dưới kịch. " Thẩm Quy Hạc đánh vô lăng, "Thì ở phía trước, đến."

Xe dừng ở cửa tiệm rượu, người đón khách đem bọn họ dẫn xuống xe.

Chu Hoàn xuống xe trước, đứng ở một bên chờ Thẩm Quy Hạc, mà hắn chờ đợi người kia đang cùng hành lý viên đối với xong hành lý sau, vòng qua thân xe liền nhìn thấy Chu Hoàn nâng vờ tu tu lầu bầu nông công lấy lời kịch, trong mắt hắn mỉm cười trên mặt cũng không lộ mấy may, Thẩm Quy Hạc kéo Chu Hoàn, "Đừng lo lắng, ta đã cùng lão Đặng nói được rồi, này bộ kịch ta đến cùng hắn học tập, vì vậy có vấn đề gì tới hỏi ta là được. "

Chu Hoàn nhú mào, nghi vấn chưa mở miệng, thì có khác một thanh âm phiêu vào.

"Ngốc đứng cửa làm gì? Mau vào đi mau vào đi. " một lần đầu xuất hiện phúc hậu người trung niên đi tới, đâm vào đối thoại của bọn họ.

Tiến vào cửa lớn Thẩm Quy Hạc lỏng ra Chu Hoàn tay, "Đi chúng ta gian phòng, trước ngồi, ta đi làm vào ở. "

Chu Hoàn liếc hắn một cái, trách thanh, "Chúng ta?"

"Chúng ta là đã đính hôn, đương nhiên là ở cùng nhau, nếu như tách ra đến không thì tương đương với đem 'Chúng ta là đồ giả' chuyện này chiêu cáo thiên hạ sao?" Hắn cùng với Chu Hoàn đứng rất gần, Thẩm Quy Hạc hơi khom lưng lùn thân thể, dán vào hắn tai diện.

"Được rồi, hơi chờ ta một chút. " Thẩm Quy Hạc lại bỗng nhiên đứng dậy, hướng quầy hàng đi đến.

Tiến vào gian phòng Thẩm Quy Hạc đầu tiên là lĩnh Chu Hoàn tiến vào phòng ngủ, sau đó mình và Đặng Hoa ngồi ở phòng khách trên ghế salông.

"Không dự định làm diễn viên?"

"Xem tình huống, trong ngắn hạn hắn là sẽ không. "

"Không cảm thấy đáng tiếc sao?" Đặng Hoa hỏi.

Thẩm Quy Hạc đậy mắt hàn băng tựa hồ xuất hiện vụn vặt vết xước, hần nhìn về phía trước không xa cửa phòng đóng chặt, "Ta làm tất cả cũng là vì A Hoàn, hần trở về cũng không có cái gì đáng tiếc. "

Đặng Hoa không hiểu, hần năm đó là nguy ngập vô danh tiểu đạo diễn, trước quay kịch đều nhào phổ, hần tự giận mình đi tới thiêu nướng bày ra, đụng tới một sa sút tinh thần nam nhân tuy rằng không thấy rõ mặt, nhưng Đặng Hoa cảm thấy nam nhân khí chất cùng diện mạo sẽ không kém, hần không sợ lạ để hần ngồi nam nhân bên cạnh, cùng nam nhân một đáp không một đáp tổ khổ, hần đến bây giờ đều không quên được năm đó Thẩm Quy Hạc dáng dấp: Phía trên nhất tóc một sợi túm kết ở cùng nhau, râu tua tủa hiện ra thanh bao trùm ở lại nửa tấm mặt, nhìn về phía Đặng Hoa mắt là chỗ trống, tuyệt vọng, tối tăm, nắm bình rượu tay nguyên bản nên là đẹp để mà lại tràn đầy sức mạnh, nhưng bây giờ mặt trên nhưng hiện đầy màu hồng đậm bệnh nề do lạnh.

Đây làбет bát nhất, chán nản nhất Thẩm Quy Hạc, sau đó web drama truyền hình xong lấy được thật tốt kết quả học tập, Đặng Hoa đem hần hẹn ra đây uống khảnh rượu, Thẩm Quy Hạc uống say, hần nói, kia đoạn thời gian là người khác sinh bên trong đến thăm thời khắc, ngoại trừ cha mẹ tạ thế, đây là lần thứ hai.

"Ta yêu A Hoàn, hần là của ta ước nguyện ban đầu cũng là của ta duy nhất. "

Đặng Hoa không biết tại sao Thẩm Quy Hạc sẽ như vậy khẳng khẳng một mực yêu Chu Hoàn, hần cũng nói ra.

Ngồi ở một bên rơi vào trầm mặc, đáng kể yên tĩnh để Đặng Hoa không dễ chịu, hần mới vừa muốn mở miệng nhảy qua cái đề tài này, Thẩm Quy Hạc rốt cục nói rằng: "Không có ai sẽ không thích hần, khi hần cứng rắn vô bực dưới là mềm mại nhưng tràn đầy phòng bị nội bộ, nơi đó cất giấu một con giảo hoạt tiểu hồ ly, nó sẽ không thối đối xử người xa lạ lấy lòng, tiểu hồ ly then thùng lại dính người, ngây thơ mà lại tàn nhẫn, nó sẽ đối với người lộ ra trắng muốt ám áp bụng, cũng sẽ đem người cắn máu me đầm đìa. "

Nói tới đây Thẩm Quy Hạc nở nụ cười, "Rất bất hạnh ta từng là cùng hần thân mật nhất người, nhưng là bị hần cắn không ngừng chảy máu. "

"Người thiệt là..." Đặng Hoa cuối cùng vẫn là không hề nói tiếp, bởi vì Chu Hoàn đi ra.

"Đặng đạo. " Chu Hoàn có phần câu nệ.

Trước kịch đều là người đại diện một tay xử lý, bằng không là Mary Sue trợ công, bằng không là khổ tình nam nữ, chỉ cần như một đề tuyến con rối là được, khi đó Chu Hoàn đối với mình nói như vậy, mà bây giờ Thẩm Quy Hạc vô cùng bạo tay an bài hẳn một đất diễn không ít bị quan chuyện nhân vật, vẫn là trong vòng đại đạo cuộn phim, Chu Hoàn đột nhiên liền không biết nên từ đâu ra tay.

"Không cần sốt sắng, ngày hôm qua như vậy là tốt rồi. " Thẩm Quy Hạc đối với hắn làm thủ thế.

Chu Hoàn nhắm mắt lại hít một hơi thật sâu, chờ lại mở mắt lúc đã mang theo nhân vật tất cả tàn nhẫn cùng bi thương, "Hòa thượng, người hiểu được sao, ta mười ba tuổi bị ta tốt lắm cha trói đến gả tới quan gia đến thành minh hôn, vợ chồng của ta là cả người đều bỏ đầy giò bị người chết, làm lưỡi dao xẹt qua tay của ta, hoảng sợ đã xa xa che lại đau đớn, ta liền xem cái nào, kia máu... Một giọt, một giọt, một giọt chảy đến trong rượu.

Người hiểu được rượu kia sao, tanh hôi, dơ bẩn, buồn nôn, mà ta lại bị đổ xuống, ha ha... Đổ xuống..."

Thê thảm khuôn mặt đột nhiên trở nên dữ tợn, "Liền ta buông tha đốt toàn bộ Vinh phủ! Vinh phủ dưới hơn trăm mười thanh người đang ngủ toàn bộ dưỡng thần biển lửa! Đáng đời bọn họ!. "

Chu Hoàn ánh mắt lưu chuyển, bắn ra buồn bã giận đăm bị thương Thẩm Quy Hạc, hắn bước nhanh tiến lên ôm lấy Chu Hoàn.

"Được rồi bảo bối, casting kết thúc. " Thẩm Quy Hạc ôm người trong ngực khẽ run phần lưng.

"Kết thúc, A Hoàn, casting kết thúc, không có súc sinh. "

Ở đối đầu Đặng Hoa về lo lắng sau, Thẩm Quy Hạc nháy mắt ra dấu, chờ Đặng Hoa rời đi, Thẩm Quy Hạc liền nâng lên Chu Hoàn mặt, chạm khẽ môi của hắn.

"Ta ở đây, ta ở đây..."

11 oan ức

=====

Cảm thấy trong lồng ngực người thân thể dần dần thả mềm, Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn nửa ôm đến trên ghế salông, Chu Hoàn co rúc ở Thẩm Quy Hạc trong lồng ngực, dùng sức nắm bắt cửa tay áo đầu ngón tay phía trước bốc ra màu trắng, Thẩm Quy Hạc kéo dài quần áo đem Chu Hoàn xách tay ở lòng bàn tay, cái tay khác vỗ nhẹ Chu Hoàn phía sau lưng.

Trên tay dần dần ấm áp lên, Chu Hoàn vui ở Thẩm Quy Hạc trước ngực, nghe tim đập cổ động thanh, hần chậm chậm nôn thở một hơi, "Ta quá đầu nhập vào. "

"Ngày hôm qua không phải như thế. " lời tuy nói như vậy, nhưng Chu Hoàn nghe không ra câu nói bên trong trách cứ.

"Ta lần thứ nhất tiếp đón đại đạo kịch, căng thẳng... Tâm tình không cảm thấy liên cho có thêm..." Ngửi khí mềm mại tung bay ở đám mây, lại như con mèo nhỏ đập ở tuyết trắng bên trong nắm ngón tay rơi mai ẩn, mang theo Chu Hoàn bản thân đều chưa từng phát giác kiều mềm.

Gặp gỡ như vậy Chu Hoàn Thẩm Quy Hạc cũng không thể làm gì, hần chỉ được ôm chặt Chu Hoàn, "Thực sự là bắt người hết cách rồi, vậy hôm nay còn cần ta và người đối bản sao?"

Chu Hoàn uể oải ừm một tiếng sau đột nhiên đứng lên, "Người định gian phòng có vài tờ giường?"

Nhìn Chu Hoàn hoảng loạn động tác, Thẩm Quy Hạc khước miệng nhiễm phải chút ý cười, "Cái này khách sạn hành chính phòng xếp chỉ có giường lớn phòng. "

"Nha. " Chu Hoàn lập tức nhắc chân hướng phòng ngủ đi đến, "Ta muốn đi ngủ. "

"Vậy ta làm sao bây giờ?" Thẩm Quy Hạc nhẹ nhàng nắm chặt tay hần.

Chu Hoàn giả vờ khổ não suy tư một chút, sau đó tươi sáng nở nụ cười, "Hoặc là, người có thể lựa chọn thêm giường. "

Tiếng đóng cửa đem hai cái gian phòng ngăn cách, Thẩm Quy Hạc ở trên sofa ngồi một chút, sau đó đứng dậy từ hành lý viên đưa tới va ly du lịch bên trong lấy ra một xấp giấy viết bản thảo, hẩn trên giấy phác họa, mãi đến tận cửa phòng ngủ lần thứ hai mở ra mới để bút xuống.

"Mấy giờ rồi?"

Thẩm Quy Hạc liếc mắt nhìn trên bàn chuông đáp: "Năm giờ rưỡi. "

"Vậy ta ngủ thời gian vẫn không tính là đã lâu. "

"Đi ăn cơm sao?"

Quần áo ở lúc ngủ cuộn lên, lộ ra đoạn trắng nuốt mạnh mẽ chiều dài áo, Chu Hoàn cũng không có vội vã thu dọn, mà là đi tới Thẩm Quy Hạc trước mặt, cầm lấy tay hẩn dán lên lộ ra bụng.

"Thẩm Quy Hạc, trách người ta đều mập. " động tác trôi chảy, thái độ tự nhiên như là từng làm rất nhiều lần như thế.

Nhưng khi hẩn đối đầu phía dưới ánh mắt của nam nhân lúc, hẩn như là chạm vào điện tựa như buông lỏng tay, hốt hoảng sửa sang lại một hồi ngổn ngang vạt áo, mở ra cái khác Thẩm Quy Hạc bao hàm giận đối ánh mắt, Chu Hoàn có phần vô phương ứng đối, hẩn lại lần nữa nắm lấy Thẩm Quy Hạc tay.

"Chúng ta đi ăn cơm. " thấy Thẩm Quy Hạc như cũ không nói một lời, thậm chí không hề nhúc nhích ý tứ, hẩn liền nhíu lại lông mày bỏ lại Thẩm Quy Hạc xoay người hướng về cửa phòng đi đến.

Môn đã mở ra một cái khe nhỏ, một luồng mạnh mẽ sức mạnh chống đỡ tới, một lần nữa để môn khép kín trên.

Thẩm Quy Hạc bài qua Chu Hoàn, để hấn mặt hướng chính mình. Lúc này Thẩm Quy Hạc không có mang theo kính mắt, làm cho Chu Hoàn có thể đem hấn mặt loại tâm tình nhìn rõ rõ ràng ràng, Chu Hoàn lúc này mới cảnh giác này hung lệ ánh mắt cùng ngày đó giống nhau như đúc, hấn dự cảm nhận được cái gì khước từ từ người trước mặt.

"Thẩm Quy Hạc người buông ra ta. " Chu Hoàn bài kiểm chế trụ thân thể mình tay, nhưng như cũ bị Thẩm Quy Hạc chặt chế khống chế lại.

Thẩm Quy Hạc dựa vào cao hơn hấn trên chút, ung dung đem người nắm giữ trụ, hấn khiến cho Chu Hoàn ngẩng đầu lên thừa nhận hấn thể tiến công, làm bọn họ kéo dài giữa răng môi khoảng cách, Thẩm Quy Hạc mới khế vượt đi Chu Hoàn khoe mắt tràn ra nước mắt, hấn tiếng nói thảm khàn nhưng cực điểm nhu tình, "Chuyện này ta đã sớm muốn làm. "

Nói xong hấn ngồi xổm người xuống, mở ra buộc lại quần nút buộc cùng pheo mở tuya, vãi vóc ma sát bên trong truyền tới tiếng xột xoạt thanh để Chu Hoàn nhắm mắt lại.

Thẩm Quy Hạc nặn nặn Chu Hoàn bên eo điểm mẫn cảm, "A Hoàn, thả lỏng. "

Tức thì Chu Hoàn thân thể liền mềm nhũn ra, trong miệng chảy ra một tiếng máy không nghe thấy được rên rỉ, nhưng cũng bởi vì hoàn cảnh vắng lặng mà khuếch tán ở bọn họ bên tai.

Thẩm Quy Hạc kéo xuống Chu Hoàn quần lót ranh giới, lộ ra đập kéo xuống cơ quan sinh dục, hấn một tay xoa nắn lấy căn bộ, để trống một con khác ở Chu Hoàn trong người thăm dò, mỗi khi nó nhảy đến một mới điểm mẫn cảm, Thẩm Quy Hạc liền cảm thấy tay dưới thân thể rung động một cái.

Dần dần mà Chu Hoàn dương vật ở dưới sự kích thích bắt đầu đứng thẳng, có thể Thẩm Quy Hạc còn chưa phải dừng lại tao chuẩn bị hấn điểm mẫn cảm tay.

"A... Người đừng động. " âm thanh triệt để mềm nhũn ra, là con mèo nhỏ duỗi ra móng vuốt, câu gãi Thẩm Quy Hạc.

Chu Hoàn muốn an ủi mình một chút cơ quan sinh dục, thật là còn không có đụng tới đã bị Thẩm Quy Hạc nhấn xuống đến.

"Đừng nhúc nhích. "

Dưới thân khoái cảm càng để lâu càng nhiều, để Chu Hoàn không cách nào lơ là, hân mềm nhũn âm thanh, "Ta khó chịu..." Còn mang theo không dễ phát giác oan ức.

Hắn vặn vẹo eo, muốn giảm bớt dục vọng, nhưng là như gãi không đúng chỗ ngứa giống như không được bất kỳ hiệu quả nào, cuối cùng hắn chỉ có thể hạ thấp tư thái, trong giọng nói ngậm lấy chưa bao giờ thấy điệu khí, "Quy Hạc, giúp ta một chút, ta thật khó chịu..." Hắn cắn môi, "Cầu xin người. "

Thẩm Quy Hạc nói cái gì cũng chưa nói, chỉ là rút ra châm lửa tay đẹt ở Chu Hoàn sau đầu hôn lên, nụ hôn này không giống trước bất luận cái nào, là một ôn nhu lưu luyến hôn, cực điểm nhu tình nhưng nóng rực đốt người, chuyện cũ um tùm về phía hắn đập tới, Chu Hoàn ôm lấy vai của hắn, nhẹ nhàng đáp lại đối phương.

Làm bọn họ tách ra lúc Chu Hoàn mới kể ra một chữ, liền lại bị hung ác hôn cắn nuốt hết, Thẩm Quy Hạc điên cuồng mút cắn đầu lưỡi của hắn, trong cổ họng không khí biến mất hầu như không còn, đầu lưỡi cũng bị mút tê, không biết qua bao lâu giữa răng môi dây dưa kết thúc, Thẩm Quy Hạc kéo dài khoảng cách, nhưng Chu Hoàn nhưng vẫn bị giam cầm ở gang tấc trong lúc đó.

Hạ thân dục vọng không chiếm được sơ giải, hắn ưm thanh dùng đầu gối hơi chống đỡ Thẩm Quy Hạc.

Thẩm Quy Hạc cười nói: "Khó chịu?"

Biết rõ còn hỏi.

Chu Hoàn cắn môi khá là oan ức, "Quy Hạc, giúp ta một chút, ta khó chịu..."

Nghe vậy, Thẩm Quy Hạc liền biết nghe lời phải nửa quỳ hạ xuống ngậm lấy Chu Hoàn dương vật.

Ở cơ quan sinh dục bị ướt át bao vây lấy thời khắc đó, Chu Hoàn liền phát ra thỏa mãn than thở.

Thẩm Quy Hạc nâng trên mông của hắn dưới pháp phòng, đầu lười không ngừng trêu đùa bén nhảy quy đầu, nắm căn bộ bàn tay lớn cũng bắt đầu một lần nữa động tác lên, nuốt bọt nhiễm ở hành trụ trên, vì là trong tay vận động làm rất tốt trơn, dâm mị mùi tử khắp ở trong không khí.

Khoái cảm trùng trùng điệp điệp tích lũy, gộp lại đã sắp ở bạo phát ranh giới, Chu Hoàn hô hấp trở nên dồn dập, dính vào trên cánh cửa ngón tay cũng chuyển đến Thẩm Quy Hạc tóc trên, tràn ra rên rỉ cùng động tác để Thẩm Quy Hạc biết hắn phải, liền hắn vì là Chu Hoàn làm một sâu cổ họng, nguyên bản đi theo tay cũng chuyển đến trứng dái trên tinh tế xoa nắn lấy, mạnh hơn đè ép cảm giác cùng khoái cảm để Chu Hoàn rên rỉ lên bắn đi ra.

Điểm điểm tinh dịch màu trắng theo bộc phát hành trụ trượt xuống, đọng ở màu đen trên lông mu, mà còn lại phần lớn đều bị Thẩm Quy Hạc nuốt nuốt xuống. Đợi đến thủ hạ chính là người khôi phục lại yên lặng, hắn mới ngừng đầu.

Thẩm Quy Hạc vỗ vỗ Chu Hoàn thanh tĩnh lại mông, hỏi: "Như thế nào?"

Chu Hoàn cầm lấy quần muốn đem nó nhắc lên đến, thế nhưng bị Thẩm Quy Hạc cản lại.

"Bần, muốn sát một hồi. " hắn giải thích đến.

Chu Hoàn bất động rũ mắt, người phía dưới ngừng đầu nhìn hắn. Có lẽ là khoảng thời gian này liên tiếp bị bạn trai cũ bắt nạt, đáy lòng tích góp lên oan ức đột nhiên dâng lên, dung thành phó rưng rưng muốn khóc đáng dấp, hắn cắn môi dưới tiếng trầm nói: "Thẩm Quy Hạc, ta đói. "

Khẩu giao

12 thương xót

=====

Thẩm Quy Hạc lặng yên cho Chu Hoàn dọn dẹp sạch sẽ, cuối cùng hấn ở Chu Hoàn đứng trước mặt định, duỗi ra dày rộng cánh tay đem Chu Hoàn ôm vào trong ngực.

Hấn dính dán trong đầu nhanh chóng bỏ qua từ ngữ, nhưng cuối cùng cũng chỉ là khô cần theo ra một câu, "Xin lỗi, A Hoàn. " âm thanh khàn không được điều.

Thẩm Quy Hạc khí lực rất lớn, giống như là muốn đem thất lạc chim lớn vò tiến vào trong thân thể như thế.

Kéo dài trong năm tháng hấn đã bị lạc bản ngã. Gặp lại lúc, làm Chu Hoàn kí xuống hợp đồng một khắc đó, hưng phần giống như là vỡ đê giống như vỡ tung hấn lý tính, bộc lộ ra đê đập sau khi dữ tợn khủng bố thú tính. Thẩm Quy Hạc mười phân rõ ràng chính mình nội bộ từ lâu mục nát, nó chỉ là bị một thể xác bọc lại, phủ thêm da người, mới không được để người ngoài nhìn thấy.

Sau khi hấn đã không nhận rõ mình là muốn đem Chu Hoàn đẩy ra đầm lầy, vẫn là lời kéo hấn để hấn cùng với cái này mộng muội chính mình đồng thời rơi vào vực sâu, mãi đến tận vừa hấn mới hoàn toàn giật mình -- bọn họ hai lần tình ái đều là cơ cấu với Chu Hoàn không phải tự nguyện điều kiện trên hoàn thành. Nói cách khác, là hấn, Thẩm Quy Hạc biến tướng cưỡng bạo chính mình đặt ở đầu quả tim người.

Hiện thực đưa cho hấn một quyền đòn nghiêm trọng, hoảng sợ cùng đau nhức tràn ngập ở tứ chi bách hài của hấn.

Hấn dùng tay run rẩy đặt lên Chu Hoàn sau não, nghĩ thông suốt qua cái này rút lấy chút an ủi, tiếng nói của hấn như cũ là khàn khàn, "A Hoàn, người mắng ta đi, người đánh ta đi, như thế nào đều tốt, ta biết sai rồi. " Thẩm Quy Hạc đem người ôm chặt hơn chút nữa.

"Thẩm Quy Hạc, ta đói. " Chu Hoàn như cũ nói như vậy, hấn dưới nửa tấm mặt giấu ở quần áo nhăn nhúm bên trong, đáy mắt quang tối nghĩa không rõ.

Chu Hoàn quá rõ ràng Thẩm Quy Hạc bản tính, đánh hấn đem Thẩm Quy Hạc "Bán" bắt đầu từ ngày kia, hấn cũng đã nghĩ đến sẽ có một ngày như thế, Chu Hoàn biết hai người bọn họ đều là trùng mắt tắt báo người, hấn từng làm vô số lần diễn luyện, diễn thử trước khi công diễn bọn họ chính thức gặp

lại cùng đối với hắn trả thù, nhưng Thẩm Quy Hạc lúc này biểu diễn cuồng là hoàn toàn ngoài ý muốn,, hắn cũng từ không nghĩ tới hắn rời đi đối với Thẩm Quy Hạc có lớn như vậy kích thích.

Trước bị vây ở Thẩm Quy Hạc trong nhà thời điểm, hắn liền ngắt lấy ngón tay quên đi một trận, cuối cùng đến có kết luận: Thẩm Quy Hạc chiếm hữu dục đã đạt đến một ngọn núi trị, theo tính cách của hắn tất là muốn cho chính mình cảm thấy hối hận, cảm thấy khuất nhục, nhưng lại không thể ở sau khi chuyển thành công thả chính mình rời đi, kí xuống hiệp ước cũng là đạo lý này, tuy nói Thẩm Quy Hạc từng giải thích, nhưng Chu Hoàn biết Thẩm Quy Hạc cũng hiểu rất rõ chính mình, hắn biết rõ lòng dạ của chính mình nhi, đoạn là không thể tiếp thu loại này "Ăn nhờ ở đậu" "Khuất nhục" hợp đồng, nhưng hiện trạng lại làm cho hắn không có lựa chọn nào khác, mà bây giờ còn không có động tác, mà cung cấp cho mình tài nguyên và giải quyết một đủ khiến hắn lùi vòng phiền phức, tất cả những thứ này chỉ có thể quy tội Thẩm Quy Hạc đối với hắn còn chưa cọ sát mài giũa xong yêu thương.

Dưới tình huống này Chu Hoàn cảm giác mình cần một bước ngoặt, một giả trang mềm trang ngoan thời cơ, một bán thẩm cơ hội.

"Được, ta mang người đi. " Thẩm Quy Hạc lời kéo hắn ra ngoài phòng, ngồi trên ô tô đi tới phụ cận nhà hàng, giống nhau là tới hướng về trên đường hai người không hẹn mà cùng không nói một lời, bắt đầu là một ở tự trách, một ở vui ngầm.

Trở lại khách sạn sau Thẩm Quy Hạc ngồi ở trên sofa, ngốc xem ti vi bên trong né qua hình ảnh, đột nhiên âm thanh ngừng, an tĩnh, yên lặng. Bỏ đầy chữ trang giấy xuất hiện ở trong tầm nhìn của hắn -- Chu Hoàn đem kịch bản đưa tới.

Gặp Thẩm Quy Hạc không có tiếp đón, Chu Hoàn lay động một chút kịch bản, "Đối với lời kịch. "

Thẩm Quy Hạc không nói, chỉ là lời kéo thủ đoạn của hắn, để hắn ngồi ở trên đùi của chính mình.

"Chờ chút, cho ta ôm một chút. " Thẩm Quy Hạc cái trán chống khế Chu Hoàn phần lưng, trong lời nói không hề che giấu ử rử.

Thân người trên thân thể một hồi liền thẳng băng, nhưng này lần nam nhân lại như mang không hay biết giống như, chính là như thế chống đỡ.

Chu Hoàn cảm thụ lấy bụng nương theo lấy áp lực truyền tới nhiệt lưu, hấn đáy lòng đột nhiên dâng lên một luồng không thể miêu tả tâm tình.

Hắn bắt đầu hoài nghi mình có hay không làm sai, có hay không xuyên tạc Thẩm Quy Hạc, có hay không hấn không nên dưới như thế rất tâm, có hay không nên thử tin tưởng Thẩm Quy Hạc, nhưng cái này tâm tình cũng là tồn tại thoáng chốc, bởi vì ở nó ló đầu ra thời điểm Chu Hoàn cũng đã đem nó bóp tắt. Đây không phải hấn cần quan tâm, Chu Hoàn nghĩ, hấn muốn quan tâm nên là của mình thiết thân lợi ích, mà không phải quan tâm một bị chính mình vứt bỏ quân cờ, hấn có thể làm tối đa chính là cho cái này được yêu chuyện bức diên người, bổ thí điểm chính mình vì là không nhiều thương xót.

Chương này viết rất rất lập dị, tùy tiện xem một chút đi

13 kịch bản

=====

Chu Hoàn cuối cùng là không có khiến người ta đến thêm giường.

Buổi tối gió xuyên thấu qua chưa đóng chặt cửa sổ khe trong ngấm vào đến, Chu Hoàn không có kéo lên rèm cửa sổ, xuyên thấu qua thủy tinh hấn nhìn bị tầng mây che đầy mặt trăng, trong lòng không nguyên do lợt nửa nhịp, quá chói mắt hấn nghĩ, mặt trăng ánh bạc không vào mắt bên trong đều là có thể đem chính mình bao bọc ở đáy biển ký ức lẫn lộn lên bờ.

Liền hấn xoay người, nhìn đưa lưng về phía hấn Thẩm Quy Hạc nói: "Thẩm Quy Hạc, ôm ta. "

Nam nhân cùng nhanh liền trở mình, ôm này con bắt an chim lớn.

Thẩm Quy Hạc rên lên giai điệu, Chu Hoàn vẫn cảm thấy Thẩm Quy Hạc thanh âm rất êm tai, đối với hấn là trầm thấp, dịu dàng, yêu thương, bị dâng lên ký ức dần dần lắng lại, cơn buồn ngủ xâm lấn tới đến.

Đội được trong lòng ngực người hô hấp từ từ vững vàng, Thẩm Quy Hạc gần như thành kính hôn hít lấy Chu Hoàn, cuối cùng hắn vuốt người yêu khóa lỏng mào, trầm giọng nói nhỏ đến, "Ngủ đi. "

Chu Hoàn sau khi tỉnh lại không nhìn thấy Thẩm Quy Hạc, hắn đầu tiên là mờ mịt trừng mắt nhìn, sau đó đứng dậy tròng lên giày, rửa mặt sau khi đi tới phòng khách, thấy được trên bàn ăn dọn xong sớm một chút, hắn tan vỡ nước cờ lượng, sau khi tầm mắt của hắn tìm đến phía ngồi trước bàn đọc sách, quay về notebook gõ gõ đánh Thẩm Quy Hạc.

Tương ứng, Thẩm Quy Hạc cũng nhìn thấy Chu Hoàn, hắn vòng qua bàn đi tới trước bàn cơm đem ghế tựa kéo dài.

Ra hiệu hắn ăn cơm.

Ở cùng ăn trong quá trình Thẩm Quy Hạc hướng về Chu Hoàn nhắc lên hắn dự quay phim chuyện.

"Ý của người là muốn cho ta biểu diễn có đúng không?"

"Đúng, hơn nữa là ngôi sao điện ảnh. "

"Lúc nào?"

"Chờ này bộ phim truyền hình hơi khô thể tre sau. "

"Hảo. "

"Không hỏi một chút ta muốn diễn cái gì không?"

Chu Hoàn hiếm thấy ngừng lại, hắn cắn khở người nghĩ đến vài giây, sau đó hỏi ngược lại: "Này có trọng yếu không?"

Thẩm Quy Hạc nhảy vọt qua cái đề tài này, "Điện ảnh hơ khô thể tre sau ta an bài cho người một kỳ nghỉ. "

Hắn cười nói: "Chờ người trở về chúng ta lại công tác. " lôi kéo khóe miệng chát đến sượng.

Thìa sứ đập đầu ở bát dọc theo, phát sinh lạnh lạnh một tiếng, Chu Hoàn xốc lên mí mắt nhìn nam nhân trước mặt. Tuy nói ảnh đế diễn xuất nụ cười đủ để "Lấy giả đánh tráo", cũng xác thực làm được ở bề ngoài chân thành cùng hài lòng, thấu kính rất tốt làm yểm trợ, đem trong mắt tâm tình đắp cái kín. Nhưng Chu Hoàn cùng hắn chung sống mười mấy năm, rành rẽ nhất Thẩm Quy Hạc gượng ép.

"Không muốn cười cũng đừng cười. " Chu Hoàn phá thiên hoang đến rồi câu, nhưng nói xong cũng véo nổi lên lông mày.

Hắn hồi hận rồi.

Này không giống hắn, Chu Hoàn nghĩ, vốn cũng không dự định cùng Thẩm Quy Hạc cùng nhau, ngày hôm qua càng tính được là là "Không nể mặt mũi", hiện nay lại làm ra một bộ quan tâm dấp dấp đơn giản là làm điều thừa, đối với cũng vậy cũng không tốt, nhưng hiện nay tình hình không cho phép hắn suy nghĩ nhiều cái gì. Hắn cảm giác mình đã bị đảo lộn.

"Ta đi thu thập một hồi. "

Cơ hồ là chạy trời chết.

Đi trên đường bọn họ cùng ngày hôm qua như thế, không hẹn mà cùng bảo trì im tiếng, cho đến trường quay phim.

Hiện trường người không nhiều, Thẩm Quy Hạc trực tiếp mang theo Chu Hoàn tìm tới Đặng Hoa.

"Lão Đặng. " hấn đối với Đặng Hoa hỏi thăm một chút.

"Đến rồi a. " Đặng Hoa đối với người bên cạnh bàn giao vài câu, liền mang theo bọn họ đi tới cách đó không xa dân ở lại.

Rời đi trước hấn mịt mờ trường Thầm Quy Hạc một chút, đơn giản chính là cảnh cáo hấn đừng bắt nạt Chu Hoàn.

Thầm Quy Hạc vào nhà sau liền đi phòng ngủ, hấn kéo dài tử quần áo, từ bên trong lấy ra một bộ màu đỏ sậm nữ sĩ hôn phục, mặt trên thêu đúng đúng muốn bay chim trắng.

"Đến thử xem. " hấn đối với đứng ở một bên Chu Hoàn nói đến.

Nhiều lần hôn phục cho mặc mang đến phiền toái không nhỏ, có thể Chu Hoàn vẫn là cố ý để Thầm Quy Hạc đi ra bên ngoài để chính hấn đối, qua một phút cũng không thấy Chu Hoàn đi ra, Thầm Quy Hạc trực tiếp ấn xuống tay cầm tay, đi vào.

Chu Hoàn nhìn xong vào người, hấn không tức giận chỉ là lôi kéo làn váy nói: "Giúp ta một hồi. " hấn thả mềm nhũn giai điệu, như là đang làm nũng. Thầm Quy Hạc thờ dài, hấn nửa quỳ hạ xuống, đem ở trong quá trình bị véo lên váy áo vuốt thuận, mà Chu Hoàn mắt nhìn xuống Thầm Quy Hạc đỉnh đầu, trong lòng miễn cưỡng bình tĩnh lại liền lại bị bỗng dưng đảo loạn, mặt nước tạo nên sóng gợn, kết thành một đoàn.

Cũng may không bao lâu Thầm Quy Hạc liền đứng lên, hấn nắm chặt Chu Hoàn vai đánh giá phiên, "Đi thôi. "

Bởi váy áo quá dài hầu như chấm, điều này làm cho Chu Hoàn không thể không nhắc theo quần áo đi. Thon gầy thân hình bị rộng lớn hôn phục che sạch sành sanh, từ phía sau lưng đến liền như một chiều cao cột đại tóc ngắn cô nương.

Đặng Hoa thoáng nhìn Thẩm Quy Hạc phía sau Chu Hoàn ánh mắt một hồi liền sáng, hần nhanh chân đi tới đẩy ra ngăn ở Chu Hoàn trước người Thẩm Quy Hạc gật gù, sau đó quay về bị chen đi nam nhân nói: "Tiểu Thẩm ngươi nói không sai, nhân vật này hoá trang rất thích hợp Tiểu Chu. "

Tuy nói làm chuẩn bị tâm lý, nhưng xuyên nữ trang hoặc nhiều hoặc ít vẫn là sẽ không dễ chịu, hiện tại Đặng Hoa cử động để hần càng tay chân luống cuống, mà Đặng Hoa đắm chiêu dáng vẻ, cũng làm cho dự cảm không tốt nổi lên Chu Hoàn trong lòng.

Đặng Hoa tay phải nện tay trái, cuối cùng đánh nhịp định án, "Muốn đổi kịch bản. "

"Không sao rồi? Không sao rồi chúng ta liền trở về. " Thẩm Quy Hạc lời kéo Chu Hoàn muốn đi, lại bị Đặng Hoa ngăn lại.

"Tiểu Thẩm ngươi lưu lại cùng ta đổi kịch bản, cái kia Tiểu Chu a..." Đặng Hoa nhìn chung quanh phiên gọi tới một tên trưởng vụ, "Ngươi mang Tiểu Chu đi phòng hóa trang, cùng Tiểu Lý nói là đơn nguyên boss định trang. "

Đặng Hoa càng làm cùng tổ biên kịch gọi tới, Thẩm Quy Hạc nhìn này trận chiến không cần đầu óc nghĩ cũng biết Đặng Hoa muốn làm gì.

Hần thở dài, "Đem ta thù lao cắt cho Chu Hoàn là được, thì nói ta là tình bạn biểu diễn. "

Đặng Hoa so cái OK thủ thế, sau đó thanh thanh cổ họng nói: "Ta nhìn một chút có thể lại thêm cái cảm tình tuyến, là người cùng Chu Hoàn, ý của ta là khi còn bé các người cùng nhau lớn lên, người cùng hần có rất sâu huynh đệ hôn, hoặc là nói người yêu thích hần..." Hần khà khà hai tiếng, nhìn thấy Thẩm Quy Hạc không về mặt gì hần mới nghiêm mặt nói: "Bởi vì vì là chúng ta cái này giả thiết chính là dân quốc thời loạn lạc, người nhân vật tự nhiên là bởi vì giấu trong lòng hoài bão bước lên tông quân con đường, nhiều năm sau hồi hương làm tới trưởng trấn, mới biết Chu Hoàn bị bán mình hôn chuyện này, phía trước quái lực loạn thần nội dung nhưng thật ra là người đang ở đây báo thù, đương nhiên Vinh phủ người cũng là người giết..."

Nói còn chưa dứt lời đã bị biên kịch cắt đứt, "Đặng đạo như thế đổi biến động rất lớn, mặt sau những kia đơn nguyên đều phải đổi, bởi vì này sao biến đổi sẽ không có thần quái tình tiết. "

"Không có chuyện gì, chúng ta cái này kịch lập hồ sơ chính là đơn nguyên kịch, hơn nữa cho đến bây giờ chúng ta cũng chỉ quay vai chính gặp gỡ, thời loạn lạc bên dưới ác quỷ nhưng thật ra là trong lòng người ở quỷ, như vậy lập ý cũng sẽ cất cao, thế nhưng cải biến liền muốn phiên phức biên kịch lão sư. " Đặng Hoa cười hì hì nói: "Đến thời điểm mang người đi xin tiền làm thêm ca. "

Nói xong hắn vừa nhìn về phía Thẩm Quy Hạc, "Đại thể kịch tình người cảm thấy cái nào cần đổi?"

"Không ý kiến, nhưng bây giờ ta muốn đi xem bạn trai của ta. " hắn nhìn đồng hồ tay một chút liền đứng dậy đi tìm Chu Hoàn, phía sau thạch lịch bị dẫm đạp "Răng rắc" vang vọng, Thẩm Quy Hạc quay đầu lại liền nhìn thấy một thư hùng mặc biện mỹ nhân.

Bị thoa lên màu đỏ loét son môi môi mấp máy, phun ra chính là hắn quen thuộc nhất, tuyên cốt khắc sâu trong lòng ngữ điệu.

"Như thế nào?"

Khi hắn đối đầu Chu Hoàn thủy quang liễm diễm hai con mắt, liền sững sờ ở tại chỗ.

Đổi kịch bản chuyện này cũng là ta nghe âm nhạc thời điểm nghĩ đến, đã nỗ lực tròn.

Đối với giới giải trí không có gì nhận thức, bên trong hết thảy đều đến từ cá nhân phán đoán.

14 nữ trang

=====

"Rất đẹp. "

Đặng Hoa thanh âm chen vào, Thẩm Quy Hạc mới có động tác.

Chu Hoàn ngượng ngùng nở nụ cười, đem rơi xuống ở bên mặt nhỏ vụn sợi tóc thuận đến mặt sau, "Kia đừng đạo ta liền đi thay y phục rơi mất. "

Đặng Hoa miệng đầy đáp ứng, "Được được được người đi trước, ngày mai đem mình hôn đoạn ngắn quay, thuận tiện lại vẽ một cái ảnh tạo hình. "

Hắn chà xát tay, lại nói: "Còn có a Tiểu Chu, cái kia kịch bản phải lớn hơn đôi một hồi ngày kia mới có thể bắt được mới kịch bản. "

"Ân?"

"Chúng ta bỏ thêm một nhân vật, người không còn là bản đơn nguyên boss. " Đặng Hoa giải thích.

"Nói cách khác ta không còn là quý?" Chu Hoàn dừng lại, lại mau nhanh nhận được, "Vậy ta có phải là cũng không cần nữ trang?"

Nghe ra Chu Hoàn ngữ điệu ở trong chứa bức thiết, Đặng Hoa nhất thời không tốt nói tiếp.

"Hay là muốn. " lúc này Thẩm Quy Hạc chen vào, hắn đem Đặng Hoa trước nói phương án cho Chu Hoàn thuật lại một lần.

Chu Hoàn đột nhiên mà quay đầu nhìn về phía hắn, "Nói cách khác người sẽ thêm đi vào?"

"Đúng, ta sẽ vào tổ. " Thẩm Quy Hạc cho hắn khẳng định trả lời chắc chắn.

Chu Hoàn nghe xong liền mặt mày đáp một tiếng, từ Thẩm Quy Hạc góc độ vừa vặn có thể nhìn thấy Chu Hoàn đột nhiên nhắm mắt nhắm mắt, hắn nhin trụ muốn xoa xoa Chu Hoàn đỉnh đầu kích động.

Đặng Hoa đã qua một bên cho thượng tầng gọi điện thoại, hắn hơi cúi đầu nhìn so với mình thấp hơn một điểm người, "Kia chúng ta đi về trước? Bọn họ đổi kịch bản. "

Ở Chu Hoàn sau khi gạt đầu, Thẩm Quy Hạc đối với Đặng Hoa so thủ thế liền dẫn hắn đi phòng hóa trang.

Chu Hoàn ngồi trên cái băng hai chân tréo nguẩy, khuỷu tay chống đỡ ở trên đùi hắn nhìn gương chính mình, không khỏi tắc lười tranh này thật không nhìn ra -- núi xa lông mày, nhìn quanh thần bay, đôi môi hơi khép, khuôn mặt điểm lệ sắc thái khiến vốn là lộ liễu dung mạo càng thêm phân kiều diễm, sóng mắt lưu chuyển vừa có không nói rõ được cũng không tả rõ được phong tình.

Quay đầu Thẩm Quy Hạc cùng chuyên gia trang điểm nói vài câu sau chuyên gia trang điểm rồi rời đi, thấy không người khác ở bên trong phòng sau, Chu Hoàn thẳng đứng lên, dưới hài khế nâng, mắt phượng liếc chéo, "Người phải cho ta tháo trang sức sao?" Trong lời nói tất cả đều là phó quáai dẫn làm về ta đây.

"Đúng. " Thẩm Quy Hạc ở Chu Hoàn đứng phía sau định, tinh tế vì hắn hủy đi trên đầu trâm gài tóc cùng cái kẹp tóc, thắt lên tóc đen từng sợi hạ xuống, khoác lên Chu Hoàn bả vai.

"A Hoàn, người nói chụp ảnh sau khi ta muốn gọi người là gì?" Gỡ xuống khoán trắng sau, Thẩm Quy Hạc ngón tay xuyên cắm vào tóc tìm thật giả phát liên tiếp nơi.

"Phu nhân. " tóc giả bị bắt, Thẩm Quy Hạc cũng cúi xuống thân thể, thờ ra ầm áp phun đánh vào Chu Hoàn tai trên, "Danh xưng này như thế nào?"

Chu Hoàn thầm thở dài, hắn nghiêng người sang, nắm ở Thẩm Quy Hạc cổ, sau đó hôn vào khóe môi của hắn trên, rồi đi sau liền để lại một viên dấu hôn, "Ngoan, đừng ở chỗ này nhĩ điên. "

Hắn từ nhìn một cái, hỏi: "Ta đổi lại quần áo đây?"

Thẩm Quy Hạc cười khế lên tiếng, sau đó đem ôm ngang đem Chu Hoàn ôm lấy, "Ở trên xe. "

Đột nhiên huyền không làm cho Chu Hoàn kinh ngạc dưới, hắn khước từ Thẩm Quy Hạc, "Mau buông ta xuống. "

Thẩm Quy Hạc nhưng đưa hấn ôm chặt hơn chút, "Thứ cho khó tòng mệnh, bởi vì hiện tại ta muốn mang phu nhân của ta đi về nghỉ. "

"Người liền để ta đây sao gặp người sao?" Tuy nói đã về tới gian phòng, nhưng Chu Hoàn như cũ không có thở ra hơi, hấn oán giận,

"Lần này được rồi, dọc theo đường đi đều có người nhìn ta, quá dài mặt. "

Thẩm Quy Hạc không hề trả lời, chỉ là đưa điện thoại di động đưa cho Chu Hoàn.

Không tên cử động để Chu Hoàn có phần bồn chồn, chần chờ tiếp đón quá điện thoại di động, sau đó hấn liền nhìn thấy [Chu Hoàn nữ trang][Thẩm Quy Hạc công chúa ôm] từ cái cứ như vậy treo cao ở hot search trên bảng.

Mở ra đến chính là Thẩm Quy Hạc đưa hấn ôm ngang lên bức ảnh, weibo phụ nói: 《 bên dưới ngọn núi 》 trường quay phim, Chu Hoàn nữ trang bị Thẩm Quy Hạc công chúa ôm, tiểu tình nhân quá ngọt!

Dưới đây bình luận càng làm cho hấn thẹn đỏ mặt:

"Hoàn Hoàn nữ trang là hôn phục! Muốn kết hôn có đúng không! Ta theo 1 đồng tiền! (doge) "

"Ta lập tức liền đem cục dân chính đưa đến, không kết hôn không còn gì để nói!"

"Ta bối rối lấy Hoàn Hoàn cũng có 187 đây, làm sao như thế chim nhỏ nép vào người a?"

"Trên lầu, đó là bởi vì Thẩm Quy Hạc có 191 a ~, hơn nữa xương của hấn giá cũng rất lớn. "

"Là người qua đường, chỉ muốn nói: Chu Hoàn nữ trang đẹp quá a! Bị Thẩm Quy Hạc ôm lấy đến hảo kiều a!"

"Phóng to xem! Hoàn Hoàn ngoài miệng có son môi! Thắm ảnh để khoe miệng có vết son môi! Dập đầu hôn mê!"

"Nếu như ta không nhìn thấy bọn họdoi, vậy ta một ít, chính là nói thí dụ như dung mạo của ta, vóc người của ta, còn có ta xã giao lễ nghi, còn có tốt đẹp chính là phẩm đức, tốt đẹp chính là tính cách, thậm chí là linh hồn đều sẽ bị hủy. "

...

Nhìn thấy "doi" chữ Chu Hoàn lập tức liền tắt màn hình, hắn đem điện thoại di động kín đáo đưa cho Thẩm Quy Hạc, không dám nhìn hắn.

Thẩm Quy Hạc cảm thấy buồn cười, mở ra màn hình liền thấy được cái kia bình luận, hắn cười nói: "Chúng ta lại không phải là không có từng làm, " hắn còn sát có việc nghĩ đến phiên, "Ta không ngại biết thời biết thế làm tiếp một lần, người cảm thấy thế nào. "

Chu Hoàn vừa thẹn vừa vội, hồng vân đã đốt lên mặt, "Thẩm Quy Hạc! Người khốn nạn!"

15 motor

=====

Âm thê gió đem kiệu hoa màn che vén lên nháy mắt, lộ ra tờ làn như nhuộm máu môi, đến Vinh phủ trước đại môn, kèn xô na thanh, âm ỉ tiếng người thoáng chốc hoàn toàn không có, nhất thời lâm vào vắng lặng một cách chết chóc. Nha hoàn đỡ ra kiệu người trên, các nàng vượt qua ngưỡng cửa vào phòng lớn, khoác lên nha hoàn trên tay cặp kia trắng xám tay rõ ràng so với bình thường tay của cô gái lớn hơn rất nhiều.

"Nàng" nghe lời cùng "Tướng công" lạy đường, cây nến trên ả đạm ánh lửa lắc lắc, Vinh gia lão gia gặp "Nàng" yên tĩnh quý dị, hắn thầm nghĩ "Không đúng", bước nhanh về phía trước xốc lên "Nàng" khăn voan. Trên dưới môi dùng châm tuyến vá trụ chăm chú đóng lại, làm như khâu thời gian không lâu, huyết dịch đem tuyến nhuộm dần thành màu đỏ sậm, mặt trên còn mang theo muốn rơi chưa rơi huyết châu.

Vinh gia lão gia hải rút lui hai bước, trong phút chốc màu cam ánh nền tắt, hắn nghe được "Cộc cộc" thanh, âm thanh càng ngày càng vang, "Nàng" đang đến gần, Vinh lão gia ở choáng váng trước khi chết, thấy được bị phong trụ miệng há ra, nó nhếch ra một người thường không làm được nụ cười.

Khàn giọng giọng nam là hắn cuối cùng ký ức -- "Vinh lão gia, ta đã trở về. "

"Cut!"

Chu Hoàn thu lại nụ cười, hắn quay về trước mặt lão diễn viên hơi bái một cái, "Khổ cực lão sư. "

Lão diễn viên khoát tay áo một cái, "Không có chuyện gì, Tiểu Chu diễn đến rất tốt, rất có thiên phú. "

Chu Hoàn cười nói tiếng cảm ơn sau liền đi đạo diễn bên kia.

"Cảm giác như thế nào?" Hắn nhìn máy camera theo dõi trên màn ảnh phát hình vừa nãy diễn xuất hình ảnh.

"Rất tốt. " Thẩm Quy Hạc nghênh đón, dùng trong tay giấy ăn xoa xoa Chu Hoàn đuôi mắt bí nơi nước mắt.

Chu Hoàn nắm lấy Thẩm Quy Hạc tay, ra hiệu hắn đây là đang bên ngoài thu lại chút, hắn bỏ qua một bên Thẩm Quy Hạc hướng Đặng Hoa phương hướng đi đến.

Chu Hoàn không chút khách khí ngồi ở cách máy camera theo dõi không xa trên ghế, cái ghế này vốn là Thẩm Quy Hạc ngồi.

Đặng Hoa đang nhìn kỹ trên màn ảnh nội dung, hắn sờ sờ cằm sau đó chỉ trên trong màn ảnh Chu Hoàn dưới kiểu quá trình, "Tiểu Chu, người bên này không đứng vững a. "

"Ân, đối với vật áo quá dài, dẫm lên vì vậy liền trượt một hồi, nơi này cần chụp lại sao?. "

"Không quan trọng, đến thời điểm cắt cái khác cơ vị là được. " Đặng Hoa vỗ vỗ Chu Hoàn phía sau lưng, "Buổi chiều lại quay một ảnh tạo hình, ta lập tức muốn quay vai chính bộ phận. "

Thẩm Quy Hạc không biết lúc nào đứng ở phía sau, "Vậy ta liền mang A Hoàn đi trước. "

"Chờ ta muốn tháo trang sức. " Chu Hoàn kéo Thẩm Quy Hạc cánh tay, để hắn chờ một lát chính mình đi tới phòng hóa trang.

Đến điểm ra khách sạn, Thẩm Quy Hạc cũng không giống như ngày thường đi ga ra lấy xe, mà là trực tiếp đưa hắn dẫn tới cửa.

"Làm sao?"

Thẩm Quy Hạc vỗ tay cái đập, chỉ chỉ cách đó không xa dừng xe gắn máy.

"Đoàn phim cách đây nhi không xa, lái xe không cần thiết, liền ta ngay ở quanh thân thuê cái xe gắn máy. " Thẩm Quy Hạc giải thích đến, hắn đem treo ở trên kính chiếu hậu một cái đầu nón trụ vút cho Chu Hoàn.

Thẩm Quy Hạc cây đuốc đánh nhau, "Lên xe. "

Nam nhân dày rộng sống lưng đưa hắn che đậy ở phía sau, ngăn trở nhanh chóng mà đến lợi gió, xe gắn máy tiếng nổ vang rền cùng gào thét phong thanh hỗn tạp hỗn tạp cùng nhau, giống như đã từng quen biết tình cảnh để Chu Hoàn ôm chặt lấy Thẩm Quy Hạc eo, hắn đột nhiên đề cao thanh hỏi, "Chúng ta xe gắn máy đây?"

Phía trước rất nhanh sẽ trả lời: "Ở nhà. "

Chu Hoàn như hòa thượng sờ mãi không thấy tóc, nhưng bất luận hấn như thế nào đi nữa truy hỏi Thẩm Quy Hạc một chữ cũng không có tiết lộ.

Xe gắn máy vừa dừng lại, Đặng Hoa liền đem bọn họ đẩy mạnh phòng thay quần áo, "Mau mau nhanh, thuê sân bãi đòi tiền. "

16 tác hợp

=====

Đi ra ngoài, Chu Hoàn đối với Thẩm Quy Hạc nháy mắt.

Có thể Thẩm Quy Hạc hãy cùng không thấy như thế, hấn trực tiếp hướng đi tủ quần áo, từ bên trong lấy ra y phục của bọn họ, đặt lên giường.

"Không đổi sao?" Thấy Chu Hoàn không có động tác hấn biết rõ còn hỏi.

Chu Hoàn vốn muốn nói không ra đi làm sao đổi, nhưng nhìn thấy Thẩm Quy Hạc một bộ bình yên tự đắc dáng dấp hấn sửa lại khẩu, "Ta nhìn người đổi. "

Nói hấn liền ngồi ở trên giường, an nhàn mà nhìn Thẩm Quy Hạc, vì là đến khiến chính mình xem ra càng thêm thanh thần, hấn còn dù bận vẫn ung dung ngẩng lên khiêng xuống ba, "Tiếp tục. "

Thẩm Quy Hạc từ trong cổ họng nhớ lại cái ý tứ không rõ bai, hấn gợn gàng cởi quần áo, lộ ra tinh tráng thân thể, đang không có đánh quang hiện tại cũng có thể nhìn thấy rõ ràng đường nét, mạnh mẽ mạnh mẽ nhưng không quá phàn căng phồng.

Chu Hoàn đề xuống muốn dời ánh mắt kích động, đối đầu nam nhân ánh mắt đùa cợt hấn cường trang trấn định, "Tiếp tục. "

Ở Thầm Quy Hạc cởi ra nửa người dưới quần dài sau, Chu Hoàn lập tức chếp lại đặt lên giường quần áo, hướng hắn ném tới, "Khoái xuyên trên, ban ngày ban mặt hại không xấu hổ!" Nói xong hắn liền lưng qua thân đi, nghe động tĩnh chung quanh.

Thầm Quy Hạc từ sau một bên nhìn thấy màu đỏ mông vùn bay lên Chu Hoàn hai gò má, đem lỗ tai của hắn đốt đỏ chót.

Chu Hoàn đợi một chút còn không có nghe thấy tiếng vang, mới miễn cưỡng phản ứng lại, hắn vừa quần bách vừa thẹn tức giận, "Nhìn cái gì? Người nhanh mặc quần áo, ta còn muốn xuyên đây. "

"Được được được. " Thầm Quy Hạc đáp ứng đến, hắn tự biết chọc tới Chu Hoàn liền nhanh hơn mặc quần áo tốc độ.

Chu Hoàn hướng về sau tìm thấy quần áo, kéo qua sau đem nó đặt ở trên gối.

Giây lát sau, nghe được dây đeo chụp chặt thanh âm cùng đóng cửa âm thanh nhớ tới, hoàn cảnh quy về yên tĩnh, Chu Hoàn liền đứng dậy cởi ra nút áo, theo ràng buộc giảm thiểu quần áo điểm điểm mở rộng, lộ ra mỡ đông tựa như da thịt. Một đôi giày vải bông nhiên xuất hiện ở hắn trong tầm nhìn, Chu Hoàn thầm nói không tốt.

"Ta tới giúp người đổi. " mang theo thanh âm khàn khàn truyền vào Chu Hoàn trong tai.

Chu Hoàn trong lòng đánh trống, nhưng hắn trên mặt không hiện ra, chỉ là cười nói: "Tốt. "

Buông lỏng tay, hắn đem còn lại nhiệm vụ giao cho Thầm Quy Hạc, "Người tới đi. "

Thầm Quy Hạc từng viên một cởi ra, hắn cảm nhận được chỉ dưới Chu Hoàn căng thẳng cơ bắp, hắn lui về phía sau lùi, để nhiều hơn không khí qua lại ở giữa bọn họ, cho Chu Hoàn để lại chút "Thở dốc" chỗ trống.

"Buông lỏng một chút, ta sẽ không cưỡng bách người nữa. " Thầm Quy Hạc nói, hắn cực lực nuốt xuống khắp đến cuống họng cay đắng, nỗ lực ở Chu Hoàn trước mặt giả ra bức bình tĩnh tự tin giả tạo.

Chu Hoàn không lên tiếng, chỉ là vút mở rộng tầm mắt không nhìn tới người trước mặt.

Hiện ở giữa bọn họ không hề còn có nhiệt liệt tình dục, chỉ còn xa cách cùng vắng vẻ.

Đặng Hoa chờ ở bên ngoài, tàn thuốc đã vút một chỗ, giữa lúc hần chuẩn bị gõ cửa giục trong phòng hai người lúc, cửa phòng liền mở ra.

"Các người làm sao như thế..." Hần vừa định oán giận một câu, chỉ thấy giữa hai người bầu không khí không đúng, ngược lại đổi giọng, "Lần sau nhanh lên một chút. "

Hần đem bọn họ dẫn tới phòng hóa trang, vốn là muốn để bọn họ song song ngồi, có thể Chu Hoàn nhưng muốn cùng Thẩm Quy Hạc cách xa nhau chừng đoạn khoảng cách.

Đặng Hoa không thể nói được là vô cùng hiểu rõ Thẩm Quy Hạc, nhưng quen biết thời gian cũng coi như rất dài, Thẩm Quy Hạc đối với Chu Hoàn tồn ra sao tâm tư, làm chuyện gì hần đều là thanh thanh sạch sẽ, nếu như lần này hần có thể đem bọn họ tóm hợp lại, đối với mà nói Thẩm Quy Hạc cũng coi như phải là khổ tận cam lai.

Nghĩ đến này, Đặng Hoa buông tiếng thở dài, trong giọng nói cất ý tứ khá là thâm trầm, "Tiểu Chu a, các người ở kịch bên trong có thể nói phải đúng không, kia các người chỉ có ngồi gần một điểm mới có thể làm cho ta thấy hiệu quả mà, liền nghe lão Đặng ta lần này ngang, phong thanh đã thả ra ngoài, ta cũng không có thể để khán giả thất vọng, người nói đúng không. "

Chu Hoàn sao có thể không biết được Đặng Hoa tâm tư, có thể cũng không cách nào, hần một lần nữa ngồi trở lại Thẩm Quy Hạc bên cạnh, nhắm hai mắt tùy theo chuyên gia trang điểm đối với hần mặt thao túng.

"Lại thêm cái hoa điền đi. " là Thẩm Quy Hạc, Chu Hoàn hơi mở mắt ra, nhìn thấy trong gương chiếu ra dáng dấp của hần -- như cũ là đại sắc lông mày cong, đỏ thắm hồng tròn môi. Chuyên gia trang điểm ở đạo diễn sau khi gật đầu, dễ dàng cho trán của hần thêm lên hoa điền, xinh đẹp hồng để vốn cũng không tục ngũ quan lại nhiều hơn mấy phần mỹ lệ cùng ung dung.

"Diễm sắc tuyệt thế!" Đặng Hoa vỗ tay xưng đạo: "Thật sự rất đẹp! Hiện tại có rất ít nam diễn viên có thể vẽ xinh đẹp như vậy, thuộc về là thư hùng mạc biện a."

Đặng Hoa không được gật đầu, đem cái này tạo hình từ bốn phía đều nhìn toàn bộ, đột nhiên hắn đem ánh mắt xê dịch về Thẩm Quy Hạc, nghĩ ngợi muốn làm sao cải biến cái này tạo hình.

"Có thể đem tóc với lên đi nha. " Chu Hoàn chống mặt cười híp mắt nói: "Quy Hạc lấy mái tóc với lên đi là rất soái. "

Chuyên gia trang điểm lần thứ hai nhìn về phía đạo diễn, ở đạo diễn chấp thuận sau, nàng liền đem Thẩm Quy Hạc trên trán tóc rối toàn bộ bắt được đi tới.

ít đi tóc mái che chắn, lộ liễu, ác liệt khuôn mặt đường nét triển lộ không bỏ sót, ít đi lúc đầu khắc chế cùng nội liễm.

"Quá ngạo. " Đặng Hoa lắc đầu một cái, "Nhân vật này là trong bông tơ giấu đao, như vậy quá kiêu căng. "

Thẩm Quy Hạc đem lấy xuống nhỏ một bên kính mắt một lần nữa giá về trên mũi, sau đó phúi một cái trường bào, hai chân tréo nguẩy, "Vậy dạng này đây?"

"Trách, hợp khẩu vị!" Đặng Hoa đứng dậy, "Đến nhé đi phòng chụp ảnh lạc. "

《 bên dưới ngọn núi 》 cái này bản khả năng hai chương này liền kết thúc, liền liền còn lại 《 hải triều 》 bản, mặt sau chim lớn liền muốn "A ba lạp cổ" (bushi), nhưng thật ra là đi du lịch giải khai tâm kết rồi ~

Quyển này tranh thủ nghỉ hè viết xong ~

=====

Một người theo quay xong sau khi Đặng Hoa đột nhiên yêu cầu thêm quay chút song nhân theo, cho ra giải thích là "Hảo phát phúc lợi".

Tuy nói Chu Hoàn bản thân cũng không muốn cùng Thẩm Quy Hạc lại có nhiều hơn liên lụy, làm sao đạo diễn như vậy cũng đừng không có pháp thuật khác.

Đặng Hoa chộp lấy tay cùng thợ chụp ảnh đứng chung một chỗ, hai người bọn họ nói nhỏ thương lượng nửa ngày, cuối cùng từ Đặng Hoa "Đánh trận đầu", hần hống giọng một cái, "Cái kia, Tiểu Thẩm a, người ôm Tiểu Chu eo, nghiêng thân thể đến một tấm. "

Ở Thẩm Quy Hạc để tay lên vòng eo của chính mình sau, Chu Hoàn không tự chủ rút lại, hần liếm con mắt không nhìn tới phía trên nam nhân, chỉ là nhỏ giọng nhắc nhở, "Ta eo mẫn cảm, đừng sờ loạn. " hần như là lại nghĩ tới điều gì, bao hàm giận tức giận mắt thấy hướng về Thẩm Quy Hạc, "Người biết. "

Thẩm Quy Hạc ngậm lấy cười thấp đầu, hơi thở sát qua Chu Hoàn chóp mũi, thở ra khí thể lẫn nhau giao lượn quanh, cuối cùng nhập vào hư không, "Đây là đạo diễn nói, ta cũng không có cách nào. "

"Người..." Chu Hoàn còn chưa nói hết, bởi vì Đặng Hoa ở một bên hô, để bọn họ duy trì cái tư thế này không nên cử động.

Có thể là áp sát quá gần khiến nhiệt độ tăng lên trên, Chu Hoàn cảm thấy trên mặt khô đến sợ, chờ động tác này quay xong, hần liền cấp bách bỏ qua rồi Thẩm Quy Hạc tay, bù đắp không xong, "Lưu manh. "

Thẩm Quy Hạc cũng không có phản bác, chỉ là lấy tay hư khoác lên Chu Hoàn trên eo, cúi người ở bên tai của hần nói rằng: "Ta có thể lý giải vì là, A Hoàn ở đối với ta làm nũng sao?" Nói xong cũng rút lui trở lại.

Chu Hoàn cũng không có cùng trước kia như thể biểu hiện ra tức giận, mà là thừa dịp Đặng Hoa cùng thợ chụp ảnh trò chuyện công phu, xoay chuyển cái bước đứng lại ở Thẩm Quy Hạc trước người, hần

ôm Thẩm Quy Hạc sau gáy đem hơi kéo xuống, thừa dịp đối phương không lấy lại tinh thần, cực nhanh nói: "Nghĩ hay lắm. "

Sê về sau, hấn ngậm lấy cười nhìn hướng về Thẩm Quy Hạc, "Hài lòng sao?"

Không đợi được Thẩm Quy Hạc hồi phục, lại nghe được Đặng Hoa kêu la, "Tiểu Chu a, trước mặt mọi người muốn khắc chế a. "

Chu Hoàn không rõ nhìn tới, liền nhìn thấy Đặng Hoa cùng thợ chụp ảnh cùng nhau nhìn chăm chăm cùng màn hình máy, dự cảm không tốt lại một lần bay lên trong lòng hấn.

Bọn họ cách xa nhau không tính rất xa còn, nghe được thợ chụp ảnh cùng Đặng Hoa đối thoại thanh.

"Ta nói... Hí, lão Trương, tấm này thật không tệ ha. "

"Xác thực, so với an bài động tác tự nhiên có thêm. "

Bọn họ đồng thời ngẩng đầu nhìn hướng về cứng ngắc Chu Hoàn, lại mai phục đầu đến thương lượng.

"Nếu không chúng ta liền để bọn họ tự do phát huy chứ, nhiều ra tới tranh ảnh còn có thể làm hấn dùng. "

Đặng Hoa vuốt cằm, "Có thể thử xem. " sau đó hấn liền lên giọng hướng đối diện nói rằng: "Các người tự do phát huy đi, hai ta nhìn chăm chăm, 10 phút. "

Chu Hoàn theo bản năng nhìn phía Thẩm Quy Hạc, cảm thấy không thích hợp sau cấp tốc thu hồi ánh mắt.

"Ta... Chúng ta..." Hấn châm chước, "Làm sao làm?"

"Ân?"

Chu Hoàn xoắn xuýt nửa ngày, "Cái này như thế nào?"

Hắn tự giận mình ôm lấy Thẩm Quy Hạc, qua vài giây liền xì hơi, như là ỉu xìu bẹp hoa nhỏ, chán chường nói: "Quyền chủ động giao cho người. "

Hắn lùn thấp người, đem cằm chống đỡ trên Thẩm Quy Hạc ngực, con mắt sáng sáng, "Chỉ có 10 phút nha, nhưng không thể quá phạm quá đáng. "

Thẩm Quy Hạc hầu kết lẩn lẩn, "Hào" chữ cửa ra đồng thời, hai tay phân biệt kéo lại Chu Hoàn ôm cùng đầu gối, bỗng nhiên phát lực đưa hắn bế lên.

Chu Hoàn nhỏ nhỏ mà kinh ngạc thốt lên thanh, cuống quýt đỡ lấy Thẩm Quy Hạc hai vai, bên tai là camera công tác âm thanh, tại đây mấy giây bên trong hắn chỉ có thể nhìn Thẩm Quy Hạc, đối đầu trong mắt hắn tan nước nhu tình, Chu Hoàn ánh mắt phiêu hốt, hắn không muốn chạm tới này đầm nước sâu, này có thể đem người chết đuối nước sâu.

Cũng may thời gian cũng không lâu, bọn họ rất nhanh sẽ thay đổi tư thế. Thẩm Quy Hạc đưa lưng về phía camera, hắn dùng mu bàn tay dán lên Chu Hoàn phải gò má, "Nhịn một chút. "

Lập tức giữ ở Chu Hoàn sau nảo, cách Chu Hoàn đôi môi kém hơn mấy milimét lúc hắn dừng lại. Mong muốn bên trong hôn cũng không có đến, Chu Hoàn mở mắt ra nhìn gang tấc nam nhân, dễ dàng đọc ra hắn khắc chế.

Nhỏ đến mức không thể nghe thấy tiếng thở dài truyền tới Thẩm Quy Hạc trong tai, theo sát chính là trên môi ẩm áp.

Gọi chim lớn là bởi vì Chu Hoàn tên hài âm cò quăm rồi

=====

Chu Hoàn nhìn như khó có thể tiếp cận lại hết sức mềm mại, điểm này Thẩm Quy Hạc đã biết từ lâu.

Thời trẻ con phụ mẫu đều mất chỉ để lại một gian nhà, vốn là nói có thân thích có thể gởi nuôi ở thân thích nhà, khỏe đúng dịp không khéo chính là cha mẹ đều là trong nhà con gái một, mà hẳn họ hàng xa cũng không muốn kéo cái này phiền toái, một cách tự nhiên liền đi viện mồ côi.

Bày sẵn giường chiếu, dàn xếp vài kiện đáng thương hành lý sau, a di liền dẫn hẳn đi hậu viện. Viện mồ côi hài tử túm năm tùm ba ngồi trên sân cỏ, ngay lúc đó Thẩm Quy Hạc còn không gọi Thẩm Quy Hạc, gọi Thẩm Ngạn, Thẩm Ngạn chặt chẽ kéo lại a di ống quần, bởi vì có một đứa bé bắt đầu tự đứng bắt đầu kêu gào, a di vỗ vỗ lưng của hẳn, chỉ chỉ lui ở trong góc không thấy rõ mặt hài tử, "Tiểu Ngạn a, nhìn thấy cái kia ca ca sao? Người đi hẳn bên kia có được hay không, a di eo chăm sóc những khác người bạn nhỏ. "

Thẩm Ngạn gật gật đầu, cơ hồ là một đường đi chậm đến nhân gia trước mặt.

"Tiểu ca ca. " hẳn gọi đến, "A di để ta lại đây cùng người chơi. "

Bé trai quay đầu, thâm trầm ánh mắt đem lúc đó tuổi tác không lớn Thẩm Ngạn sợ hết hồn, khi hẳn nghĩ muốn đi tìm a di lúc bé trai chỉ chỉ bên cạnh, "Người ngồi đi. "

Thanh âm chất chứa lạnh lẽ, nhưng cũng mang theo hóa không xong che lấp.

Thẩm Ngạn vội vội vĩa vĩa ngay tại chỗ ngồi xuống xê dịch về bé trai, ở tiếng quát tháo đình chỉ sau, hẳn cũng không dám nữa đi cùng hẳn nói chuyện.

Buổi trưa bữa trưa chỉ có mấy cây đáng thương lá rau xen lẫn trong trong cháo, hẳn múc thìa đưa vào trong miệng trong nháy mắt liền nhắm lại mặt, cùng heo thực như thế, miễn đều là nửa sống nửa chín, hẳn về mặt đau khổ nhìn xung quanh, phát hiện hài tử khác đều ở vui đầu ăn trong bát đồ vật, ngày hôm nay biết cái kia ca ca cũng không ngoại lệ, hẳn cũng chỉ có thể bóp mũi lại đem đồ ăn nuốt xuống.

Ngủ trưa sau khi a di quay về hai mươi mấy hài tử giới thiệu Thẩm Ngạn, nhưng không có phản ứng, hấn xấu hổ ảo não xuống đài, ngồi phân phối xong trên ghế, hấn này mới phát hiện bên cạnh tiểu hài nhi chính là cùng hấn từng có trò chuyện tiểu ca ca, nhưng sau khi bắt luận hấn làm sao tiếp lời nhân gia đều không có để ý đến hấn.

Buổi tối buồn ngủ, ở Thẩm Ngạn hướng đi giường ngủ lúc, phát hiện có một đứa bé nằm ngum nước co quắp ở trên giường, hấn vội vàng chạy tới trước giường một phen chặn liền nằm đi tới, cho tới không có quan hệ bên cạnh ngủ chính là ai.

Hấn là "Ô ô a a" thanh âm đánh thức, ở ban đêm loại thanh âm này đúng là khủng bố, hấn oa trong chăn chỉ lộ ra hai mắt quan sát tình huống bên ngoài, người bên cạnh lật nhúc nhích một chút, mở to hai mắt đối mặt Thẩm Ngạn.

Là ban ngày tiểu ca ca, Thẩm Ngạn treo ở cuống họng tâm rơi xuống.

Hấn do dự, nhút nhát mở miệng, "Tiểu ca ca, người cũng không có ngủ sao?"

Hắc ám hoàn cảnh trở ngại tầm mắt, nhưng Thẩm Ngạn như cũ nhìn thấy nam hài điếm quay đầu.

Hấn sợ không trạch lộ để sát vào, muốn loại trừ đi hoàn ở trong đầu hấn hoảng sợ, "Người cũng là bị đánh thức sao?"

Nam hài lại gật đầu.

Ở đêm khuya người đều là sẽ suy nghĩ lung tung, 6 tuổi Thẩm Ngạn cũng không ngoại lệ, hấn và nam hài nói thật nhiều hấn biết đến chuyện, mặc kệ đối phương có hay không đáp lời, không biết làm sao hấn nghĩ tới rồi chết đi cha mẹ, liền đề lên âm thanh khóc lên.

"Đừng khóc. " nam hài rốt cục mở miệng, "Bọn họ ở trên trời nên sống rất tốt, ta nghĩ bọn họ cũng không hy vọng nhìn thấy người vì là bọn họ khổ sở. " nam hài đông cứng rặn ra như thế vài câu, liền không nói gì nữa.

Đợi được Thẩm Ngạn đành chỉ gào khóc, hấn mới chần chờ hỏi: "Cha mẹ người đối với người được không?"

"Ân, tốt. " tiểu hài tử sau khi khóc dễ dàng nhất cảm thấy mệt mỏi, Thẩm Ngạn lôi ống tay áo lung tung lau mặt, buồn ngủ giống như là làm sao cũng đuổi không đi trùng tử, vẫn luôn vòng quanh hấn.

"Tiểu ca ca, người tên là gì a. " đánh cuối cùng khí lực, Thẩm Ngạn rốt cục hỏi khẩu.

"Điều này rất trọng yếu sao?" Nam hài không rõ.

Thẩm Ngạn dùng sức mà gật đầu, "Rất quan trọng! Bởi vì tiểu ca ca là ở ta sau khi cha mẹ mất, cái thứ nhất tiếp xúc được bằng hữu!"

Nam hài trầm mặc, Thẩm Ngạn thất vọng che đậy đầu, ngay khi hấn trước khi ngủ lại nghe được mơ mơ hồ hồ thanh âm -- "Chu Hoàn. " là nam hài đang trả lời hấn.

Thẩm Ngạn cường đánh tinh thần, chống trầm trọng mí mắt nói rồi trước khi ngủ câu nói sau cùng, "Ngủ ngon a, Chu Hoàn ca ca. "

Không thể tin hôn dừng ở tại Thẩm Quy Hạc trên môi, ở Thẩm Quy Hạc trong lòng nhấc lên sóng to gió lớn, giống như là bay vào quanh năm tuyết ngược gió thao, bị hàn băng hạo tuyết bên trong bao trùm trong u cốc ý xuân, xuân chi loại ấm áp hấp dẫn quanh năm không gặp ánh mặt trời u ám, khiến phong với băng dưới lửa không an phận nhảy lên.

Thẩm Quy Hạc cất lực kèm chế muốn thâm nhập kích động, hấn ngẩng đầu lên, cùng Chu Hoàn môi hơi chia lìa, sau đó ôm Chu Hoàn eo, đem thân thể bọn họ đứng quay lưng về phía ống kính, một lần nữa hôn xuống.

Chu Hoàn tay leo lên ở Thẩm Quy Hạc vai trên, hấn cảm giác mình ở thừa nhận vận cân nặng hôn, mãi đến tận Đặng Hoa kêu dừng.

"Các người tiểu tình nhân nha. " Đặng Hoa chà chà hai tiếng, "Củ khô lửa bốc. "

"Ta người trung niên này lão nam nhân sẽ không quản các người, Tiểu Thẩm trở lại quay một tấm chúng ta liền kết thúc. " Đặng Hoa vòng cái địa phương, nhân viên công tác rất nhanh sẽ kéo tới một khối cây thước.

Chu Hoàn nhìn không có chuyện của mình, liền ngồi ở một bên, nhìn Thẩm Quy Hạc nửa quỳ dưới nhấm hai mắt hôn hít lấy không khí.

Hắn xoa xoa nóng lên mặt, động viên dưới chính mình lẫn lộn tâm tư.

Thụ khi còn bé khá là mềm, công là khốc ca

19 bó hoa

=====

15 ngày sau quay chụp nhiệm vụ liền tiến vào kết thúc, hơ khô thẻ tre ngày đó Thẩm Quy Hạc lấy Chu Hoàn danh nghĩa vì là đoàn phim nhân viên công tác chuẩn bị lễ vật nhỏ, ở phó đạo hô "cut" sau, Thẩm Quy Hạc liền đem người ở bên cạnh bế lên.

Trong những ngày qua Chu Hoàn tựa hồ đã dần dần thích ứng Thẩm Quy Hạc đi quá giới hạn cử động, đồng thời ngầm cho phép tất cả những thứ này, hoặc là nói, hắn là một lần nữa thói quen, là từ rộng lớn ký ức nơi sâu xa móc ra bị hết sức đóng kín lên quen thuộc.

"Làm gì a người, nhiều người như vậy đây. " hắn không nhẹ không nặng nện cho Thẩm Quy Hạc một hời, trong giọng nói ngậm lấy chính mình cũng không có phát giác e thẹn.

Nhưng Thẩm Quy Hạc chỉ là cười, hắn thuận theo mà đem Chu Hoàn thả xuống, lấy một loại giữ lấy tư thái, đưa hắn vòng ở chính mình vì hắn bích ra vô hình trong không gian.

Thay xong quần áo vốn định trực tiếp cùng Đặng Hoa chào hỏi liền rời đi, nhưng là một cái tiểu cô nương bị bằng hữu xô đẩy, ôm bó hoa hướng Chu Hoàn đi tới, Thẩm Quy Hạc chỉ chỉ Đặng Hoa bên kia liền trôi qua.

"Chu lão sư, người được, ta là thư ký trường quay, có thể ngài không quen biết ta, nhưng ta là của ngài fan. "

Chu Hoàn cười nói: "Ta biết nha, người là Tiểu Lý, đúng không. "

Nữ hài kịch chuyển động, cho tới gạt đầu dùng là khí lực đều lớn rồi chút, "Đúng ta là Tiểu Lý, đánh ngài xuất đạo lên ta liền yêu thích ngài, trước xuất hiện loại kia biến tướng phong sát chuyện ta thật sự rất lo lắng ngài, nhưng nhìn thấy ngài bình an ta an tâm. " nàng có phần nói năng lộn xộn, "Không đúng, cái gì bình an a, ngược lại chính là nhìn ngài khỏe mạnh ta đặc biệt cao hứng. "

Chu Hoàn nhin không được bật cười, "Chớ sốt sắng, ta cũng không phải cái gì sư tử con cọp, sẽ ăn thịt người. "

Nữ hài có phần thật không tiện, "Này bộ kịch là phong ba sau khi ngài bộ thứ nhất kịch, cũng hi vọng nó có thể đại biểu ngài niết bàn sau trùng sinh. " nàng đem bó hoa đưa qua.

Chu Hoàn tâm tư như nước thủy triều, hấn đình chỉ trong lòng dâng lên than thở, xin lỗi nữ hài trong tay hoa, "Cảm tạ. " hấn không biết nên làm sao biểu lộ hấn lúc này tâm tình, chỉ có thể chọn cái không phạm sai lầm từ, "Phi thường cảm tạ. "

"Kia Hoàn Hoàn có thể cùng ta hợp tờ ảnh sao?"

"Đương nhiên có thể. "

Chu Hoàn nửa ngồi chồm hổm xuống, phối hợp với nữ hài động tác.

"Cảm tạ!" Nữ hài nhảy nhót tựa hồ muốn nhảy dựng lên.

"Mạo muội hỏi một câu, người tại sao phải đưa ta hoa hồng?"

Nữ hài có phần xoắn xuýt, "Vậy người có thể tuyệt đối đừng tức giận. "

"Làm sao biết chứ. "

"Bởi vì. " nữ hài đem âm thanh hạ thấp, tựa hồ sợ người khác nghe xong đi, "Kiều hoa xứng mỹ nhân a. "

Nói xong nàng liền nhảy cẫng chạy ra.

"Nàng nói cái gì?" Thẩm Quy Hạc thanh âm bất thành linh xuất hiện.

"Không có gì. " Chu Hoàn phát phát tay, nhìn thấy Thẩm Quy Hạc nghi ngờ ánh mắt, hẩn trang là tức giận, "Thật không có gì. "

Mãi đến tận dừng xe địa phương Thẩm Quy Hạc mới nói, "Khả năng cô nương khá là kích động, âm thanh hơi lớn dẫn đến lúc đó người chung quanh đều nghe thấy được. "

Chu Hoàn cảm thấy bên tai đốt sợ, hẩn sải bước chỗ ngồi ở phía sau xe, "Quản đây, nghe được liền nghe đến chứ, đi mau. "

Thẩm Quy Hạc cũng không có dựa theo khi đến con đường, mà là thay đổi cái nói, hướng về trên núi chạy tới.

Chu Hoàn đón nổ vang phong thanh, hô: "Làm gì a!"

"Hồi ức thanh xuân!" Phía trước đồng dạng lên giọng trở lại.

Ngày chậm rãi tối sầm đi, xe gắn máy cuối cùng ở đỉnh núi ngừng lại, cảnh khu còn chưa mở phát bình thường liền người ở thừa thớt, mà lại bởi vì nếu thời gian làm việc vì vậy hiện tại càng là không một bóng người.

Chu Hoàn lấy nón an toàn xuống, vẫy vẫy hỗn độn tóc, xoay người mặt hướng san sát nối tiếp nhau nhà cao tầng.

Mặt trời đỏ đem rơi, bầu trời bị tuyến ra từng tầng từng tầng hào quang, nhìn trước mắt mênh mông cảnh tượng, bị việc vật vãnh hỗn loạn nội tâm càng đạt được chốc lát yên tĩnh.

"Thẩm Quy Hạc. "

"Làm sao?"

"Ta cảm thấy vẫn là trị. Tuy nói ta từ xuất đạo đến bây giờ thu hoạch, bởi vì trả nợ mà trở nên không còn gì cả, nhưng ta vào vòng lúc giấc mơ đã thực hiện. "

"Người còn nhớ sao?" Chu Hoàn lại hỏi, nhưng chợt liền lắc lắc đầu, "Người khẳng định nhớ tới. "

"Đúng, ta còn nhớ, người nói người không tưởng tượng cha mẹ người như thế chết ở nhà, đem tanh tươi bịt kín ở một cái nhỏ hẹp trong lọ chứa. " Thẩm Quy Hạc dựa motor, trong mắt quang thật giống bay đến hồi lâu trước.

Hắn động vài bước, ôm Chu Hoàn vai, "Ta ở đây, ta một mực. "

20 bụi gai

=====

Chu Hoàn nhưng thật ra là khói hoa ngũ hêm liễu bên trong xuất thân, cái này cũng là Thẩm Ngạn trong lúc vô tình nghe thấy, Thẩm Quy Hạc hiện đang nhớ tới đến trả cảm thấy là thiên ý đi.

Thẩm Ngạn đến đi học tuổi tác, trong viện liền thương lượng đem hấn cùng Chu Hoàn đưa tới trường học. Ngay lúc đó Thẩm Ngạn đã quen thuộc hoàn cảnh, ban đêm tiếng kêu cũng có thể để hấn "Bất động như núi", mà có ngày ban đêm hấn lại bị bên cạnh tiếng vang náo tĩnh rồi, người bên cạnh nói mê hấn nghe không hiểu, Thẩm Ngạn đẩy một cái Chu Hoàn thấy người bất tỉnh, hấn lúc này nhảy xuống giường đi tìm gác đêm a di.

A di đến rồi nhìn thấy tình huống này chỉ là thở dài, nàng ngồi cuối giường vỗ nhẹ Chu Hoàn lưng, để cầu giảm bớt, "Không có cách nào, tiểu hoàn hấn bị yểm trụ..."

Chờ Chu Hoàn bình tĩnh lại a di mới nói: "Ta và người nói một chút đi, thế nhưng đáp ứng a di không nên cùng tiểu hoàn nói. "

"Tốt a di. " Thẩm Ngạn ngồi thẳng, học a di động tác cũng vượt Chu Hoàn phía sau lưng.

"Tiểu hoàn a, hấn là cái bất hạnh hài tử. Hấn sinh ra lên tiếng vừa bắt đầu chính là không bị chờ mong, ba mẹ hấn đều là đi ra ngoài bán. " nói tới đây a di ngừng lại, "Tiểu Ngạn biết bán là có ý gì sao?"

Buồn ngủ biến mất, để Thẩm Ngạn tinh thần cực kỳ, hấn giãy mắt to lắc lắc đầu.

"Vậy người sau đó sẽ biết. " a di nói tiếp.

"Sau đó bởi vì một số nguyên nhân đi liền ở cùng nhau, bọn họ đánh vừa bắt đầu liền không nghĩ tới tiểu hoàn sinh ra, tiểu hoàn đi tới là đột nhiên, mẫu thân hấn công tác thời điểm cảm thấy không đúng mới đi bệnh viện kiểm tra, ba của hấn là không muốn đem hấn sinh ra được, bởi vì không biết có phải hay không là chính mình tiểu hài nhi, thế nhưng đã qua nạo thai thời cơ, vì vậy cũng là bắt buộc đem tiểu hoàn sinh đi, cũng may sinh ra sau khi liền đi làm thân tử giám định, xác định là cha hấn đứa nhỏ, lúc này mới có thể sinh tồn. "

Thẩm Ngạn nghe thế thì, chen lời, "Kia a di, nếu như Chu Hoàn ca ca không phải cha hấn thì như thế nào?"

"Khả năng sẽ không có tiểu hoàn đi. " khẳng định ngữ khí đem Thẩm Ngạn dọa sợ, hấn luôn luôn không nghĩ tới Chu Hoàn sinh ra dĩ nhiên thống khổ như vậy.

"Khi còn bé đây, cơ một trận no một trận, người xem, tiểu hoàn cùng người bình thường lớn, nhưng cũng người cao hơn hẳn trên nửa cái đầu. Cứ như vậy đến 5, 6 tuổi đi, không biết mẹ nó nổi điên làm gì đem hấn cha giết, sau đó chính mình tự sát, một ở trên giường một cái khác ở buồng tắm, mà này toàn gia bởi vì là làm loại kia nghề, trong ngày thường hàng xóm đều là tránh mà không kịp, mãi đến tận nhà này người ba ngày không cái động tĩnh, hàng xóm lúc này mới báo cảnh sát, nghe ngay lúc đó hàng xóm nói vừa mở cửa ra tanh tưởi liền tung bay đến cả lầu nói, hấn lúc đó trực tiếp đi ra ngoài ới ra, sau khi trở về liền nhìn thấy cảnh sát từ bên trong ôm ra một đứa bé trai. "

A di thở dài một hơi, con mắt chuyển hướng Thẩm Ngạn, "Vì vậy Tiểu Ngạn a, người phải bảo vệ hảo người tiểu Hoàn ca ca a. "

Mười mấy phút đối với đàm luận trải qua thời gian chảy xuôi, cũng đang Thẩm Quy Hạc trong trí nhớ càng rõ ràng.

Chu Hoàn nhìn về phía Thẩm Quy Hạc, "Có thật không?" Hấn trong giọng nói hiện ra không còn là quyết nhiên chống cự, Thẩm Quy Hạc biết hấn hoang mang, thống khổ cùng giãy dụa, tuổi ấu thơ trải qua lại như bụi gai đem Chu Hoàn vụn vụn xoắn lấy, nó tạo ra được hấn sẽ không tin tưởng càng sẽ không yêu, đây không phải hướng qua tịch đối chuyện hướng hồ giữa bọn họ bỏ lỡ bảy năm.

Gió đêm đột nhiên thổi qua, lướt nhẹ nổi lên Chu Hoàn sợi tóc, Thẩm Quy Hạc nhìn hấn, bên tai lượn lờ tiếng ve kêu tựa hồ cách hấn càng ngày càng xa, liền mặt trời cuối cùng một tia ánh chiều tà Thẩm Quy Hạc thấy được bị viền mắt vòng lên nước mắt, vô danh sợi dây ở trong chớp mắt đứt đoạn, hấn chặt chẽ ôm lấy Chu Hoàn.

"Là thật, A Hoàn, là thật. Cho ta một cơ hội được không?"

Tuổi ấu thơ là Chu Hoàn khỉ không xong bệnh trầm kha, trị không được bệnh cũ, hấn trước 28 năm đều là sinh sống ở nó rậm rì bóng đen bên dưới, chạy không thoát, trốn không xong.

Trên vai đơn bạc quần áo bị không ngừng thấm ra nước mắt xối ướt, dính vào trong người, nhưng Chu Hoàn chỉ là bó ra trụ Thẩm Quy Hạc cánh tay, ngoại trừ im hơi lặng tiếng nước mắt rùng rùng không còn gì khác.

Ngày đã hoàn toàn tối sầm đi, tiếng khóc lóc dần dần biến mất, tiếng ve kêu lại nhớ tới bên tai.

"Thẩm Quy Hạc. " khóc sau thanh âm vù bên trong vù tức giận.

"Ân?" Bị gọi vào người đáp lại.

"Người sẽ tốt với ta, đúng không?"

"Đúng, ta sẽ đối với người được, nếu như người đồng ý ta có thể đối với người hảo cả đời. "

"Thật sự?"

"Thật sự, ta không lừa người. "

"Vây cũng tốt. " Chu Hoàn mặt mày cong cong, nở nụ cười, "Vây ta cho phép người, cho một mình người đối với ta cơ hội tốt. " trong mắt là chưa lau doanh sáng, cái đĩa nhỏ vụn rồi lại óng ánh ngân hà.

Bảo bối nguyên lai quá khổ, không nở để hấn khổ nữa

21 mặt trời mới mọc

=====

"Vây ta có thể hôn người sao? A Hoàn. "

Chu Hoàn đưa ngón trở ra lắc lắc, "Không thể nha, chúng ta cũng không có xác lập quan hệ, này phải chờ ta nghĩ hè trở lại hẵng nói. " hấn được toại nguyện thấy được Thẩm Quy Hạc hạ xuống "Đuôi chó". Chu Hoàn nở nụ cười, như là mặt trời mới mọc không lấm ảm áp nhưng rất cảm động.

Thẩm Quy Hạc thừa nhận mình ở Chu Hoàn nơi này thất bại bắc, nhận mới, hấn không cách nào không đúng Chu Hoàn động lòng.

Thẩm Quy Hạc gần như thành kính hôn một cái Chu Hoàn hai gò má, "Ngồi xong. " hấn phát động xe, đón chưa tản hơn hà bay nhanh hạ sơn.

Ngày hôm sau về đến nhà, đem hành lý sắp xếp cẩn thận Thẩm Quy Hạc liền đem hoàn thành kịch bản đưa cho Chu Hoàn.

"Hải triều. " Chu Hoàn lẩm bẩm.

Thẩm Quy Hạc ở bên cạnh hấn ngồi xuống, "Đúng, là ta bỏ ra thời gian bảy năm viết. "

"Xem qua 《 độc thân nam tử 》 sao?" Lật trang thanh ào ào vang lên, Thẩm Quy Hạc thả nhỏ thanh.

"Xem qua đạo diễn quay cho người yêu của hấn. " Chu Hoàn thuận miệng trở lại.

Thẩm Quy Hạc tựa đầu nhẹ chôn ở Chu Hoàn cổ nơi, thân mật sượt sượt, "Đúng, ta cũng muốn đem bộ phim này đưa cho người. " không có gì bất ngờ xảy ra bị Chu Hoàn đẩy ra.

Trang sách mà vang lên thanh kết thúc, Chu Hoàn thở phào nhẹ nhõm, hấn làm sao cũng đành chỉ vô cùng sống động nước mắt, đuôi mắt ướt át bị một cái tay thập đi.

"A Hoàn, ta hảo A Hoàn, người đừng khóc. " trong mắt ẩm áp càng tích càng nhiều, theo đuôi mắt da dễ khẽ động rớt cục lặn đi.

Thẩm Quy Hạc hôn thoáng qua đi óng ánh nước mắt châu, hấn kiểm chế lại đem người vô tiến vào trong lòng ngực kích động, "Chúng ta sẽ không như bọn họ như thế, chúng ta sẽ có một rất tốt kết cục. "

Chu Hoàn rơi nước mắt vẫn là vô thanh vô tức, khi còn bé làm ác mộng là như vậy, lên học bị ủy khuất cũng đúng, hắn chưa bao giờ sẽ như hài tử khác như vậy gào khóc, mà là nhẫn nhịn tâm tình, tìm thấy góc đem thân thể co lại thành nho nhỏ một đoàn, đem tiếng khóc toàn bộ buồn ở trong thân thể, không cho tâm tình tiết ra ngoài mây may.

Đồng hồ một giây một giây về phía sau nhảy, Chu Hoàn giơ lên đỡ bừng mắt, Thẩm Quy Hạc không đúng lúc nghĩ: "Cùng con thỏ nhỏ như thế. "

"Không tính. "

"Ân?"

Chu Hoàn nghiêm túc nói: "Không tính, bởi vì ta không có đáp ứng người, vì vậy vẫn chưa thể gọi chúng ta. " trong con người là vô nát xuyên.

"Được, không tính. " Thẩm Quy Hạc dĩ nhiên lấy hắn, "Ở trong đó cảm xúc mãnh liệt kịch, A Hoàn cảm thấy như thế nào?" Hắn cẩn thận thăm dò đến.

"Còn có thể như thế nào, quay lại. " Chu Hoàn xấu hổ thời điểm tổng là yêu thích đem miệng hơi tu tu lên, "Chẳng lẽ ta kháng nghị người sẽ nghe sao?"

Hắn tiện tay rút ra Thẩm Quy Hạc điện thoại di động, "Được rồi, người không muốn nói, ta muốn xem weibo. "

Chu Hoàn đầu tiên là nhìn chính mình weibo dưới đáy bình luận, chọn mấy cái tiến hành hồi phục, nhưng hồi phục sau khi hắn mới nhớ lại chính mình quên cất sổ, chỉ có thể nhận thức xui xẻo dự định đem bình luận từng cái cất bỏ.

Thẩm Quy Hạc nắm chặt rồi tay hắn, "Không cần như vậy, nếu như như vậy ngược lại sẽ hoàn toàn ngược lại vừa tô vừa đen, bằng phẳng là tốt nhất. "

"Hảo rồi. " Chu Hoàn chợt đáp lại đến.

Sau một lát hấn lại đem điện thoại di động giơ lên Thẩm Quy Hạc trước mắt, "Người nói các nàng tại sao đều kêu ta lão bà?"

Thẩm Quy Hạc cau mày, đánh quá điện thoại di động hồi phục thông, "Đừng xem. "

Chu Hoàn đoạt quá điện thoại di động, phát hiện động tác này có phần thô lỗ, liền hấn sụt đến Thẩm Quy Hạc trong lòng, thả mềm nhũn thanh, "Ta không. " âm cuối kéo đến thật dài, như là làm nũng mèo con.

Thẩm Quy Hạc bị này con nghịch ngợm giảo hoạt con mèo quấy hết cách rồi, hấn đem Chu Hoàn ôm vào trong ngực, ngằm cho phép tất cả.

Chu Hoàn vẽ màn hình, hấn mở ra bên dưới ngọn núi quan bác, nhiệt độ độ nhất chính là hấn cùng Thẩm Quy Hạc ảnh tạo hình.

Trái đồ Chu Hoàn một bộ quần đồ, đứng phong tuyết bên trong trong tuyết nhiệm phải chói mắt hồng, ánh mắt của hấn xu hướng bên phải, ngón út trên vòng quanh căn đứt rời hồng tuyết. Thẩm Quy Hạc nhưng là còn bờ ruộng dọc ngang bên trong, trường bào áo khoác ngoài, nghiêng đánh ô giấy dầu, mặt dù trên treo đầy hồng hoa, nó khuynh hướng bên trái, Thẩm Quy Hạc ngón út trên đồng dạng quần quít lấy đứt rời hồng tuyết.

Bình luận bên trong là fan kêu khóc --

"Não bổ ra, ô ô ô, ta não bổ ra, tacpbe kết cục! Quá thảm ô ô ô!"

"Kịch bên trong song chimcpbe ?! NO!!!! Ta không tin!!!!!"

"Đạo diễn quá độc ác, Đặt lão đầu! Người không có tâm!!!!"

"srds, cô dâu × thư sinh thật sự hảo hảo gặm ai _(:3 ˃ ˂)_ vận mệnh bi thảm cô dâu cùng thư sinh xoay xoay chuyển chuyển chung quy bỏ qua, không tốt gặm sao!"

"Hết hy vọng đi! Trên lầu! Thảm ảnh để bạn trai lựcMAX nhất định là thư sinh × cô dâu!"

"Không! Thảm ảnh để bạn trai lựcMAX tại sao có 1? Người đây là cứng nhắc hình tượng! Ta Hoàn Hoàn lão bà lại kiêu lại táp, nhất định là 1!"

"Ta mặc kệ, Thảm ảnh để là công!"

"Cứng nhắc hình tượng! Kéo ra ngoài!"

"Cấp trên nói đúng! Ta đứng lão bà là 1, nghịch ta điệu tây bì người, sa không xá!"

Nhìn thấy nơi này Chu Hoàn nổi lên ý đồ xấu, hấn dùng Thảm Quy Hạc tài khoản cho "Cô dâu × thư sinh" này bình luận điểm cái khen, sau đó liền đem điện thoại di động ném cho Thảm Quy Hạc.

Hấn điều điệu tư thế, vui ở Thảm Quy Hạc trong lòng ngực, "Ta muốn đi ngủ lạc, ngủ ngon. "

Thảm Quy Hạc mở ra bị lãng quên ở một bên điện thoại di động, nhìn thẳng vọt lên hot search, tức là bắt đắc dĩ lại là buồn cười, hấn ngậm Chu Hoàn vành tai, "Người lại cho ta làm cái đại tin tức. "

Nhắm mắt lại chim lớn khoe miệng vĩnh vĩnh lên, trở mình ôm lấy nam nhân, "Đừng nghịch ta, ta muốn đi ngủ. "

Hấn giả ra phó ngủ say đáng đáp, ngồi phịch ở Thảm Quy Hạc trong người.

《 hải triều 》 linh cảm cũng bắt nguồn từ 《 độc thân nam tử 》 .

Bộ phim này ta thật sự phi thường phi thường yêu thích, là đạo diễnTF(chính là cái kiaTF) đưa cho người yêu của hấn Richard, người yêu của hấn mắc bệnh ung thư, ta lúc đó nhìn thời điểm hấn còn chưa có đi đời, năm ngoái đầu tháng chín đi người đi rồi.

Bộ phim này là có nguyên tác, nói là chủ giác ở người yêu chết rồi, vượt qua chính mình ngày cuối cùng chuyện.

Nếu như đối với bộ phim này hoặc quyển sách này có hứng thú, có thể dời bước tawb xem 7. 25 ngày ba cái weibo, cũng hoan nghênh mọi người cùng ta thảo luận rồi

22 hoa hồng

=====

Ngoài cửa sổ bầu trời lại rơi xuống mưa, Thẩm Quy Hạc nhẹ điều đầu, nhìn phía mờ mịt sắc trời, hần há miệng không nôn ra bất kỳ thanh âm gì, "Mưa to muốn tới. "

Hần cúi đầu nhìn Chu Hoàn ngủ cho, tâm tư một hồi liền tản đến chỗ rất xa.

Trung học sinh hoạt đối với với bọn họ mà nói là nhạt nhẽo mà khô khan, đơn giản dùng câu nói đầu tiên có thể khái quát.

Đặc biệt Chu Hoàn, nhưng đáng giá hồi tưởng lại hần trung học cơ sở thời điểm, cảm giác đến tên của chính mình cùng cò quăm âm đọc nhất trí, liền hần vung tay lên ở trên cuốn vở ký vào đại danh của chính mình "Hạc Đứng trong bầy gà", đang bị lão sư sau khi thấy, hần trực tiếp liền nói là Thẩm Ngạn vở, hần chỉ là dựa vào nhìn, cứ như vậy cái này vở đã bị gả nhận được Thẩm Ngạn trên đầu.

Lên cấp ba sau khi, học tập áp lực lớn lên, hần và Chu Hoàn lựa chọn dừng chân, bọn họ lại đúng lúc là bạn cùng phòng, nghĩ đến cảm tình cũng là vào lúc này lặng yên không tiếng động phát ra mầm.

Nhất khác người một chuyện chính là Thẩm Ngạn mang theo Chu Hoàn trốn học, lật ra trường học tường chạy đến cách đó không xa trên núi xem mặt trời lặn, hai một học sinh nghèo thương tiếc trong túi mấy cái tử liền đi bộ qua, đến dưới chân núi thời điểm mặt trời đã có hạ xuống xu thế, Thẩm Ngạn liền lôi kéo Chu Hoàn từ chỗ nhỏ nói leo lên, bọn họ trên dưới thái dương, chờ đến trên đỉnh ngọn núi chỉ còn lại có mông lung bầu trời.

"Đây chính là người nói mỹ cảnh?" Chu Hoàn khoanh tay chất vấn đến.

"Này... Không có cách nào a. "

Thẩm Ngạn nhìn thấy cách đó không xa đi tới một đám người đại khái năm, sáu cái, bọn họ trực tiếp đi tới, đem hai người ngăn chặn.

"U, tiểu huynh đệ ca mấy cái gần nhất khuyết điểm tiền, người lấy chút cho ca hoa hoa thôi. " cà lơ phát phơ ngữ khí khiến người ta phiền ác.

Chu Hoàn cắn cắn sau răng cái răng, "Mẹ kiếp. " sau đó nhìn chính xác nói chuyện người một cước liền đạp phải trên bụng của hắn.

Vây quanh ở quanh thân người vừa nhìn dẫn đầu bị đánh, liền như ong vỡ tổ xông lên trên.

Thẩm Ngạn theo tay nắm lấy hai người cổ tay hướng về sau lôi kéo, "Hoàn ca người bên kia chính mình cẩn thận. "

Chu Hoàn đáp một tiếng, nắm đám trực tiếp bắt chuyện lên một người bụng.

Trận này "Loạn chiến" cuối cùng lấy đã thương địch thủ một ngàn tự tổn hại tám trăm kết quả kết thúc.

Chu Hoàn cùng Thẩm Ngạn trong người đều bị vùi đến đến mấy lần, Chu Hoàn chống đỡ chính mình đau đớn eo, trong miệng còn không quên nạt trên vài câu, "Gia gia ngày hôm nay tâm tình không tốt, các người liền chính xác làm gia gia đồng cát. "

Hắn hướng một bên phát phát tay, Thẩm Ngạn liền tiến lên đón giá qua Chu Hoàn cánh tay. Bọn họ đường xuống núi bị kéo rất dài, Chu Hoàn hầu như đều dựa vào Thẩm Ngạn trong người. Thẩm Ngạn ánh mắt phân ra qua, nhìn thấy Chu Hoàn trên trán không ngừng lướt xuống mồ hôi hột, nhìn xung quanh bốn phía xác định không có gì người sau khi, hắn ở tại chỗ đứng lại.

"Làm sao?"

Thẩm Ngạn không hề trả lời, mà là chuyển thân quay mặt về phía Chu Hoàn, trên tay dùng sức một cái đưa hấn bế lên.

"Thẩm Ngạn!" Chu Hoàn bị làm một trở tay không kịp, nhưng trong người um tùm đau đớn không cho phép hấn từng làm nhiều gãy dựa.

Hấn lôi kéo Thẩm Ngạn tóc, vô lực nói: "Buông ta xuống!"

"Không. " Thẩm Ngạn một cái phủ quyết, giải thích: "Hoàn ca thương thế của người quá nặng, ta phải đem vết thương của người để ý hảo mới có thể thả ra người. "

Hấn ánh chừng một chút tay người trên, "Không tốt sao như vậy? Ta mang người xuống. "

Chu Hoàn vòng lấy Thẩm Ngạn vai, tựa đầu chôn rất thấp, "Gay go thấu, " hấn nghĩ, "Không có chút nào khốc. "

Trong lồng ngực người rõ ràng không tính trùng, có thể Thẩm Ngạn nhưng cảm thấy hấn có vạn cân nặng, khó mà chống đỡ được, nhịp tim đập của hấn như trống có thể dưới chân bước chân nhưng càng phát vững vàng, đem người vững vàng mà siết ở trong ngực, Thẩm Ngạn ánh mắt trong lúc vô tình thấy được Chu Hoàn hồng thấu vành tai, hấn mới biết ở bên ngoài người mặc áo giáp Chu Hoàn kỳ thực nhạy cảm như vậy, cùng với... Làm người kinh hãi, giống như là bị bình minh ngày vừa lộ ra đúc ra điểm lệ hoa hồng, mùi thơm thần nhiên, thấm ruột thấm gan, giờ khắc này Thẩm Ngạn cảm giác mình chính là anh dũng kỳ sĩ, xông qua cửa ải, tiến vào vỏ bọc cứng rắn pháo đài, tìm công chúa -- Chu Hoàn chân ngã. Nghĩ đến đây Thẩm Ngạn không tự chủ ưỡn thẳng lưng, xoải bước về phía trước.

Sau khi trở về Thẩm Ngạn mới đưa Chu Hoàn vết thương trên người xử lý tốt, đã bị chủ nhiệm tìm tới cửa, kết quả tự nhiên là thông báo phê bình thuận tiện trên lưng cái xử lý kỷ luật.

Chu Hoàn là bị nóng tỉnh, hấn bị Thẩm Quy Hạc vũng vàng mà ôm vào trong ngực, mà người kia lại như một con đực rồi xuong đại cầu, sựột Chu Hoàn cổ.

Chu Hoàn đẩy ra hấn, "Làm gì làm gì?"

Thẩm Quy Hạc đối đầu Chu Hoàn bao hàm giận tái đi con mắt, hấn thấy đực nguyên lai xấu hổ kiểu hoa dĩ nhiên nở rộ, liền thấp giọng cười nói: "A Hoàn người là của ta hoa hồng. " một nhánh độc nhất vô nhị hoa hồng.

23 mị ảnh

=====

Thẩm Quy Hạc vẫn cảm thấy mình là một bị vây ở sắc sở hư huyền tán tỉnh bên trong người, nổi bông bông giữa không trung, ngóng nhìn vẻ đẹp, nhưng đâm một cái liền phá, hấn đem rơi vào cũng không phải mặt đất, mà là vực sâu vạn trượng, đen kịt như mực suốt ngày không có ánh mặt trời, ở đây, hạnh phúc, yêu, kẹo... Những này từ đại biểu "Mỹ hảo" đều cùng hấn cách biệt, không hề can hệ.

Hấn cảm giác mình tựa hồ đã phân không ra hấn là muốn giải cứu công chúa anh dũng kỳ sĩ, vẫn là cái kia nhốt lại công chúa ác long, hấn cũng không biết là mình ở lời ra Chu Hoàn, vẫn là Chu Hoàn ở cứu rồi chính mình.

Thẩm Quy Hạc từ trong giấc mộng thức tỉnh, hấn buông ra người trong ngực thả chậm đứng dậy, đi chân đất đi tới phòng khách, hấn kéo dài bao phủ lên cảnh bên ngoài dày trùng rèm cửa sổ, ánh trăng cùng ánh đèn trộn lẫn vào phiêu vào, Thẩm Quy Hạc rũ con mắt nhìn ngoài cửa sổ, bỗng nhiên có nhảy xuống kích động.

Nguyên lai phát lên bệnh nể do lạnh địa phương thật giống lại bắt đầu lại đau lại ngứa, móng tay ở hoàn hảo trên da moi móc, thổi rửa vết thương chưa bao giờ hảo thấu hấn nghĩ, ở bề ngoài biến mất rồi nội bộ kỳ thực một mực mục nát, thậm chí có thể nghe thấy tòa khổng lồ, mục nát tách rời cơ khí bên trong, phân giải hết da thịt thanh âm, nhỏ vụn vụn thịt thanh, nghiền nát xương làm người ghê răng thanh âm.

Hấn từ giữa bên trong tòa ra mùi hôi thối.

Đầu ngón tay đã phá hủy biểu bì, sóng máu ở tại trên móng tay, nhưng hấn như cũ không ngừng lại, hường thụ lấy năng này khúc khoái cảm, bởi vì này dạng có thể vì hấn tạm thời vượt lên trong lòng kinh hoảng.

Đội đến không trung mực đậm tản đi, cao trên kệ đèn đường đóng, ngủ say người đều tỉnh rồi, Thẩm Quy Hạc mới dừng lại khấu ở trên cánh tay tay, rử đầm máu cánh tay tiến vào phòng rửa mặt, rửa tay. Toàn bộ thế giới chỉ có bên trong ào ào tiếng nước chảy.

Chu Hoàn bình thường hơn tám giờ mới có thể tỉnh, nhưng ngày hôm nay nhưng thái độ khác thường hơn sáu điểm đã rời giường, hấn kéo lê giày thần trí không rõ mò tới phòng rửa mặt, rửa tay, không nghe thấy bất kỳ âm thanh nào, hấn nhưng ấn xuống tay cầm tay đi vào.

Bốn mắt nhìn nhau.

Thẩm Quy Hạc đứng bồn rửa tay trước đem cánh tay phải dùng vải băng một vòng lại một vòng bọc lại. Chu Hoàn có chút buồn cười, hấn cảm thấy Thẩm Quy Hạc lúc này về mặt lại như một bị vẫn luôn gạt người, phát hiện mình được rồi bệnh bất trị, mà gần đất xa trời người bệnh, kinh ngạc cùng ảo não ở trên mặt của hấn vô cùng nhuần nhuyễn thể hiện rồi đi ra.

"Ta..." Thẩm Quy Hạc muốn giải thích cái gì lại bị như bị đập trụ cái cổ, im bật đi.

Chu Hoàn không nói gì, hấn đi tới mở vòi bông sen, như bình thường như thế rửa mặt, Thẩm Quy Hạc giống như là không trên dây cốt con rối, cứng ở tại chỗ.

Trước khi đi Chu Hoàn vẩy vẩy trên tay giọt nước, chỉ nhàn nhạt lưu lại câu, "Mau ra đây. "

Thẩm Quy Hạc thu thập xong sau, cúc nâng nước tàn nhẩn mà vò ở trên mặt.

"A Hoàn. "

Hấn đi ra, Chu Hoàn thường thức dụng cụ điều khiển từ xa, liếc nhìn hấn, "Nhà vệ sinh thực sự không phải cái nói chuyện hảo vị trí, người nói đúng không?"

Thẩm Quy Hạc quỳ một chân trên đất, ngẩng đầu nhìn Chu Hoàn, thề phải đưa hấn điều khắc ở phức tạp nhưng hoang vu trong trí nhớ, "Người là công chúa của ta, ông trời của ta sứ, nhưng trôi nổi với hư không, như thật như ảo, như khói như nước, ta đoán không ra người chân hình. Ta thường thường nghĩ lấy ra một cái hộp, đưa người thu thập đi vào, ghép thành một hoàn chỉnh người, chúng ta vĩnh viễn không xa rời nhau, có thể lại một nghĩ, lời nói như vậy A Hoàn nhất định sẽ căm ghét ta, vì vậy ta từ bỏ. "

Hấn xoa lấy Chu Hoàn tay đưa hấn dán với trong lòng chính mình, "Ta đối với người yêu không hề bảo lưu.

Ta lại như Erick, hoặc là nói một cái khác Erick, ta có đẹp để túi da, cũng không như hấn giống như hoặc tâm hồn người hoàng kim giọng hát, duy nhất giống nhau là đúng người yêu cảm tình. Nó xấu xí bên ngoài làm cho hấn mang tới mặt nạ mới dám tới gần người yêu, ta đây? Người đối với ta hiểu rõ thâm hậu, ta xấu xí chính là yêu người yêu đến dị dạng tâm. "

Để ở trong lòng trên miệng tay không tự chủ cuộn mình lại, Chu Hoàn thu lại trong mắt gợn sóng.

"A Hoàn, người và ta trong lúc đó có 100 bước lộ trình, ta có thể đi hết 99 bước, còn dư lại 1 bước chỉ cần người một đáp ứng, ta là có thể vượt qua bước đi kia, nhưng bây giờ, này mấy mét khoảng cách đã biến thành một ranh giới, hoành ở chính giữa, không thể vượt qua. "

"Câm miệng Thẩm Quy Hạc. "

Chu Hoàn nhắm mắt lại, lông mi theo hô hấp khẽ run, như là làm quyết định gì, hấn đột nhiên đứng dậy kéo lên Thẩm Quy Hạc đến phòng ngủ.

"Hôn ta, sau đó chúng ta làm tình. "

Phân tích Thẩm Quy Hạc, chim lớn lão bà cũng sẽ có

24 hỏa diễm

=====

Bọn họ đang hôn.

Triền miên hôn hòa tan tất cả.

Thẩm Quy Hạc đầu lười xông thẳng mà vào, xâm nhập Chu Hoàn lãnh địa, nó ở bốn phía đi khắp, dẫn ra Chu Hoàn đầu lười lại quét qua cầm trên, đem ra mặt tình dục biến thành lửa cháy lan ra đồng cỏ hỏa diễm. Là rất lâu không từng có nhu tình, thanh cặn bọt nước bị cuốn lên, nhu chậm chạp đánh trên bờ, gột rửa bụi bẩn.

Chu Hoàn chỉ thân áo ngủ, dây buộc bởi vì giữa hai người động tác từng lỏng lỏng lẻo lẻo cúi ở trên eo, cổ áo mở lộ ra cảnh "xuân" khiến Thẩm Quy Hạc mê muội, hắn co rúm dây lưng, áo ngủ liền tầng tầng lớp lớp chất đống trên mặt đất, bọn họ tách ra điếm.

Thẩm Quy Hạc hôn lên chóp mũi của hắn, không hề lên tiếng.

Chu Hoàn là phi thường miễn cảm người, hơi hơi đụng vào sẽ nhúu mày mắt đổ nhìn về phía người khởi xướng.

"A Hoàn." người khởi xướng nói: "Ta muốn thao ngươi."

Xinh đẹp chim lớn khẽ hừ nhẹ hừ, không muốn nói chuyện.

Này là bọn họ bảy năm sau lần thứ nhất trần trụi đối lập, Chu Hoàn không kịp e lệ đã bị Thẩm Quy Hạc ôm vào trên giường.

Không có bị thương tay liền nắm lấy hai người bên trên dương vật tuốt động, khoái cảm đúng hẹn mà tới, Chu Hoàn phí công dùng tay cánh tay che mặt, không muốn đem khuôn mặt vẻ mặt bạo lộ ra, hắn cảm thấy rất lúng túng.

"Không muốn chống đỡ A Hoàn, bỏ tay ra. " Thảm Quy Hạc buông lỏng ra dương vật, hân hưởng phía trước cúi người, giữ ở Chu Hoàn cánh tay, không được xía vào tiêu diệt chướng ngại.

Tay mới vừa rời Thảm Quy Hạc hai ngón tay tiến vào Chu Hoàn trong miệng, còn dư lại đem cầm gắt gao cố định lại.

Mọi thứ đều phát sinh ở trong chớp mắt, Chu Hoàn chỉ phát ra thanh nghẹn ngào, còn lại đều bị chặn lại trở lại.

Ngón tay của hắn bắt chước đút vào động tác, nhanh chóng duỗi ra rồi lập tức tiến vào, Chu Hoàn chăm chú thủ sẵn trước mặt màu trắng vải băng, vẫn như cũ không ngăn cản được bọn nó ở trong miệng gây sóng gió, Thảm Quy Hạc rút về tay lúc dặt ra từng sợi chỉ bạc.

Thảm Quy Hạc không để ý nứt toác vết thương cùng nhiễm phải điểm điểm huyết dịch vải băng, hắn ngăn cản Chu Hoàn lưng để hắn nằm nghiêng, mà chính mình hắn nằm xuống -- ở Chu Hoàn phía sau.

Chu Hoàn cảm thấy kịch liệt tim đập hầu như phải đem xương bả vai của hắn đập vỡ tan, phía sau là Thảm Quy Hạc ồ ồ tiếng hít thở, cùng cực nóng hơi thở, hắn lông mi lại như một con bài sí muốn con bướm bay, cực nhanh rung động.

"Bành bạch" hai tiếng, là Thảm Quy Hạc vỗ vỗ cái hông của hắn.

"Kẹp hảo. "

Bộc phát dương vật sát qua giữa đùi, tàn nhẫn mà đỉnh ở chân tâm trong lúc đó.

Bên đùi da thịt khá là mỏng mà thần kinh lại phong phú, như thế đột nhiên va chạm để Chu Hoàn rên rỉ đi ra.

"Ân... Ha..." Nước mắt thấm đi ra, dưới thân động tác càng mãnh liệt, Thảm Quy Hạc chiếm bấp đùi của hắn trước đoạn, để hai chân của hắn vững vàng đóng hợp lại cùng nhau, cuối cùng dương vật khi hắn giữa hai chân nhanh chóng kéo ra đưa vào, trứng dái tiếng va chạm tình dục thối nát.

Cơ quan sinh dục thỉnh thoảng ma sát cùng nhau, cao trào cảm giác đã chĩa vào lối ra.

Chu Hoàn nắm lấy Thẩm Quy Hạc thủ đoạn, ngập ngừng nói: "Phải..."

Thẩm Quy Hạc nở nụ cười, lồng ngực theo đồng thời chấn động lên.

"Cái gì?"

Chu Hoàn thanh âm nho nhỏ, "Ta muốn cao trào rồi... A ~ "

Nam nhân ý xấu nắm chặt rồi Chu Hoàn cơ quan sinh dục gốc rễ, không cho hắn bắn.

"A Hoàn, ta nhớ tới nguyên lai chúng ta làm tình, người thời điểm cao trào gọi có thể mắc cỡ. " nói đến nỗi này, hắn hăm lại tốc độ, tinh tế nghiền nát.

Chu Hoàn lý trí bị tình dục một làn sóng rồi lại một làn sóng tàn phá, giây lát liền run tiếng nói: "Hảo. "

Giữa hai chân bàn ủi lại bắt đầu kịch liệt vận động, kiều mị rên rỉ cũng từ Chu Hoàn trong môi đỏ phun ra, "Ân ~ a..."

"Quá... Quá ha ~ "

"Quá cái gì?"

"Quá nhanh... A ân ~ "

Rên rỉ bị đụng vụn vặt, rải rác ở , rơi xuống Thẩm Quy Hạc trong tai nhưng là thế gian ưu mỹ nhất nốt nhạc.

Dưới thân càng nhanh chóng vận động, dâm mị tiếng nước cùng tiếng bành bạch không dứt bên tai, cuối cùng hấn cúi đầu trên eo Chu Hoàn núp, dùng hàm răng nhẹ nhàng toàn vòng lại là kéo một cái.

"Ân... A ~" âm thanh rên rỉ triền miên ở gian phòng, ráp trái giường bắn lên chất lỏng màu trắng.

Thẩm Quy Hạc cũng không lại làm phiền, hấn ôm chầm Chu Hoàn thân thể, để hấn quỳ leo ở trên giường, nắm lấy vai ép xuống, để đầu vú cùng ráp trái giường chạm nhau, hai tay thì bị trói gô ở phía sau.

Hấn đút vào, mộng sóng từng làn từng làn hiện ra trên, cho đến hơi lạnh tinh dịch phun ở Chu Hoàn bụng.

Đùi giao

25 xuân thu

=====

Thẩm Quy Hạc thô thờ gấp, lặng lẽ bình phục chốc lát, nhưng không thấy dưới thân người động tác, hấn hoảng loạn mà đem Chu Hoàn ôm vào trong ngực.

Tay hấn vuốt Chu Hoàn ngăn trở mặt sợi tóc, "A Hoàn!"

Chu Hoàn khóe miệng có nước dãi xẹt qua dấu vết, con mắt của hấn là thất thần, trước ngực đầu vú bị mài sừng to lên sung huyết.

"Câm miệng. " hấn tỉnh táo lại, "Lần sau đừng nghĩ sẽ cùng ta làm tình, người đây là đang phát rồ. "

Chu Hoàn thối câu thô tục, bắp đùi của hấn cắn bây giờ còn là đau, "Chó điên. "

"Ta mang người đi tắm một cái. " Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn ôm vào trong ngực đi tới phòng rửa mặt, rửa tay.

Tình dịch chán ở trong người, Chu Hoàn gạt trong bồn tắm nhìn nó theo Thẩm Quy Hạc động tác biến mất.

"Thẩm Quy Hạc. " hắn nói: "Ta hiện tại không thể đáp ứng người. "

"Ta biết. " nói xong chính là không nói gì.

Ở Chu Hoàn đi chân đất đi ra buồng tắm trước, hắn nói: "Cho ta chút thời gian, kỳ hạn ở ta kỳ nghỉ sau khi kết thúc. "

Nhẹ nhàng ngửi khí như là không đáng kể, nhưng kể ra đối với Thẩm Quy Hạc mà nói chính là bới ra ở vách núi cheo leo trên, không có công cụ kê bên người một tứ cố vô thân người, đột nhiên từ phía trên thông xuống căn tuy rằng đồ tể nhuyễn nhưng có lực dây thừng, là của hắn hi vọng cũng là hắn cuối cùng cứu rỗi.

Thi đại học sau khi kết thúc là dài dòng nghỉ hè, ồn ào tiếng ve kêu cùng khô nóng sóng khí quấy người buồn bức mắt tập trung.

Xử lý xong cấp ba tất cả sự vật, cũng là mang ý nghĩa cùng ở chung ba năm bạn học mỗi người đi một ngã, ai đi đường nấy, có thể Thẩm Ngạn vẫn là trước sau như một dán Chu Hoàn.

"Hoàn ca, nói cẩn thận ngày hôm nay theo ta đi cải danh chữ. " hắn giờ hộ khẩu bản nói đến.

Chu Hoàn mấy ngày trước đã bị mài đến không còn cách nào khác, hắn giả vờ muốn đáp Thẩm Ngạn một cước, "Người làm sao như thế quấy a, không nói tất cả cùng người đi tới sao? Khi còn bé người còn không có như thế mệt nhọc. "

"Đã bao lâu?" Thẩm Ngạn cùng Chu Hoàn song song đi tới.

Chu Hoàn bài bài ngón tay, cuối cùng đơn giản nhú mào, "Ân... Thật nhiều năm. "

Thẩm Ngạn ôm đồm qua thanh niên, "Hoàn ca người không nhớ rõ rồi, ta là 5 tuổi đi cô nhi viện. "

" 13 năm gần đủ rồi a. " Chu Hoàn cảm khái một câu, "Thật không biết liên viện mồ côi kia trình độ là thế nào đem người uy thành như vậy. "

"Loại nào?"

"Như vậy cao to khỏe mạnh, còn cao hơn ta gần phân nửa đầu. "

Rất nhanh sẽ đến đồn, hấn ở bên ngoài chờ Thẩm Ngạn, mà Thẩm Ngạn cũng đi vào không bao lâu liền đi ra.

"Được rồi?"

"Được rồi. "

"Sửa lại cái gì tên nhi?"

Thẩm Ngạn chỉ nói là: "Đến thời điểm liền biết rồi. "

"Tiểu tử người. " Chu Hoàn không hề tức giận, hấn cười đùa nện cho Thẩm Ngạn một quyền, "Chuyện gì không thể cùng ta nói?"

"Hoàn ca người đừng đánh ta a, qua cái mấy ngày người sẽ biết, hơn nữa ta có việc nghĩ nói với người. "

"Trầm Quy Hạc. " Thầm Quy Hạc đốt thuốc, trong miệng phun ra ba chữ lẽ.

Là tên của hấn, hấn luôn luôn không nói cho Chu Hoàn danh tự này hàm nghĩa, chu bạch hai cái không thể tách rời từ, xuất hiện ở cò quăm loại này chim trong người hai loại màu sắc, mà Bạch Hạc cũng cùng cò quăm như thế đều là loài chim di cư, thu mới nam thiên, ngày xuân mà phản, hấn cất giấu chính mình xấu xa tâm tư, hi vọng này con mĩ lệ cò quăm có thể ngừng lại ở trong ngực của hấn, nghĩ chân ở trước mặt của hấn, "Về " "Hoàn" -- "Về " "Còn".

Hấn nhìn hướng tay của mình, nắm thành quyền lại buông ra, muốn ở trong không khí bắt được gì đó, nhưng đương nhiên là thất vọng mà về.

7 năm trước hấn không có dất tù này con vầy cánh muốn bay chim nhỏ, hiện tại đây?

Hấn cũng không biết, hấn luôn luôn đều đoán không ra Chu Hoàn tâm tư, hóa ra là, hiện tại cũng là, trên một giây vẫn là ôn tồn tình nhân, một giây sau là có thể vứt tựa như rác rưởi đá một cái bay ra ngoài.

Cho hấn mà nói Chu Hoàn còn có một khác tầng tầng ý tứ, là giới không xong nghiệm, là khắc vào trong xương tủy độc.

Thầm Quy Hạc mình cũng từng muốn chính mình thực sự là tiện đến sợ, người này đều đối với hấn như vậy, có thể chính mình vẫn là ba ba dán lên đi, lãng phí chính mình không chiếm được bất cứ thứ gì, thậm chí không chiếm được một chút thương hại, tại sao không quên mất hấn, bắt đầu một đoạn cuộc sống mới? Hấn cũng đã nghĩ như vậy. Có thể ở trong cuộc sống lại không người yêu cái bóng sau, hấn vừa giống như tựa như phát điên tìm kiếm nhỏ tí tạo kỷ niệm, hấn đã từng từng thử cưỡng chế cai nghiện, nhưng là như trọng độ nghiện thuốc lá người đột nhiên không còn thuốc lá, giống như là cắt đứt dựa vào sinh tồn đầu nguồn, nước mắt cùng mồ hôi ở khuôn mặt của hấn tụ hợp dung hợp, theo dưới hài đường nét nhỏ rơi trên mặt đất. Khi đó hấn như một con chó tựa như nằm trên mặt đất, đem cả người đều cuộn tròn rúc vào một chỗ, trong đầu một lần lại một khắp cả tự ngục thức truyền phát tin lên hai người cùng nhau hình ảnh.

Cuối cùng, hắn nhận thua, hắn đẩy "Thẩm Quy Hạc" danh tự này, tiếp tục chập vật sống ở mắt đi không khí chính là trong hư không, suốt ngày không được giải thoát.

26 hạ hôn

=====

《 hải triều 》 mở máy. Kịch tình rất đơn giản liền là một cụ già thượng thọ chi niên lão nhân, ở đời người trạm cuối cùng cùng người tổ nói mình cùng người yêu câu chuyện, sau đó chết vào một hồi tuyệt lộ.

Quay chụp hiện trường nhân viên cũng không nhiều, đều là Thẩm Quy Hạc người của công ty.

Trận đầu kịch là chủ giác cùng nhau cảnh tượng, phó đạo một câu "action" kịch bên trong người liền chuyển động.

Chu Hoàn cùng Thẩm Quy Hạc nói kịch người trong lời kịch, làm kịch người trong động tác, cuối cùng Thẩm Quy Hạc nhân vật đối với hắn nói.

"Ta yêu thích người, Tiểu Hải. "

Chu Hoàn tìm được rồi kiêm chức, ở một nhà Thanh bar bên trong điều kiện rất tốt tự đàn tự hát là được, đương nhiên ông chủ nói tốt nhất cùng người kết nhóm.

Tâm tình của hắn sung sướng trở về phòng đi thuê, nó là một gian tiểu tầng hầm, không có điều hòa vì vậy Chu Hoàn liền mua một tiểu quạt máy trở về quay về thổi.

Đóng cửa sổ lại cùng môn nhiệt khí không vào được cũng không ra được, Chu Hoàn nằm ở trên chiếu cứ như vậy ngủ thiếp đi, cho đến lão năm cơ chói tai tiếng chuông đem hắn đánh thức, hạt mưa thanh đánh vào ngoài cửa sổ trên mặt đất, âm ỉ đặc nhân tâm phiền.

Chu Hoàn mắng thanh sau đó liếc nhìn trên điện thoại di động thời gian cùng điện báo biểu hiện thậm chí nói không được, hắn nắm lên chìa khóa liền che dù chạy ra ngoài.

Tiếp cận ước định địa điểm liền nhìn thấy một cao to bóng người đứng trong màn mưa, Chu Hoàn tiến lên một nắm chắc bị nước mưa dội thấu lạnh lẽo thủ đoạn.

"Người ngu xuẩn a Thẩm Ngạn, mưa lớn như thế không biết trốn một hồi sao?"

Thẩm Ngạn nắm chặt ngược lại hắn, "Ta đang chờ người A Hoàn. "

"Đừng nói những thứ vô dụng này, " Chu Hoàn lôi kéo hắn liền chuẩn bị đi, "Chúng ta đi trước nhà người. "

Tiến vào Thẩm Ngạn gia tộc hắn đem ô ném đi, không khỏi mang tới oán giận, "Người tại sao không né mưa? Người gốc a. "

"Không phải, " Thẩm Ngạn dừng một chút, như một con cú đầu ủ rũ đại cẩu, "Ta không muốn để cho người không tìm được ta. "

"Vậy người cũng không có thể gốc đứng ở trong mưa đi. " âm thanh thả mềm hạ xuống.

"A Hoàn, ta đổi tên gọi Thẩm Quy Hạc. "

"Vậy ta sau đó liền gọi người Quy Hạc lạc. "

"Ta yêu thích người, A Hoàn. "

Chu Hoàn kinh ngạc nhìn trước mặt cao chính mình gần phân nửa đầu thanh niên, từ khi còn bé lên bọn họ liền là bằng hữu, hắn cũng luôn luôn không nghĩ tới đoạn này tình bạn sẽ ở ngày nào đó biến chất.

"Người điên rồi sao Thẩm Ngạn. " Chu Hoàn lùi về sau vài bước, trong mắt tâm tình gần như sắp thành thực chất.

Thẩm Quy Hạc tiến lên một bước, hàn khí liền bức tới, "Không ta không có, A Hoàn ta yêu thích người.
"

"Người thật lòng sao?"

"Thật lòng. "

"Ngoại giới đánh giá người cũng không quan?"

"Nói đúng ra, cũng không có gì ngoại giới đánh giá, nếu như nói là trừ chúng ta bên ngoài, ta căn bản không cần thiết lưu ý. "

"Không hối hận sao?"

"Không hối hận. "

"Kia chúng ta liền thử xem. "

Thẩm Quy Hạc trong mắt lóe ra kinh hỉ hầu như phải đem Chu Hoàn tổn thương, hấn thậm chí không dám đối đầu thanh niên ánh mắt, mãi đến tận thanh niên nâng lên mặt hấn.

"A Hoàn, bạn trai, ta muốn hôn người. "

Lạnh lẽo bàn tay lớn để Chu Hoàn sát rụt lại, nhưng hấn nhưng chủ động leo lên Thẩm Quy Hạc hai vai, đưa cho này đại cầu một an ủi tính hôn.

Có thể Thẩm Quy Hạc nhưng đẩy ra Chu Hoàn, hắn ôm lấy ngực tay vạt áo, bắt quá nháy mắt ẩm ướt quần áo đã bị ném tới một bên.

Một giây sau Thẩm Quy Hạc liền đem Chu Hoàn áp đảo trong lồng ngực, cúi đầu hôn lên.

Lần này không còn là lướt qua liền thôi vừa hôn, mà là mang theo tung toé tia lửa, cực nóng điên cuồng hôn, bọn họ một lần lại một lần quấy cùng nhau, một lần lại một lần tách ra.

Khô nóng hạ, cuồng nhiệt hôn là Chu Hoàn đối với mùa hè nhất rõ ràng màu sắc, cũng là nhất quý trọng một đoạn ký ức.

Phó đạo đánh bản, bọn họ biểu diễn cũng là kết thúc, cũng không người biết kết thúc trước hôn, cùng năm đó trong ngày mùa hè kia hôn không khác nhau gì cả.

27 nhạc nhảy

=====

Chu Hoàn đất diễn trên căn bản quay xong, ngoại trừ một hồi giường kịch.

Mà đương sự người vì vậy ở trên giường lẫn qua lộn lại ngủ không được, bởi vì là phân giường ngủ, vì vậy ngày hôm sau Thẩm Quy Hạc mới nhìn đến Chu Hoàn trước mắt thanh hắc, liền quyết định thật nhanh cho đoàn phim thả một ngày nghỉ.

"Căng thẳng?" Hắn đem Chu Hoàn vờ tới trong lòng.

Chu Hoàn cả người đều là thiếu thiếu, hắn tựa ở Thẩm Quy Hạc trong lồng ngực ghét ghét nói: "Đúng đấy, máy quay phim dưới cùng người làm tình, đúng là nghĩ cũng không dám nghĩ tới. "

Hắn dừng một chút lại hỏi: "Thật làm?"

"Ân, thật làm. "

Khi chiếm được khẳng định trả lời chắc chắn sau, hắn mềm oặt bới ra trụ Thẩm Quy Hạc.

"Ta biết A Hoàn ở lo lắng cái gì. " Thẩm Quy Hạc nói: "Đoạn này quay chụp ta sẽ sơ tán, sau đó chính mình cắt nối biên tập phim, yên tâm sẽ không tiết lộ. "

"Nhưng ta..."

Chu Hoàn mở ra cái đầu đã bị Thẩm Quy Hạc cắt đứt, "Một đêm ngủ không ngon đi?" Bóp lên Chu Hoàn hai bên huyết thái dương, xoa nhẹ.

Cảm thấy người trong ngực thanh tĩnh lại, hắn mới chậm rãi nói: "Chúng ta trước tiên ngủ có được hay không? Buổi tối ta nghĩ mang người đi một chỗ. "

Chu Hoàn ngáp một cái, sau đó vòng lấy Thẩm Quy Hạc cổ leo lên hắn dày rộng sống lưng, "Kia ca ca ôm ta đi trên giường thật sao. "

"Làm nũng nịu. " tuy rằng nói như vậy, nhưng Thẩm Quy Hạc vẫn là ôm ngang lên Chu Hoàn tiến vào phòng ngủ.

Chu Hoàn hài lòng hừ hừ, bị phóng tới trên giường sau hắn như cũ không buông tay, bỗng nhiên đem Thẩm Quy Hạc dưới cổ kéo, khiến cho hắn cúi người xuống dùng tay chống tại hai bên.

Thẩm Quy Hạc trong mắt kinh ngạc bị Chu Hoàn bắt được, người sau ý xấu cười, sau đó áp sát tới hôn lên nam nhân khóe miệng, "Chào buổi trưa rồi ca ca. "

Thẩm Quy Hạc không cam lòng yếu thế, hắn cũng hôn lên, càng thêm thâm nhập, tách ra lúc dưới thân người đã bắt đầu thờ ơ.

"Được rồi, ngủ đi. "

Làm Chu Hoàn lại tỉnh lại lúc đã là buổi chiều năm, sáu điểm, hắn không có lập tức đứng dậy mà là nằm ở trên giường xem điện thoại di động, ở Thẩm Quy Hạc sau khi đi vào hắn hỏi.

"Một lúc là muốn ra ngoài sao?"

"Một lúc còn không thể nói là, 11, 12 điểm đi. "

Chu Hoàn đối với địa điểm cảm thấy hiếu kỳ, cũng mặc kệ hắn như thế nào đi nữa truy hỏi Thẩm Quy Hạc trước sau im miệng không nói.

Ăn cơm tối xong bọn họ nhìn bộ phim lại đánh một chút trò chơi, đợi được 11: 30 thời điểm, Thẩm Quy Hạc liền mò lên mũ bảo hiểm đi tới ga ra, Chu Hoàn ra ngoài đã là 11: 40.

Phía dưới mưa rơi lác đác, Thẩm Quy Hạc dựa xe gắn máy đưa cho Chu Hoàn một điều thuốc, người sau biết nghe lời phải ngậm tại trong miệng, cúi đầu ra hiệu điểm yên.

Diêm ma sát sau chính là thiêu đốt thanh âm, Thẩm Quy Hạc cũng ngậm thuốc lá, bọn họ tập hợp rất gần, gần đến hô hấp đều quấn ở cùng nhau, gần đến có thể xem gặp trong mắt đối phương nhảy hỏa diễm.

Thẩm Quy Hạc che chở lửa mãi đến tận hai điều thuốc thơm toàn bộ nhen lửa, hắn quơ quơ thủ đoạn, diêm diệt.

"Nguyên lai cái kia?" Chu Hoàn vỗ vỗ đệm.

"Đúng, còn có thể dùng chính là rất hao tổn dầu. "

"Chờ ta trở lại liền đưa cái này thay đổi đi, thay cái mới. "

"Hào. "

Ngọn lửa màu đỏ từ đầu đẩy lên đuôi, Thẩm Quy Hạc giẫm diệt tàn thuốc ngưng tụ Chu Hoàn.

Run sợ gió qua tai, nổ vang tại bên người, Chu Hoàn đem gò má dán lên nam nhân phía sau lưng, nhìn về phía phía bên phải, đứng sừng sững đèn đường rắc mờ nhạt ảm áp, cái bóng bị kéo ra phía sau, nhưng bất quá giây lát đã bị xé hướng về phía trước, bởi vì đã tiến vào mùa hạ gió đêm thổi vào người đều là xao động, nhỏ vụn hạt mưa đã ở trong khi tiến lên thay đổi lớn, um tùm đánh vào người.

"Thẩm Quy Hạc. " hần đột nhiên nói: "Ta sẽ trở lại. "

Rất lâu Thẩm Quy Hạc đều không có trả lời, lâu đến Chu Hoàn cho là hần sẽ không trở về, hần ẩn xuống trong lòng sinh ra một chút mất mát, muốn nói điều gì.

"Ta chờ người. A Hoàn, ta chờ người. " cuối cùng ba chữ cắn đến rất nặng, giống như là muốn nhai nát nuốt vào trong bụng.

Chu Hoàn ôm chặt Thẩm Quy Hạc eo, trong giọng nói phải không dư che giấu mừng rỡ, "Sẽ, ta sẽ, ta xin thề. "

Nơi bọn họ cần đến là cầu dưới một bình đài.

Ám quang sắc ánh đèn đem vòm cầu trang điểm lên, Thẩm Quy Hạc xuống xe trước sau đó đem người ôm xuống.

"Chúng ta nhảy điệu nhảy đi. "

Chu Hoàn không có phản đối, hần lấy điện thoại di động ra điều âm nhạc.

" 《 đệ nhị điệu waltz 》 ?" Âm tiết như nhất đi ra Thẩm Quy Hạc liền cười nói: "Như cũ ta nhảy nam bước?"

Chu Hoàn đem âm nhạc một lần nữa triệu hồi nguyên điểm, nhúu mảy, "Không phải vậy?"

Hắn đưa tay cho Thẩm Quy Hạc, "Đến đây đi. "

Bước chân di động ở thô lệ trên bình đài, Chu Hoàn một con nhìn dưới chân động tác, cuối cùng vẫn là dẫm nát Thẩm Quy Hạc giày trên.

Tiếng cười từ phía trên truyền đến, chọc cho Chu Hoàn có phần tức giận, "Cười cái gì? Ta thật nhiều năm không nhảy. "

"Ta cũng thật nhiều năm không nhảy. " Thẩm Quy Hạc dừng lại bước chân, ra hiệu đem âm nhạc dừng lại, nhưng Chu Hoàn nhưng đem điện thoại di động ném cho hắn.

Thẩm Quy Hạc nắm Chu Hoàn tay, chậm động tác chậm, "A Hoàn, từ từ đi, đếm lấy tiết tấu. "

Lại bọn họ nhảy xong cả nhánh vũ sau đã là hai giờ sáng, Chu Hoàn ngồi motor trên chỉ huy Thẩm Quy Hạc, nụ cười chói mắt, "Đi mau rồi, ngày mai muốn đóng phim!"

Nho nhỏ nói rõ trở xuống, ta viết cảm tình là song mũi tên, sẽ không thụ đã làm rất nhiều, nhưng công một điểm tiến cũng không quay đầu.

Thụ →→→← công

28 nhiếp ảnh

=====

Cuối cùng một màn đến, giường kịch đến, Thẩm Quy Hạc đem tất cả mọi người khiển đi ra ngoài. Hắn kiểm tra rồi một lần cơ vị, xác nhận không có sai sót sau liền mở ra cơ.

"A Hoàn. " Thẩm Quy Hạc đi tới, ngón tay cái lòng bàn tay nhẹ vỗ về Chu Hoàn gò má, hần nhìn thấy người yêu lông mi ở mảnh liệt rung động.

"Người tới đi. " môi ngọc ngậy, cuối cùng nhỏ giọng phun ra vài chữ, nhưng ở yên tĩnh trong hoàn cảnh mà có vẻ đặc biệt rõ ràng.

Thẩm Quy Hạc nâng lên Chu Hoàn mặt, nhỏ vụn hôn khắc ở Chu Hoàn trên môi, lưỡi rất quen tiến vào Chu Hoàn trong miệng càn quét.

Dần dần, người trong ngực thả lỏng ra, tách ra lúc có thể thấy được hần đầy nước động tình mắt. Thẩm Quy Hạc mở ra bao bọc lấy cũng vậy quần áo, ở máy quay phim dưới bọn họ trần trụi đối lập.

Trên tủ đầu giường sắc màu ấm đèn cùng mềm mại đệm giường, để Chu Hoàn trực tiếp lồm vào, theo Thẩm Quy Hạc hôn đi tới trước ngực, ngậm lấy đứng thẳng núm, vụn vật rên rỉ từ trong miệng tràn ra, cửa ra trong nháy mắt hần liền dừng lại.

"Không có quan hệ. " Thẩm Quy Hạc nói: "Coi như là một hồi tình ái là tốt rồi, mặt sau ta sẽ cắt nối biên tập phim, làm tình cảnh tượng sẽ chỉ ở trong phim ảnh xuất hiện một hai phút. "

"Thật sự?" Môi dưới đã hôn lên dấu răng.

"Thật sự. "

Sau đó Thẩm Quy Hạc lại cúi đầu tiếp tục giày xéo Chu Hoàn trước ngực cao vút nụ hoa, đầu vú ở trong miệng hần bị hàm răng ngậm lên, răng nanh đột nhiên cộm cộm trên sưng to lên núm, khoái cảm khi đến Chu Hoàn chút nào không phòng bị, kiều mị tiếng rên rỉ liền tiết ra.

"A ~ "

Hạ thân cơ quan sinh dục bị Thẩm Quy Hạc hầu hạ, thêm nữa trước ngực kích thích rất nhanh sẽ rất đứng lên. Thẩm Quy Hạc tiến tới góp mặt, hần kéo dài tủ đầu giường lấy ra chuẩn bị xong dầu bôi trơn cùng bao ngừa thai.

Chu Hoàn thẹn đỏ mặt nghiêng đầu tránh ra không nhìn Thẩm Quy Hạc động tác, mà cái hướng kia vừa vặn liền mang theo một máy máy chụp hình, nhất thời sắc mặt ửng đến đỏ hồng.

Dưới hài bị nắm bắt chuyển hướng về phía chính diện, đối đầu Thẩm Quy Hạc mắt.

"Nhìn ta a... Lúc làm tình muốn chuyên tâm. "

Thẩm Quy Hạc thay Chu Hoàn mang tới bao ngựa thai, tuốt động mấy lần liền ngồi xuống. Căng thực hậu huyết bao gió thổi không lọt bao bọc hần dương vật.

Cơ quan sinh dục bị chen lấn khó chịu, đuôi mắt cũng bí chỗ lệ, Chu Hoàn nắm lấy Thẩm Quy Hạc cánh tay, "Người nhanh lên một chút a, ta khó chịu. "

Thẩm Quy Hạc chậm rãi tiếp nhận Chu Hoàn cơ quan sinh dục, trên trán mồ hôi cũng nhỏ đi, hần khăn thanh, "A Hoàn người thả lỏng một điểm. "

"Thật là..." Dưới thân người nhìn về phía xung quanh máy chụp hình, muốn nói lại thôi.

"Ca ca. " hai chữ nổ ở Chu Hoàn bên tai, hần kinh ngạc nhìn về phía Thẩm Quy Hạc, cũng chính là ở trong chớp nhoáng này Thẩm Quy Hạc một toà đến cùng.

"Ha, a ~" bao vây lấy khoáy cảm để Chu Hoàn yêu kiều thanh, hần trừng mắt về phía Thẩm Quy Hạc, nhưng lại không biết trong mắt mịt mờ hơi nước để hần không có bao nhiêu lực uy hiếp, cũng như là chỉ bị tức mèo con.

Thẩm Quy Hạc cười nhẹ, "Ca ca yêu thích ta gọi như vậy sao?" Hần động thân bóp lấy Chu Hoàn eo chuyển động, hần hút ra sau đó thẳng tiến, mỗi một lần đều nặng nề hạ xuống.

Khoáy cảm tới dồn dập, Chu Hoàn vẫn như cũ cắn môi, không phát ra được hoàn chỉnh rên rỉ.

"A Hoàn, người gọi ra có được hay không. " Thẩm Quy Hạc chậm lại tốc độ tinh tế nghiền nát.

Gặp Chu Hoàn không có động tác, hắn liền cúi thấp người hôn lên đi, Chu Hoàn ngửa đầu thừa nhận gây sóng gió Thẩm Quy Hạc, tách ra lúc Thẩm Quy Hạc lại hạ xuống, khoái cảm hầu như phải đem hắn bức điên, Chu Hoàn hừ một tiếng sau liền không còn đoạn sau.

Thấy vậy Thẩm Quy Hạc bắt nạt trên người, "Ca ca, người gọi vừa gọi có được hay không?" Thân thể sắp toàn bộ hút ra đi ra lúc vừa dừng lại, sau đó từ từ hướng phía dưới nuốt chửng, có thể đến trung gian, hắn lại bất động, thì có một lễ bại lộ ở trong không khí.

Dương vật bị hành hạ, Chu Hoàn rầm rì muốn Thẩm Quy Hạc vì chính mình sơ giải, có thể nam nhân nhưng không muốn cho hắn gọi.

"Ca ca, người liền thử một thử, gọi vừa gọi mà, hành động như thế là vì tốt cho ta không tốt?"

Như một con lắc đầu quấy đuôi đại cầu, Chu Hoàn thô bạo xoa xoa tóc của hắn, "Chỉ này một lần. "

Thẩm Quy Hạc ngón tay chuyển qua ngực, đùa bỡn run rẩy hạm đậm, hạ thân nhanh chóng vận động.

"Ân... Người nhanh lên một chút, ha ~" móng tay bóp vào trong thịt, kiều mị thờ dốc để Thẩm Quy Hạc càng thêm dùng sức.

"Dừng nhẹ chút ~ a..."

Hạ thân truyền tới tiếng va chạm cùng như có như không tiếng nước thành thuốc kích tình, cuồng loạn lại tình dục.

Chu Hoàn trối lại Thẩm Quy Hạc cổ, trong miệng yêu kiều không ngừng, "Quy Hạc ~ a... Thật thoải mái, ân -- "

Hắn lơ đãng liếc về máy chụp hình đem Thẩm Quy Hạc ôm chặt hơn chút nữa, "Không muốn phát hình ra ngoài... A..."

Thẩm Quy Hạc thờ hỗn hển, "Làm sao?"

"Quá... Quá dâm dăng ~ ân ~" Chu Hoàn nhỏ giọng nói đến, có thể lập tức hấn liền vô tâm bận tâm những thứ này.

"Ồ... Người nhanh lên một chút ~ ta muốn đến, phải ~ ha..."

Ở Chu Hoàn lên đỉnh sau Thẩm Quy Hạc cũng tuốt chính mình gắng gượng cơ quan sinh dục, theo sát phía sau cũng bắn đi ra.

Trắng sữa hơi lạnh tinh dịch rơi tại Chu Hoàn trong người, hấn căng bám vào bên cạnh người ráp trái giường, thất thần.

Ghi hình, quay phimplay, cam tề

29 cốt tủy

=====

Chu Hoàn mua bay đi tây bắc đồ mất chuyến bay, hấn không có cùng Thẩm Quy Hạc nói lời từ biệt, hừng đông hấn rón ra rón rén rời giường, lôi kéo sớm thu thập xong hành lý rồi rời đi.

Bọn họ không hẹn mà cùng vào lúc này vẫn duy trì im tiếng.

Làm cửa phòng đóng lại phát sinh "Két lộc cộc" thanh, cơ hồ là đồng thời, Thẩm Quy Hạc lặng lẽ mắt, hấn đứng dậy ở trên giường ngồi một lúc, đập lên rút vào sàn nhà bên trong ánh trắng đến trên ghế salông, trắng bạc thảng phủ kín gian nhà, Thẩm Quy Hạc lấy ra một điều thuốc nhen lửa nó, nhưng không có ngậm trong miệng, chỉ là nhìn sương trắng bay vào không trung cuối cùng nhập vào mờ mịt.

Khi hắn cùng Chu Hoàn xác định quan hệ sau khi giữa bọn họ ở chung phương thức như cũ không có thay đổi, người làm chuyện của người, ta làm chuyện của ta, chỉ có buổi tối đều kết thúc kiêm chức sau mới có thời gian ôn tồn.

Thẩm Quy Hạc sinh ra với 8 tháng, tiếng ve kêu lượn quanh tai, tháng bảy bệnh trùng tở, trước sinh nhật một ngày Thẩm Quy Hạc hỏi Chu Hoàn bọn họ có thể hay không làm tình, ngay lúc đó Chu Hoàn thẹn thùng trả lời đến, có thể. Được hỏi phục thanh niên ôm lên người yêu của chính mình, hưng phấn phá tan lý tính thoải mái, hắn không thiết thực nghĩ, mình tựa như là ôm lấy toàn bộ thế giới.

Có lúc Thẩm Quy Hạc sẽ suy đoán Chu Hoàn có hay không cũng cùng chính mình như thế, tạo thành 18 tuổi mùa hè ngoại trừ ngây ngô mà lại nồng nặc cực nóng hôn, còn có bông bênh ở trong căn phòng nhỏ mùi tanh tươi vị.

Thiếu niên tay chân luống cuống quay mặt về phía trần trụi người yêu, Thẩm Quy Hạc vòng lấy Chu Hoàn hắn muốn hỏi hắn là làm đến diện vẫn là phía dưới, bắt quá nháy mắt hắn liền nghĩ đến làm bên dưới cái kia sẽ rất đau, mà hắn không nỡ.

Mềm mại nhưng nóng rực hôn là trận này làm tình mở đầu, nóng rực khí tức thiêu nướng da thịt, Chu Hoàn theo bản năng né tránh lại bị Thẩm Quy Hạc chiếm lấy.

"A Hoàn, ta A Hoàn. " này con chim lớn muốn thuộc về hắn.

Ngây ngô điên cuồng tình ái sau khi kết thúc, Chu Hoàn trong người là một khối khối khô cạn loang lổ tinh dịch, hạ thể lông mu chán ở cùng nhau, đầu tay vẫn không có tiêu xuống, giao nhau ngang dọc ở trên da.

Thẩm Quy Hạc ôm lấy bị chà đạp người, đưa hắn đưa vào nhà vệ sinh thanh tẩy trong người bụi bẩn.

Sau đó Thẩm Quy Hạc sa thải chính mình kiêm chức, tốn không ít thời gian học đàn ghi ta, chạy đến Chu Hoàn kia đi cho hắn làm người chơi guitar, hắn còn từng nghĩ tới đem nhà bán đi, nhưng bị Chu Hoàn đánh một trận, hắn đối với hắn nói đây là cha mẹ liền cho hắn đồ vật, không thể bán, nếu như bán bọn họ liền chia tay.

Lời nói này đem Thẩm Quy Hạc sợ đến không dám đánh lại phòng ốc chú ý, hắn đã từng muốn cho Chu Hoàn chuyển tới nhà mình chỗ ở, nhưng bị cự tuyệt, sau khi Thẩm Quy Hạc lại không đề cập tới. Chu Hoàn có chính hắn kiêu ngạo, đường đột mời chỉ có thể rơi vào cái bị cấm ghét kết cục.

Lên đại học sau ngoại trừ lên lớp làm việc học chính là đi kiếm chức, Thẩm Quy Hạc cùng Chu Hoàn báo đồng nhất cái câu lạc bộ, thành trong sân trường vì là không nhiều gặp mặt thời gian.

Thẩm Quy Hạc báo viêlông cùng phổ nhạc ban, lần này càng là đã xài hết rồi hắn vì là không nhiều tích trữ, không thể không đi đánh vài phân công nuôi sống bọn nó.

Bọn họ hiểu ngầm phân công, Chu Hoàn viết chữ hắn phổ nhạc viết xong liền ở Thanh bar bên trong hát, ở cái kia Internet không phát đạt niên kỉ đại, bọn họ video lại bị người đánh xuống phát đến diễn đàn, ở trong trang web lừa nhỏ một cái, rất nhanh sẽ có công ty tìm tới cửa, thế nhưng chỉ có thể ký một người.

Thẩm Quy Hạc đến bây giờ còn nhớ Chu Hoàn hoảng sợ vô phương ứng đối đáng dấp, hắn không đành lòng nhìn thấy Chu Hoàn như vậy làm khó dễ, hắn thậm chí đều nghĩ được rồi đem cơ hội này cho Chu Hoàn, trước mặt hắn trôi qua quá khổ chỉ ngóng trông điểm ấy ngọt, ở ca hát thời điểm Chu Hoàn cùng hắn nói mình không muốn lại giống như khi còn bé như vậy, bị người khinh thường lại cha không đau nương không yêu, ba ngày ăn không nổi một bữa cơm no, hắn cũng không muốn thời điểm chết không ai biết, như ba mẹ hắn như thế, xác chết bành trướng đến không nhận ra ai là ai, hủ bại tanh tưởi đầy rẫy cả phòng, từng lần từng lần một xâm nhập hắn.

Hắn nghĩ đến thời điểm chính mình ngay ở Chu Hoàn phía sau giúp hắn lo liệu tất cả, hắn không muốn tên không muốn lợi, chỉ cần Chu Hoàn, nhưng này phân ảo tưởng lại bị người trong cuộc hôn nát.

Thuốc lá bỏng đến Thẩm Quy Hạc tay, nhưng hắn bất tri bất giác, mặc nó thiêu đốt, mãi đến tận đến đầu, Thẩm Quy Hạc mới thay đổi một nhánh.

Hắn vĩnh viễn nhớ tới một ngày kia, giống như là khắc vào trong đầu của hắn, mỗi lần hồi tưởng đều là xót ruột đau thấu xương.

Rét đậm cuối năm trời giá rét, hơi lạnh giống như là đâm xuyên qua xương vá, thấm tận xương tủy, Thẩm Quy Hạc giống như là kết băng thủy tinh, đọng vào liền nát.

Ngay lúc đó Chu Hoàn lấy ra một phần hợp đồng, mặt trên đã viết đến hần tên, Thẩm Quy Hạc lúc này mới ý thức được Chu Hoàn tại sao mấy ngày nay đối với hần trốn trốn tránh tránh.

Hần đề xuống trong lòng đánh cuồng loạn sóng lớn, run rẩy thanh hỏi: "Vậy ta đây?" Đáy mắt đã đỏ một mảnh.

Nhìn thấy bị hỏi người im lặng không lên tiếng, ngập trời tuyệt vọng tựa như phải đem hần phá hủy, Thẩm Quy Hạc từng chữ từng chữ, cắn răng lại hỏi một lần, "Ta đây?"

Nước mắt đã tích ở trong hốc mắt, chỉ kém tới cửa một cước.

Chu Hoàn đã không lên tiếng.

Thẩm Quy Hạc tay run run từ trong túi tiền lấy ra thuốc lá, nhen lửa sau hít sâu một cái lại mãnh liệt ho ra đến, hần miễn cưỡng mà đem nước mắt ép trở lại, mắt đỏ lại hỏi: "Ta đây? Chu Hoàn?"

Người đối diện chỉ là lắc lắc đầu, thanh tuyến như cũ vững vàng, "Là ta có lỗi với người, Thẩm Quy Hạc.

Nếu như người muốn bồi thường ta sẽ tận ta lực cho người.

Nhưng chúng ta đã không thể nào. "

Thẩm Quy Hạc cật lực khống chế lại chính mình thanh âm run rẩy, "Có ý gì?"

"Vẫn chưa rõ sao?" Chu Hoàn rốt cục giờ lên mắt, nhìn thẳng hần, Thẩm Quy Hạc thấy được Chu Hoàn trong mắt lãnh đạm, tôi bằng sương đậm vào trong lòng hần.

"Chúng ta chia tay. "

Chu Hoàn ngửa điệu, ánh mắt, động tác Thẩm Quy Hạc đến bây giờ còn nhớ, hắn chưa bao giờ biết mùa đông có thể lạnh như thế, trên tay sắp khép lại vết thương bởi vì lỗ mẫn động tác lần thứ hai xé rách, trên da khe bị máu tươi xâm nhiễm, cho dù như vậy hắn cũng không thể ra sức, chỉ có thể trơ mắt mà nhìn Chu Hoàn lôi kéo thùng đựng hành lý đi ra này phòng nhỏ.

Đi ra thế giới của hắn. Hắn, Thẩm Quy Hạc, làm mất rồi hắn chim lớn, hắn trên bảo.

Phía ta bên này viết chính là có chút tối nghĩa, bỏ qua đến giải thích một chút.

Kỳ thực chính là quan hệ thân mật bên trong liên quan với độ tín nhiệm vấn đề, trầm cho rằng nhiều năm như vậy chim lớn có thể tin tưởng hắn, bọn họ đồng thời cùng tiến cùng lui, nhưng hiện thực chính là lớn chim cũng không có tín nhiệm hắn, mà là đem hắn đạp chính mình bay, đây đối với trầm mà nói là không thể nào tiếp thu được.

Mà kết cục cũng là vừa xem hiểu ngay -- chia tay, bởi vì chim lớn nếu lựa chọn cao bay xa chạy khẳng định cũng phải bỏ rơi hắn cái này "Phiền toái", hắn đại biểu chính là thời quá khứ, vì vậy bị động từ bỏ = bị vứt bỏ = chia tay.

30 lao tù

=====

Chu Hoàn lên máy bay vẫn thương thức trên ngón giữa nhẫn, hắn nhìn chăm chăm hồng như máu bảo thạch nhìn một chút liền nhắm mắt lại dựa vào trên ghế ngồi, trong đầu né qua rất nhiều từ trước chuyện.

Chu Hoàn gia đình có thể dùng vô cùng gay go để hình dung, hắn người điên mẹ ngay ở trước mắt hắn dùng dao đâm chết rồi trượng phu của nàng, sau đó đẩy ra hắn trực tiếp hướng đi nhà vệ sinh, ba ba máu tươi lan tràn tới, dán lên da thịt của hắn, hắn nghe thấy được nương thanh âm, tiếp theo kim

loại vật cái đi, cụ thể hắn đã nhớ không rõ, chỉ nhớ rõ hắn co rúc ở phòng khách bên trong góc, ngơ ngác ngác đợi rất lâu, một cái lỗ tai bên trong là các bạn hàng xóm nói chuyện thanh, bọn họ mở đóng cửa âm thanh, một con khác trong tai cái đĩa tĩnh mạch, cũng không lâu lắm hắn hô hấp trong không khí cũng bắt đầu tỏ khắp xác chết mục nát tanh tưởi.

Ở ý thức của hắn mơ mơ hồ hồ thời điểm một hai bàn tay đưa hắn ôm lấy, liền hắn liền đi viện mồ côi, trong viện mồ côi hài tử đều là tàn tật, hắn nguyên tưởng rằng không có gì có thể khiến cho hắn sợ sệt, nhưng chưa từng nghĩ nửa đêm đột nhiên vang lên tiếng kêu có thể khiến cho hắn cả đêm chưa chợp mắt, đi tới viện mồ côi không mấy năm đã tới một đứa bé trai, so với mình nhỏ hơn một chút gọi Thẩm Ngạn, sau đó thời gian chung đụng lâu Chu Hoàn liền cảm thấy đứa trẻ này cùng chó con như thế, cả ngày dán hắn đem tự cho là đồ tốt phân cho hắn, tuy nói hắn không cần những này nhưng lâu dần cũng là quen thuộc cùng tiếp nhận rồi, hoặc là nói là tiếp nhận rồi cái này xông vào thế giới của hắn chó con.

Lên trung học đệ nhị cấp thời điểm bọn họ trốn học đi trên núi thuận tiện cùng người đánh một trận, sau đó bị chủ nhiệm tóm lại yêu cầu viết kiểm điểm, Thẩm Ngạn lại hùng hục chạy tới đối với hắn nói cái gì hắn thương còn chưa khỏe, nghỉ ngơi là được kiểm điểm hắn đến viết là tốt rồi.

Sau đó tốt nghiệp, hắn bỏ lại Thẩm Ngạn đi cùng quan hệ bạn thân ăn cơm, uống say bằng hữu đối với hắn nói, Thẩm Ngạn đối với tâm tư của hắn có thể tính là Tư Mã Chiêu chi tâm người qua đường đều biết, có thể chỉ có người trong cuộc còn không biết, nói xong còn thán đến, phỏng chừng Chu Hoàn này đoá kim hoa đã sớm cắm trên bãi cứt trâu đi. Hắn kinh dị nhìn bằng hữu, muốn hỏi lại cái gì có thể đối phương đã bất tỉnh nhân sự, ở đêm bằng hữu đưa về nhà sau hắn mới cân nhắc vấn đề này, cấp ba sau khi Thẩm Ngạn xem ánh mắt của hắn cùng cử động xác thực không đúng lắm, nhưng bởi vì từ nhỏ đến lớn vì vậy cũng không đối với cái này biểu thị kỳ quái, người trong cuộc mơ hồ đi, có thể Chu Hoàn đối với mình có phi thường tinh táo nhận thức, là một người từng có tâm lý chán thương người hắn cũng không thể bảo đảm cùng nhau sau khi hắn thì như thế nào, giải quyết nhanh chóng, chặt đứt cũng vậy link mới phải lựa chọn tốt nhất.

Vốn muốn nhìn thấy Thẩm Ngạn rồi cùng hắn nói rõ ràng, thế nhưng đang nhìn đến Thẩm Ngạn ngồi chồm hổm tại nhà hắn cửa đóng dập hắn mềm lòng -- như là một cái không nhà để về đại cầu, giữ cửa chờ chủ nhân trở về. Hắn động tâm, hắn không nỡ mất đi phần này ấm áp, hắn tự an ủi mình, nghĩ đến chính mình hay là có thể yên tâm bên trong khúc mắc cùng thanh niên thử xem đây? Hay là bọn họ sẽ khác nhau đây?

Liền, Thẩm Quy Hạc thông báo sau bọn họ cùng một chỗ, giữa hè yêu nhau tha thiết, nóng rực ái tình, mọi thứ đều là như vậy đột nhiên, lại là vừa đúng, thuận lý thành chương.

Cứ như vậy qua ba năm, một bay lên cơ hội bày tại trước mặt hắn, hắn vốn cho là mình cùng Thẩm Quy Hạc có thể một mực đồng thời, nhưng hắn thật giống đánh giá cao chính mình. Hắn không chút do dự đem làm bạn nâng đỡ Thẩm Quy Hạc đá một cái bay ra ngoài, lựa chọn chính mình kí rồi ước chừng, cho dù hắn biết Thẩm Quy Hạc nhất định sẽ đem cơ hội này để cho mình.

Sau đó Chu Hoàn nghĩ tới, khả năng bởi vì tuổi ấu thơ đi, nó giống như là bụi gai mãnh liệt giã dựa chỉ có thể để đâm càng lún càng sâu, đi vào da thịt bên trong, vụn vụn cùng nhau phải đem hắn bóp chết, hắn không cách nào chạy trốn lao tù, cái này chính mình vì chính mình tạo ra được bụi gai chỉ cũi nhốt. Chu Hoàn phát hiện mình cũng không dám nữa đứng vào cái gọi là cảm tình, mà khi một người dâng thân tâm của chính mình giao cho hắn sau, hắn sẽ nâng nhiệt liệt nhảy lên trái tim mà không biết làm thế nào, hắn vô phương ứng đối, hoảng sợ, tránh né, cuối cùng chỉ có thể tự tay bóp tắt cháy hừng hực than củi, lửa diệt, tay tổn thương.

Ý thức rơi vào mộng lung trước Chu Hoàn nghĩ: "Liệu chữa thương đi, nếu như Thẩm Quy Hạc còn nguyện ý cùng với hắn, hắn cũng sẽ không lại trốn tránh. "

31 mùa xuân ấm áp

=====

Chu Hoàn yên lặng rất nhiều tháng weibo rốt cục phát ra động thái, là một cái video, quay chụp người ngồi chạy băng băng bên trong xe, ngoài cửa xe là ngay cả miền cát vàng, hoang ngàn sát vách, trong xe âm hưởng bá âm nhạc, không phải bất kỳ lưu hành vui, một khúc tắt sau Chu Hoàn hỏi: "Sư phụ, đây là cái gì từ khúc a? Ta còn chưa từng nghe tới loại này nhé. "

Xe để lên đá sỏi lắc lư về phía trước, lái xe sư phụ phò hít một hơi thuốc, cắn không rõ ràng tiếng phổ thông, "Cái này là bông hoa, chúng ta bên này dân ca. " nói xong sư phụ còn sáng cổ họng theo hát hai câu.

Hơn một phút đồng hồ video nhưng như một cục đá tập trung vào mặt nước khơi dậy bọt nước, bình tĩnh sau như cũ mang theo mơ hồ dư sức gợn sóng.

Ngoại giới đều đang suy đoán có phải là... hay không Chu Hoàn cùng Thẩm Quy Hạc cảm tình nửa đường chết, Chu Hoàn fan cảm thấy là Thẩm Quy Hạc không có chăm sóc tốt Chu Hoàn mà dẫn đến người trốn đi giải sầu, Thẩm Quy Hạc fan thì lại chỉ trích là Chu Hoàn fan đang không có sự thực căn cứ tình huống đổ tội lung tung.

Rất nhanh Thẩm Quy Hạc đã phát tãi cái weibo bác bỏ tin đồn, gọi tình cảm song phương rất tốt, chỉ là Chu Hoàn ở nghỉ ngơi. Mà Chu Hoàn không lâu cũng phát ra một tấm hình -- cát vàng bao bọc lấy uốn cong thanh tuyến, mà ở thanh tuyến bốn phía trồng vào xanh biếc thực, ngoại trừ cái này còn có Chu Hoàn một tấm không hề vẽ đẹp có thể nói tự chụp, lỗ mũi hướng về ống kính, kính râm đem con mắt toàn bộ che khuất, đáng nhắc tới chính là hần so một "Khen" thủ thế, lộ ra trước đây không lâu Thẩm Quy Hạc cho hần mang theo nhần.

Bởi vậy fan không ầm ĩ, marketing số cũng không gọi, người trong cuộc đều không nói gì, bọn họ cũng không tiện tiếp tục suy đoán. Mấy tháng qua Chu Hoàn rảnh rỗi ngay ở weibo trên phơi video cùng bức ảnh, ngoại trừ vừa bắt đầu một tấm tự chụp, còn lại đều là phong cảnh, Thẩm Quy Hạc biết đây là Chu Hoàn đang vì hần báo định vị, mà hần cũng vẫn luôn chờ này con thất lạc chim lớn trở lại bên cạnh hần, hần tin tưởng Chu Hoàn biết.

Tháng chín dưới nửa tuần hần nhận được một cái WeChat, là Chu Hoàn phát, hần nói mình 9 tháng 30 số muốn đi kéo ngang sai, lập tức phát tới dự định tốt khách sạn, mà Thẩm Quy Hạc đơn giản trở về câu, "Chờ ta. "

28 số hần xuất phát đi Tây Tạng, ở trên máy bay hần nghĩ đến rất nhiều cùng Chu Hoàn lại lần gặp gỡ cảnh tượng, là kích động nói lung tung vẫn là trầm mặc không nói gì, hần lại muốn Chu Hoàn là có hay không cời ra khúc mắc dự định cùng với hần, hần nghĩ đến rất nhiều, mãi đến tận đứng cửa gian phòng.

Hần cong lên ngón tay gõ gõ cửa, âm thanh sau khi dừng lại hần chờ đợi người ở bên trong dẫn hần mở cửa, có thể trong phòng nhưng không có丁丁 động tĩnh, Thẩm Quy Hạc cuống lên, hần gấp gáp gõ cửa trong miệng hô Chu Hoàn tên, hần thậm chí bắt đầu vịn vịn tay cầm tay mưu toan đi vào.

"A..."

Cửa mở, Chu Hoàn khoác quần áo cầm trong tay bình dưỡng khí, tóc tai rối bời đầy ở trên vai, Thẩm Quy Hạc sau khi thấy trong lòng bỗng nhiên căng thẳng, hần đem cửa đá thượng tượng Chu Hoàn ôm vào trong ngực lòi ra xương cộm cộm Thẩm Quy Hạc không dám đại lực ôm lấy hần, cho hần mà nói

Chu Hoàn chính là cái yếu ớt thủy tinh em bé, không chịu nổi dằn vặt. Thầm Quy Hạc cúi người xuống ôm lấy Chu Hoàn, đem hắn đỡ đến trên giường.

Hắn nắm lên Chu Hoàn gầy trơ cả xương tay đặt ở bên môi hôn khẽ lấy, "A Hoàn..." Lầm bầm nói nhỏ tâm trên tên của người, ngậm lấy vô tận si tình cùng không muốn xa rời.

Chu Hoàn đưa tay ra xoa xoa Thầm Quy Hạc đầu, "Ta ở, nhưng người muốn theo ta làm xong chuyện này. "

Lúc này Thầm Quy Hạc mới chú ý tới, Chu Hoàn trong ánh mắt lóe rạng rỡ ánh sáng, hắn đột nhiên an tâm đến, đạo này hào quang dường như bầu trời những vì sao, nguyên lai ánh sáng bị dày nặng tầng mây che giấu, bây giờ nó bắn ra lóa mắt hào quang, phá tan trùng trùng điệp điệp sương mù đi tới Thầm Quy Hạc trước người.

Hắn cổ họng lặn lặn, cuối cùng nói ra một chữ "hào".

Bọn họ thuê một chiếc xe tử tử huyện trên xuất phát lái về kéo ngang sai. Không lâu bọn họ liền thấy được một mảnh trong suốt mặt hồ.

Thầm Quy Hạc đỡ Chu Hoàn xuống xe, mà người sau liền dựa vào người trước trong người, Chu Hoàn hút dưỡng nhìn một mảnh yên tĩnh hồ, lại ngẩng đầu nhìn hướng về phương xa Nạp Mộc Ni kia ngọn núi, cuối cùng hắn buông xuống bình dưỡng khí.

Xanh thắm trong suốt mặt nước lúc lặng gió thần bí yên tĩnh, một khi có gió thì sẽ mang theo nhỏ vụn sóng gợn, màu trắng bọt nước từng vòng từng vòng vuốt, nó nhu thuận lại mãnh liệt, mang theo thể không thể đỡ tư thể nhanh chóng đập tới. Bên hồ không có nửa bụi cỏ mọc, xung quanh cũng không có ai, Chu Hoàn có một loại ảo giác -- bọn họ tựa hồ đứng ở thế giới phần cuối, gào thét gió, lẫn lộn sóng lớn.

"Kéo ngang sai, cùng mã bên ung sai đối lập, bị gò đất tách ra. " gió thổi rối loạn Chu Hoàn tóc, quá dài phát che ở mặt hắn, hắn lung tung lấy mái tóc dừng ở sau tai.

"Nó là quỷ hồ mà mã bên ung sai nhưng là thánh hồ, bên kia nước ngọt ngào mát lạnh, nơi này nước mặn chát khó có thể vào miệng, có thể hai người này hồ bản thân liền là một hồ phân hoá mà đến. Rất thần kỳ không phải sao? Thiên nhiên quỷ phủ thần công đem hồ chia ra làm hai, thánh tà gắn bó. "

Chu Hoàn nghiêng người sang nhìn về phía nam nhân, mà Thẩm Quy Hạc nhưng không chút biến sắc chặn lại rồi thét dài phong thanh, chờ hắn tiếp tục nói xuống.

"Ta ở dọc theo con đường này gặp phải thật là nhiều người, bọn họ nói cuộc đời của chính mình, cuộc sống của bọn họ, ta thì lại an dưỡng tự mình. Cuối cùng ta quyết định đi tới Tây Tạng, vốn là dự định phải đi bên cạnh mã bên ung sai, thế nhưng đã tới Tây Tạng người kiến nghị ta có thể đi kéo ngang sai, duyên dáng hồ nước nhưng hiếm người đến.

Ta đột nhiên cảm thấy cuộc đời của ta cũng có thể chia ra làm hai, mặn chát tuổi ấu thơ cùng lóe hào quang thanh xuân, trung học kia đoạn thời kì là nhàm chán nhất rồi lại ảm áp nhất, sau khi nghèo khổ ban nhạc thời kì cũng đúng, tuy rằng ta không có tiền nhưng ta có yêu ta nhất người làm bạn với ta. " lạnh lẽo gió thổi trên Chu Hoàn gò má, nhưng hắn cười nhưng vô cùng tự do, vô cùng khoan khoái, long lanh nụ cười rất lâu chưa từng xuất hiện ở Chu Hoàn về mặt, nó lại như thoát ly tuổi ấu thơ bóng tối ràng buộc chim nhỏ, phá vỡ vì chính mình kiến tạo lao tù, sắp sửa bay lượn ở vạn dặm trời quang bên trong.

"Giấu dân cho rằng có một ngày mã bên ung sai nước sẽ tràn qua gò núi chảy về phía kéo ngang sai, đồng thời đi kèm hai đuôi cá -- một đuôi màu vàng, một đuôi màu đỏ, đợi đến một ngày như thế quỷ trong hồ nước sẽ thay đổi cùng mã bên ung sai giống như vậy, ngọt ngào ngon miệng. "

Không hay biết hơi nước đã bịt kín Chu Hoàn con người, "Ta dọc theo đường đi đều đang cố gắng, ta nỗ lực dùng ta trong veo hạnh phúc ký ức che lại cay đắng tuổi ấu thơ, ta cảm thấy..." Tiếng nói của hắn nghẹn ngào, "Ta cảm thấy ta khả năng thành công. "

Thẩm Quy Hạc đem Chu Hoàn ôm càng chặt hơn chút, tựa hồ phải đem người khảm ở trong ngực, "Ta A Hoàn dũng cảm nhất, từ vừa mới bắt đầu ta liền biết, có thể người có thể hay không đem nỗi thống khổ của người phân cho ta một điểm, chúng ta có thể đồng thời chia sẻ, vẫn luôn ép ở trên thân thể người người sẽ rất mệt. "

Chu Hoàn không ngừng gật đầu, nước mắt theo động tác xẹt qua gò má, hắn về ôm lấy Thẩm Quy Hạc, "Ta biết, Thẩm Quy Hạc chúng ta trước bỏ qua nhiều lắm, chúng ta bây giờ vẫn tới kịp sao?"

Trong thanh âm mật mờ run rẩy để Thắm Quy Hạc cảm thấy tim của hắn bị móc đi ra, xé ra cái nát tan sau đó một lần nữa ghép lại với nhau, mạnh mẽ nhét vào trở lại.

"Làm sao biết chứ. " hắn đem Chu Hoàn hai gò má một lần nữa bại lộ ở tầm mắt của chính mình bên trong, hắn khẽ hôn qua Chu Hoàn gò má, ngửi qua giọt nước mắt lướt xuống đầu vết, đem nước mắt mỡ ở trong miệng, đầu lưỡi dính ở trên vòm họng, hơi mím lệ bên trong cay đắng, mặn chát.

"Chúng ta một lần nữa đã tới có được hay không?" Tiếng nói của hắn cũng khàn, bao hàm tâm nguyện kết thúc mừng rỡ, cùng quanh năm tháng dài tích góp tập lên ngọt ngào tiêu tan sau tiêu tan.

Chu Hoàn ngẩng đầu lên, đem dấu môi son trên Thắm Quy Hạc môi.

Bọn họ ở trên trời phần cuối đoàn tụ, Thắm Quy Hạc tiếp nhận Chu Hoàn, con kia bồi hồi với lạc đường bên trong chim lớn, con kia bay đi phía nam qua mùa đông chim lớn, rốt cục lại một lần rơi xuống ở trong ngực hắn, hắn tìm về hắn mùa xuân ấm áp.

Xong xuôi! Chim lớn cùng chim lớn lão công là ta hiện nay mới thôi đắp nặn ra cá nhân ta hài lòng nhất nhân vật, cảm tạ mọi người quan sát, vẽ cái bánh nên có phiên ngoại (. º ω º)